

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

REGD No M44/5

4 అణాలు
26-12-51

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

“ప్రజా ని”

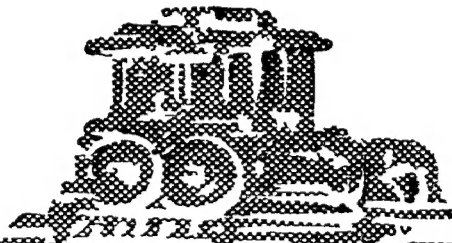
చిత్రకారుడు శ్రీ డి. భాగ్యం, విజయవాడ

హాహానీహారి మంత్రీత్వం

నేడే చూడండి

విజయవాడ	సరస్వతీ పిక్చర్ పాలెస్	నెల్లూరు	శేష్ మహల్
తెనాలి	రత్నా టాకీస్	గుంటూరు	సరస్వతీ పిక్చర్ పాలెస్
మచిలీపట్నం	మినర్వా టాకీస్	ఏలూరు	పాండురంగ టాకీస్
రాజమహేంద్రవరం	అశోక మహల్	కాకినాడ	క్రాన్ టాకీస్
విశాఖపట్నం	సరస్వతీ పిక్చర్ పాలెస్	విజయనగరం	శ్రీ కృష్ణ సినిమా
గుడివాడ	శ్రీనివాస సినిమా	భీమవరం	మారుతీ టాకీస్
అనంతపురం	రఘువీర్ టాకీస్	బళ్లారి	ప్రభాత్ టాకీస్
కర్నూలు	చాండ్ టాకీస్	హైదరాబాద్	సాగర్ డి రహత్ మహల్
సికింద్రాబాద్	రాజేశ్వరీ టాకీస్	వరంగల్	ప్రభాకర్ టాకీస్
సూర్యాపేట	జై హింద్ టాకీస్	ఖమ్మం మెట్టు	సుందర్ టాకీస్
పోలాపురం	సరోజ్ టాకీస్	గడగ్	చిత్రా టాకీస్

27-12-51 నుండి తాడేపల్లిగూడెం - శ్రీ కృష్ణ జాలాజీ టాకీసులో
శ్రీకాకుళం, బొబ్బిలి, తణుకు, రామచంద్రపురం, చీరాల, ఓంగోలు, అదవాని,
నంద్యాల, హైదరాబాద్, కడపలలో అతిత్వరలో విడుదల.

విషయానుక్రమణిక

1951 డిసెంబరు 26

<p>మొఖ చిత్రం : సినిమాతార జయలక్ష్మి</p> <p>కాణకీయాలు : దేశీయ నవనల్లులు ; పాఠీలు—సూర్యనారాయణ 8</p> <p>సీరియల్ : కాంట్ ఆఫ్ నూంట్ క్రిస్టో—అతెక్టాంట్ దుయమా 10</p> <p>కథానికలు : అవశ్రుతులు—క్రియన్ ఆర్ నంది 5 ఇదేనా బ్రతుకు?—క్రిమతి కె రుక్మిణి 8 వోటుకోసం—క్రి ఇసుకపల్లి లక్ష్మీనరసింహకామ్రె 47</p>	<p>నాటిక : భర్తృనాటకం— 14</p> <p>సినీమా : కథాచారిద్రశం— 89</p> <p>జాబ్బురిల్లు : నవలలు 25 కాంచనదీపం—రాబర్ట్ బాయి స్టీవెన్స్ 26 నాగయమంటే ? క్రి వీరపాక నరసింహమూర్తి 82 గేయం 24 కక్కిరిమించినపని—క్రి కవిరావు 24</p>
--	--

12 ఎంట్రిలుపైన వంట ప్రతివార్కి స్పెషల్ గ్రామరి గలదు.

మొదటిబహుమతి
RADIO + Rs 800
రూ 1200

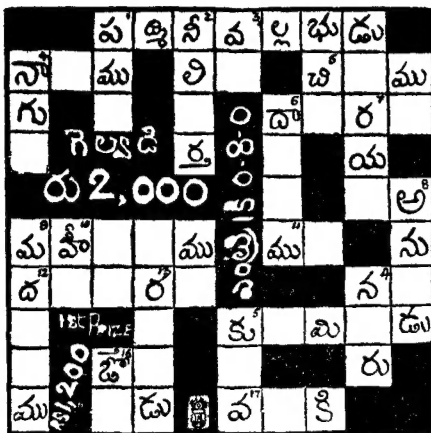
0-8-0
లక్షం
రూ 2,000
PRIZE AMOUNT DEPOSITED IN CITIZEN CHITFUND BANK

రెండవబహుమతి
డికల్ ఫుకు రూ 500
మూడవ బహుమతి
రెంటు ఫుకు రూ 200
నాల్గవ బహుమతి
మూడు రూ 100

మూగింపుతేదీ 19-1-52
 పజిల్ నెం. 6,

రూ 3-0-0 కి 7 ఎంట్రిలు రూ 5-0-0 కి 12 ఎంట్రిలు

అధారములు

అడ్డము : 1 సూర్యకు 4 ముద్రింపబడినరాగి రెండిలిక్క 5 బహుకాలము 6 తరచు ఇది చేయువారిని ఎవరు నమ్మురు 9 కొంతమంది పిల్లలు ఇది ఎక్కటకు ఉత్సాహపడెదరు 11 ఇటువంటివార్ని ఏ సహాయము కోరగూడదు 12 చిరునగవు 15 పాములవాడు 16 తిట్లు 17 సంస్కృత రామాయణమును రచించిన మహర్షి

నిలువు ఒకదినుసు దివిటీ 2 అభద్రపు వనంతి 8 దీనిలో చూకమున్న ప్రతి వాయు పెనుకంజ తగెదరు 4 నాగుబాము 6 దీనివల్ల చాలామంది బాధపడుచున్నార 7 తగము 8 తమ్ముడు 9 దీనిదరికి కొర్రవారుపోయిన చాలా జాగ్రత్తగా మెలగవలెను 10 లక్ష్మి 18 సాకలివాడు 14 మంచమునకు వేయునది 15 తాకట్టు 16 వసుస్థూరము

నిబంధనలు : ఎన్ని మాపనులైనా తెల్లకాగితముమీద వ్రాసివంపవచ్చును. తేనిచో 0-1-6 స్థాంతులు వంపినచో 18 ఆచ్చు ఎంట్రిలు పంపబడును ఎంట్రిలతో బాటు మనియార్డు రశీదుగాని క్రాస్ చేయని ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరుగాని జరిచేయాలి కే నెలవ్యాపము 24-1-52 ఆంధ్రపత్రికలో ప్రకటించబడును రూ 8/- పైనపంపిన ఎంట్రిల వారికి గెలవినవారిపట్టి 8-2-52 ని పంపబడును మిగిలినవారు 0-1-0 స్థాంతు ఎంట్రి లతో పంపవలెను ఈ పోటీకి సంబంధించిన అన్ని విషయములలోనూ మేనేజింగ డైరెక్టరు నిర్ణయమే ఖాయమైనది ఎంట్రిలు, మనియార్డు దిగువపడ్రుకు వంపవలెను

ఆంధ్రవత్రిక

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడివత్రిక
4 అకాలు

ప్రతి బుధవారము
ప్రకటింపబడును

Founder K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 44
సంచిక 17
26.12-51

ఖర సంవత్సర మార్గశీర్ష బహుళ త్రయోదశి బుధవారము

దేశీయసమస్యలు; పార్టీలు 1

మద్రాసు రాష్ట్రంలో ఎన్నికలు జనవరి 2వ తేదీనుంచి ప్రారంభం కానున్నాయి. ఈ సమయంలో ప్రభుత్వ నిర్మాణానికి మూలకారకులైన వోట్లర్లు, కానసభ్యులు కానున్న వివిధపార్టీల అభ్యర్థులు గమనించవలసిన ముఖ్యాంశాలు కొన్ని ఉన్నాయి. ప్రజాస్వామ్యంవల్లనే దేశం అభ్యుదయపథాన అనుగమించగలదనే విశ్వాసంతో తదనుగుణమైన రాజ్యాంగాన్ని నెలకొల్పి ప్రజలకాంతి సుఖజీవనానికి, జాతీయ వికాసానికి ఇదే సుగమమైన పథమని ప్రజల ప్రతినిధులు నిర్ణయించారు. సర్వజన శ్రేయస్కరమైన సమష్టిజీవనాన్ని, వ్యక్తిగత వికాసానికి అవసరమైన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను సమాచారకాలానూ సమస్యలపరచగలిగేది ప్రజాస్వామ్యవిధానమేనని భారతదేశం విశ్వసించింది.

ఇప్పుడా రాజ్యాంగాన్ని సర్వవర్గాల బాటికి ప్రయోజనకారి కాగలవిధంగా అమలుజరపవలసిన బాధ్యత వోట్లర్లైనా, అన్ని పార్టీలవారివైనా ఉంది. ఈనాడు దేశంలో పరిష్కరించబడవలసిన సమస్యలేవి, ఆ సమస్యలను పరిష్కరించగల ఉత్తమ మార్గమేది, ఏ పార్టీలకు ప్రభుత్వధికారమిస్తే ఆ

సమస్యలను సక్రమంగా పరిష్కరించగలవు అనే అంశాలను వోట్లర్లు పరిశీలించి, ఆ ప్రకారం తమ వోట్లను ఆ పార్టీలకివ్వాలి. దేశీయ సమస్యలను గురించి, ఆ సమస్యల పరిష్కార విధానాలను గురించి ఎన్నికల సమయంలో ఆయా పార్టీలు తమ తమ దృక్పథాలను నివేదికలద్వారానూ ప్రచారం ద్వారానూ విశదంగా బోధపరుస్తాయి.

నేటి దేశీయసమస్యలను స్థూలంగా ఇలా వివరించవచ్చును. నిత్యజీవనావసరమైనవస్తు సామగ్రిని అందరికీ సరిపోయేటంత ఉత్పత్తి చేయాలి అందరికీ అందుబాటులో ఉండేలా వస్తువుల ధరలను తగ్గించాలి. దారిద్ర్యాన్ని, నిరుద్యోగాన్ని నివృత్తి చేయాలి. దేశంలో ప్రకాంఠ పరిస్థితులను నెలకొల్పి అందరూ నిర్భయంగా స్వేచ్ఛగా తమ తమ వృత్తులను అనుసరించడానికి తగిన పరిస్థితి ఏర్పడాలి. అవినీతిని, లంచగొండితనాన్ని, బ్రాకమార్కెటింగ్ నీ అరికట్టాలి. ప్రభుత్వం తలపెట్టే కార్యక్రమాల నిర్వహణలోనూ, పరిపాలనా నిర్వహణలోనూ ప్రజలు ప్రభుత్వంతో సహకరించగల పరిస్థితి ఏర్పడాలి. ఈ కర్తవ్యా లేవనా కొనసాగాలంటే స్థిరమైన, బలమైన ప్రభుత్వాల నెలకొనాలి. ప్రజలలో

విద్యావ్యాప్తి, ఆరోగ్యవృద్ధి వీనికి అనుబంధాలు.

ఈ సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఏ పార్టీ నూచించే పరిపాలనావిధానం, కార్యక్రమాలు అనుకూలమైనవో, ఏ పార్టీకి తగినబలం, బలగం, సమర్థులైన నాయకులూ ఉన్నారో వోట్లర్లు గమనించవలసిన అవసరం ఉంటుంది. అంటే ఆయా పార్టీల పుట్టుపూర్వోత్తరాలను, నాయకవర్గాలను కూడా గమనించవలసిన అవసరం ఉంటుంది. కేవలం పార్టీలనే గమనించి అభ్యర్థుల గుణగణాలను, సమర్థతనూ, వ్యక్తిగతమైన అంశాలనూ గమనించరాదని ఎల్లప్పుడూ చెప్పరాదు. బోత్రిగా అవినీతి పరులూ, అసమర్థులూ అయినవారి విషయం వేరు. కాని పార్టీలూ, వారి కార్యక్రమ విధానాలూ ప్రధానమని మరిచిపోరాదు.

మద్రాసు రాష్ట్రంలో దాదాపు పది ఘాతు పార్టీలవరకూ ఎన్నికలలో పోటీ చేస్తున్నప్పటికీ, చెప్పకోదగిన బలం, బలగం, సుబోధకం కాగల కార్యవిధాన నూచన నాలుగైదు పార్టీలకు మాత్రమే కనపడుతుంది. వీరిలో ముఖ్యమైనవి (నువరాష్ట్రంలో) కాంగ్రెస్ పార్టీ, సోషలిస్టు పార్టీ, ప్రజాస్వామ్యకమ్యూనిస్టు పార్టీలు. పార్లమెంట్ లో మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రాతినిధ్య సావాలు, మద్రాసు కానసభాస్థానాలు

[సూర్య నారాయణ]

చాదావు అన్నిటికీ కాంగ్రెస్ పోటీ చేస్తున్నది సోపరిస్తుపార్టీ, ప్రజాపార్టీలు చాదావు సగం స్థానాలకు పోటీ చేస్తున్నాయి కమ్యూనిస్టుపార్టీ మూడోవంతు స్థానాలకు పోటీ చేస్తోంది ఏ కాథోలిక్ మినహా అన్ని స్థానాలకు న్యతంత్ర అభ్యర్థులు పోటీ చేస్తున్నారు

ఈ పార్టీలు, పార్టీలనిలబెట్టిన అభ్యర్థులు, అవి ప్రచారంచేస్తున్న విధానాలూ చూస్తే ఒక విచయం బోధపడుతుంది పార్టీల నిర్మాణమూ, పార్టీలు ప్రచారంచేసే దేశీయ పరిపాలనా విధానమూ దోచరహితమైనవని చెప్పడానికి ఒక్కటి లేనిమాట నిజమే కాని ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా విధానాన్ని అమలు జరిపే పద్ధతిని అనుభవం దృష్ట్యా సంస్కరించుకోవడానికి కాంగ్రెస్ పార్టీ సంసిద్ధత కనపరుస్తోంది ఎన్నికల అనంతరం కాంగ్రెస్ సంస్థ నిర్మాణాన్ని సంస్కరించడం లక్ష్యం నుట్టు కాంగ్రెస్ అభ్యర్థులు పండిట్ సెహరా చెప్తున్నారు సోపరిస్తుపార్టీ ప్రజాపార్టీలకు తమ పార్టీలను సంస్కరించుకోవలసిన

అవసరం గోచరించడం లేదంటే, దానికి కారణం, దేశీని సంస్కరించాలో, అసలు ప్రాతిపదిక ఎట్టిదో కూడా ఆ పార్టీల నాయకులే స్పష్టంగా గ్రహించకపోవడం

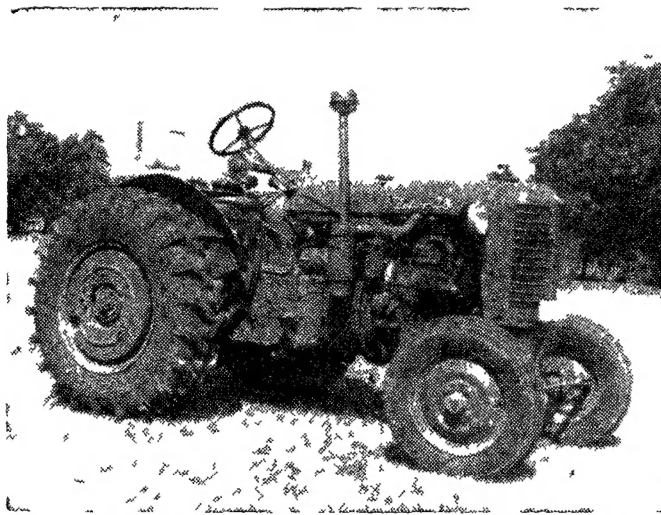
ఆయా పార్టీల ప్రజాభిక్షి పరిశీలించే ముందు ఒక ముఖ్యమైన అంశాన్ని చెప్పడం అవసరం ప్రజాస్వామ్య విధానం ఆచరణలో అన్ని వర్గాల ప్రజలకూ ప్రయోజనకారి కాగలదన్న విశ్వాసాన్ని ప్రజలలో పునిగొల్పవలసిన బాధ్యత అన్ని పార్టీలపైనా ఉంది అన్ని దేశాలలోనూ కాలానుగుణంగా ప్రభుత్వ ప్రభావం ప్రజల జీవనంలో వృద్ధి చెందుతోంది వ్యక్తిగత జీవనానికి సంబంధించిన సర్వ రంగాలలోనూ ప్రభుత్వంతో బాంధవ్యం ఏర్పడుతోంది నిత్యజీవనంలో ప్రతిమనిషీ తన కార్యకలాపాలలో ప్రభుత్వంపై ఆధారపడుతున్నాడు ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు నానాటికీ విస్తరిస్తున్నాయించి దేశంలోని అన్ని వర్గాల వ్యక్తులతోనూ ప్రభుత్వం కొత్త సంబంధాలు ఏర్పరచుకుంటోంది ప్రభుత్వ పరి

పాలనా వ్యాసంగంలోనూ, ప్రజల నిత్య జీవనంలోనూ ప్రభుత్వమూ, ప్రజలూ పరస్పరం ఆధారపడుతున్నారు ప్రజలకూ ప్రభుత్వానికీ మధ్య సంపూర్ణ సహకారం లేకపోతే ప్రజలకు నిత్యజీవనం దుష్కరమయ్యే పరిస్థితి వచ్చింది, ప్రభుత్వానికి పరిపాలన సక్రమంగా నిర్వహించడం దుర్లభమయ్యే పరిస్థితి వచ్చింది ఈనాడు ప్రజలు ప్రభుత్వంపట్ల అసంతృప్తి చెందుతున్నారంటే, ఇది కేవలం మన కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం దోషం కాదు ఈనాడు ప్రపంచంలో ప్రభుత్వంపట్ల ప్రజలు అసంతృప్తి చెందని దేశమంటూ లేదని చెప్తే అది అతిశయోక్తి కాదు అది నేటి వాస్తవ పరిస్థితి కాంగ్రెస్ కాదు ఏపార్టీ ప్రభుత్వంలో ఉన్నప్పటికీ, ఆ పార్టీ ప్రభుత్వంపట్ల ప్రజలు అసంతృప్తిచెందక తప్పదు ప్రపంచ మంతటా పరిస్థితి ఇలా ఉన్నదంటే కారణం ప్రజలూ ప్రభుత్వమూ పరస్పరం (48-వ పేజీ చూడండి)

ది పద్మ జాతమ్మర్రియల్ కార్పొరేషన్

ప్రాప్రయిటరు వల్లూరుపల్లి కేశవరావు చౌదరి

S B 42 కార్యకర్తరావు మార్కెట్టు, విజయవాడ 1

26 హార్వర్ ఫర్ "జెరర్" ట్రాక్టరు డీజిలు ఆయిలతో పని చేయును బొంబాయి ప్రభుత్వమువారితో ప్రత్యేక సర్టిఫికేట్లు పొందినది అన్ని రాష్ట్రములలో ప్రసిద్ధి చెందినది దీని సైజు గల అన్ని ట్రాక్టరుల కంటే ఖర్చుతక్కువలో ఎక్కువ పని చేయును ధర తక్కువ నవీనపద్ధతులతో తయారు చేయబడినది వాయిదాల పద్ధతిమీద కూడా యివ్వబడును

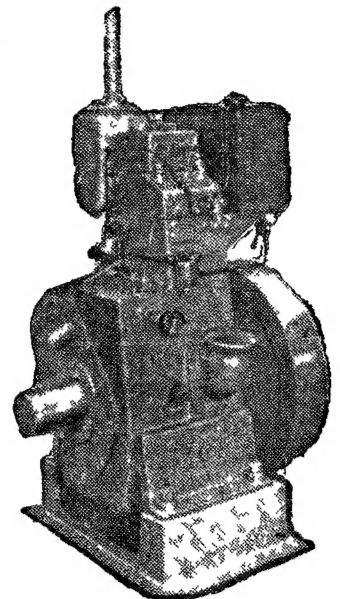
హోదా డీజిలు యింజను 5 నంబర్ 85 హార్వర్ ఫర్ వర్క్ కోల్డ్ స్టార్టింగు హోర్ జెంటల్ మరీయు సర్టికల్

ట్రాక్టర్లు, యింజను, జెక్ స్టోకియాలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన 'సోడా' కంపెనీ వారిచే తయారు చేయబడినది

విడిభాగములు, సర్వీస్ ఎల్లప్పుడు లభించును ట్రాక్టర్లకు పనికివచ్చు అన్ని వ్యవసాయ పనిముట్లన్నూ, ట్రైలర్ల దొరకును ఒకసారి మా పోరాముకు దయచేసి చూడండి

యే జి ట్యు

కృష్ణా, గుంటూరు, తూర్పు, వశ్చిమ గోదావరి, విశాఖపట్టణం జిల్లాలకు.

పెద్దకథ అపరాధి శ్రీయస్.ఆర్ నంది

[గత సంచిక తరువాయి]

3

నకి వచ్చిందని తెలిగానే, స్నేహితు రాండ్రు, సహపాఠినులు చూడడానికి వచ్చారు. తీసిపోయిన ముఖాన్ని చూసి ఆశ్చర్యంగా 'ఇదేమిటే నాలుగళ్ళ కాపురానికి నాయనమృత్యువోయావ్! అని ఎగాదిగా పరిశీలించ మొదలుపెట్టారు. జానకి చిరునవ్వు నవ్వి పూరుకొంది.

వీళ్ళతోబాటు ముత్తైదువలు, యిల్లాళ్ళు గూడ వచ్చారు. వాళ్ళు ఇదే ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చారు. అసలు జానకి ఏ పండ్లగా పబ్బుమూలేంది ఎందుకు అగస్యార్తుగా వచ్చిందో వాళ్ళంతగా పట్టించుకోలేదు. ఏవేవో తనకి, తన కాపురారికి సంబంధించిన ప్రశ్నలు యధాలాపంగా వేశారు. ఏదో సమాధానాలు జానకి ముక్తసరిగా చెప్పింది. అడవాళ్ళు యింకా ఏవేవో అడిగారు. అసలు విషయం వీళ్ళకేం తెలుసు అనుకొంది జానకి.

ఈ కుటుంబంలోగూడ కొన్ని మార్పు లొచ్చాయి. మధ్యాహ్నం సుందరమృత అరుగుమీద వేసుకొనే బాతాఖానీకి తులసమ్మ చోజరు కావటంలేదు. మొదటిరోజు ఎదో అనుకొన్నారగాని, వరసగా మూడు రోజులు రాకపోయేసరికి నిజంగా వాళ్ళకి సంగతి వింతగానే తోచింది. స్వయంగా తులసమ్మని చూసిన ఒక యిల్లాలు అంది.

"ఏమిటోనమ్మా! మాటలేదు, మంతి లేదు. ఒంటరిగా కూచోని ఏదో ఆలోచిస్తుంటుంది. పలకరించినా పరధ్యానంగా ఉండటం అంటుంది, లేకపోతే అదీలేదు."

నిజమే తులసమ్మలో పెద్ద మార్పు వచ్చింది. నిలబడ్డా, కూచోన్నా, ఏ పని చేసినా కూతురుతలంపై ఆమె జీవితం ఏమిటి అనే ఆవేదనే! కాని జానకిలో యిలాంటి మార్పులేమీ కనిపించలేదు. అయితే జానకి రాకకి, తులసమ్మ మూగ నోముకి ఏదో సంబంధం వుండకపోదని ఒక యిల్లాలు ఈ విషయాన్ని కదిపింది.

తల్లి ఏదో మళ్ళా బుచ్చిమిదికి నూటీలు విసురుతుందని జానకి భయపడింది. కాని

తులసమ్మ చాలసేపటివరకూ ఏం మాటాడకండా, చివరికి ఒక దీర్ఘనిట్టూర్పు విడుస్తూ "ఏం చెప్పమంటామమ్మ యిదంతా ఖరమే" అంది బాధగా.

ఆమె అంతటితో ఆగలేదు. తటపటా యించి, తులసమ్మని లేపి అసలు రహస్యాన్ని తెలుసుకోవాలనే దుగ్ధంతో, యింకా ఏదో అడిగింది. కాని ఛప్పన జానకి లోపలనించినప్పటికీ ఊర్ధ్వస్వరంతో—

"అవన్నీ ఎందుకు సుందరమృతై, పోనిస్తా" అంది.

సుందరమృత నోరు నొక్కుకొని జానకి కేసి చూసింది.

"అదేమిటమ్మా అలా అంటావ్! నీ కష్ట సుఖాలు మాకుకాక మరెవ్వరికీ? ఈ నాళ సువ్వు ఇంద్రభోగాల ననుభవిస్తుంటే మేం చూసే మురిసిపోతాం. సువ్వు సుఖంగా వుంటే, మేం కొండెక్కినంత ఆనందపడతాం. అలాంటిది నీ కిలాంటి కష్టంవస్తే నోరు నొక్కుకొని ఎలా కూచోంటా మమ్మా?"

పోనీ అవన్నీ మీకెందుకు మీ గొడవ మీరు చూసుకోందురూ—అని నోటి చివర వరకు వచ్చినమాటల్ని ఆపుకొంది జానకి. అలా కట్టె విరచినట్టు మాటాడితే, సానుభూతి చూపవచ్చిన సుందరమృతై, తనమీద చాటుప్రచారం సాగిస్తుంది.

మళ్ళా సుందరమృతై అంది "అంతా చాలవరకు తెలిసింది, తల్లి ఒకళ్ళ కర్తానికి మరొకరు కర్తలుకారు చూడు, ఎంతైనా మనస్సుకదా? ఇంతవరకు పువ్వుల్లో పూజించి, చివరికి ముళ్ళగ్లో చేజేతులా తోసేసుకొన్నామే అని బాధపడుతుంటుంది."

ఈ మాటలు బలంగా ఒక వ్యక్తిని బాధ పరుస్తవని జానకి భయపడింది.

"పోనీ అత్తా, యిహ పూరుకొందురూ"

సుందరమృతై ఈ మాటలు 'పాపం, జానకి నిజంగా అభాగిని' అనే అభిప్రాయానికి తోసేకాయి. "ఇంత అమాయక జీవానికి అలాంటి రాక్షసుడు దొరికాడు" అంది.

జానకికి మహా చిరాకు వేసింది. తేచి లోపలికి వెళ్లిపోయింది. అయినా సుందరమృతై పూరుకోలేదు. ఇంకా ఏమిటేమిటో

ప్రశ్నిస్తూనేవుంది. కాని తులసమ్మ మాటల మూగప్రతిమలా కూచోనివుంది.

ఇంతవరకూ లోపల ఏదో రాసుకొంటున్న బుచ్చిబాబు ఈ మాటలు కలిగించిన చిరాకువల్లో, లేక నిజంగా విద్వేసాపమండ్లో—లేచి చరచర బయటకి వెళ్లిపోయాడు. అతని వెనకనే ఆత్మతగావచ్చిన జానకి—బుచ్చి దాటిపోగానే, అటు సుందరమృతైనే ఉక్రోశంతో ఒక మాపుమాసి విసురుగా తలతిప్పకొని లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

వచ్చి నాలుగుదినాలన్నా కాలేదు! వీధి వాళ్ళందరికీ తన విషయమే కావలసి వస్తోంది. ఎంతో తిమికి, తన సుఖదుఃఖాల పాలుపున్నట్టు మాటాడుతున్నారు. తన ఆసక్తిగాంచుకొన్నా వాళ్ళు పూరుకోరు! ఇంకా, యింకా మాటాడతారు దీనివల్ల యింట్లో వాతావరణం మారుతుంది. పార్టీలుగా విడిపోతారు నూటీలు, పోటీలు,

పండిత డి గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

సుప్రసిద్ధ

గర్భశయరంగనివారిణి

స్త్రీలకు తమ కలుగు ఋతు సంబంధమైన వ్యాధులను నిర్మూలించి సత్సంతానము కలిగించును

(పతి చోట దొరకును)

అయ్యేదాత్రమంలిమెడె
మద్రాసు-17.

మూతి నిరువులు—చివరికి ఏదో పెద్ద అమాతం తగిలేదని కాంతించరు అన్నిటికీ తనే మూలమని, తనమీద తనకే విరక్తి వున్న విషయాలవరకాన్ని సృష్టిస్తున్నారు తను ఎక్కువగా జాలిపడేది బుచ్చి గురించి బుచ్చిలో ఎలాంటి తప్పులేదు అతన్ని అనవలసిందికాదు తల్లి గూడ కొద్దిగా కాంతపడింది—తన బోధనల్లో కాని ఈ ఆడవాళ్ళుమాత్రం సానుభూతిగా మాటాడుతూనే, ఆమె గాయాన్ని తేసి కారం చల్లుతున్నారు ఫలితాలు కుటుంబ కలహాలు బుచ్చి యిప్పుడు రాసుకొంటున్న వాడూ దిగునలేచి వెళ్ళిపోవడం అందుకే బుచ్చి తిరిగివచ్చేసరికి నాయంకాల వైంది వెంట జగన్నాధాన్ని గూడ తీసుకొచ్చాడు బుచ్చిని పలకరించాలని వచ్చిన జానకి, ఈ ఆపరిశీతుణ్ణిచూసి వచ్చినట్టే లోపలికి వెళ్ళిపోయింది

న్నేహితులిద్దరూ చాలసేపు ఏదో మాటాడుకొన్నారు ఏ విషయంగురించో కుమారుకొన్నారు వాదించుకొన్నారు చివరికి జగన్నాథం తల వంచేసరికి బుచ్చి విజయహాసం చెకాడు ఇంతలో లోపల నించి 'టి' తీసుకోమన్న పిలుపు వినిపించి బుచ్చి లోపలికి వెళ్ళాడు తిరిగి గెండుకప్పులతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు కాలిచేసి యిరువురూ బయటికి వెళ్ళిపోయారు

ఏకటి బాగాపడిన తర్వాత బుచ్చి ఒక్కడు తిరిగివచ్చాడు భోజనం అయిన వెంటనే ఆ రాతలో నిమగ్నుడయ్యాడు

గంటలు గడచిపోతున్నాయి మెల్లగా జానకి బయట పక్క వేసుకొంది కాని నిద్రపట్టలేదు పోనీ బుచ్చిలో ఏదన్నా బాతా ఖానీ వేసుకొందామంటే, అయినేదో

మహాపర్యలు లిఖిస్తూ కూచోన్నాడు ఏం పాలుపోలేదు ఏదన్నా పుస్తకంవిప్పితే చదివింది తలకెక్కడు! ఏవో కలతలు—దృష్టిని బుద్ధిని చెదరగొట్టేవి ఇక ఈజేల లాభంలేదు నిద్రరాదు లేచింది లేఖని చప్పుడు మరీ ఎక్కువగావుంది మెల్లగా లోపలికివచ్చింది బుచ్చి ఆమెని గుర్తించ లేదు చాలసేపు కుర్చీనానుకొని నిలబడింది ఇక లాభంలేక మెల్లగాపిలిచి అడిగింది

“ఏవిటా బ్రహ్మారథ?”

బుచ్చి తలతిప్పి స్వరం వినిపించినవేపుకి చూశాడు జానకి ఎదురుగా వచ్చింది కలాన్ని ద్రావయమిద వుంచి విశ్రాంతిగా కుర్చీకి చాచబడ్డాడు ఆవలిస్తూనే అన్నాడు, రాసేది కథ అని

“కథావస్తువు?”

“సమాజం, సమాజంలో వ్యక్తులు, వ్యక్తుల్లో జాతీయతం”

“ఇంకేం? రాజుగారి ఏడుచేపల కథలా వుంది అయితే విమర్శా?”

“విమర్శన, సమర్థన—రెండూను”

“ఆధారం?”

“నా అనుభవం”

“గురి?”

“నావ్యూ-వి మిన్-ఒక అభ్యాసరాలు”

“కైమో?”

“సమాజంలో వచ్చే కలతలు, సంస్కరణ”

“ముగింపు?”

“ఆ అభ్యాసరాలి బలి”

“హా!” అంది ఒక్కసారే జానకి ఎందుకో గుండె దడదడమంది ఇది గ్రహించే బుచ్చి మెల్లగా కుర్చీలోంచి లేచి ఇటూ అటూ పచార్లుచేశాడు జానకి

వెలే పరిక్షగా చూడలేదుగాని, ఈ మాటలకి ఆమెలో ఎలాంటి సంచలనం కలుగుతుందో తెలుసు మెల్లగా ఈ విషయాన్ని విశదీకరిస్తున్నట్టు అన్నాడు

“ఇద్దరు స్త్రీలని తీసుకొని రాస్తున్నాను జానకి ఒక తె పరదానివెనక పెరిగి ప్రపంచమంటే ఏవిటా తెలిసిన మూర్ఖురాలు, రెండవది కొంతవరకు చదువుకొని, కాస్తాకాస్తా ప్రజల్ని అర్థంచేసుకొని చివరికి మూర్ఖుల మధ్య గొంతెత్తి అరవలేక గింజుకు వచ్చి పోయిన అభాగిని పిల్లిదర్జిచావు సమాజాన్ని కడపలేదు కాని కదిపినట్టు మరోవిధాన రాస్తున్నాను. అదే సమాజాన్ని ఉద్ధరించే మార్గం”

ఈ మాటలు అంటున్నపుడు బుచ్చి ముఖంలోకూడిన రక్తం, చణ్ణిన పెదవులు జానకిని చాల భయపెట్టాయి కాని చివర ద్వనించిన ఆకావాక్యాలలో కాస్త స్థిమిత పడి మెల్లగా అంది “మనలో లోపం వుంచుకొని సమాజ మేదో సతవప్రాణి అన్నట్టు విమర్శిస్తే లాభమేమిటి బుచ్చి?”

“నా మాటలు నీకు అర్థంకాలేదు మన మందరం కలిస్తేనే సమాజం కాని దురదృష్టవశాత్తు మనం సమాజంలో అనామకులం అజ్ఞానప్రజ నోరే సమాజంలో ఎక్కువగా వివబుతోంది వాళ్ళు మతి ఎంతో, గతి అంతే అన్నట్టు ఆ చిన్నపిల్లలనిగూడ అనాయాపరులుగా తయారుచేస్తున్నాడు దాంతో స్వార్థం, ఈ స్వార్థం నించి 'నా' అనే పరిమితత్వం, అందునించి మూర్ఖా, కాస్త ఆధునికభావాలు కలవాళ్ళని గుర్రకుంకలని తిటికేపించడం, అవే వాళ్ళో 'హానీ' అయిపోయింది వాటికి ఎంతో మంది గురి అవుతున్నా, వాళ్లు నుణపాకాలు నేర్చుకోలేకపోతున్నారు మనం బిళ్ళని బోధిస్తూ ఒకదారికి తీసుకొరలేంగాని, సాహిత్యంతో కొంతవరకూ బిళ్ళని బాగు చెయ్యగలం అందుచేత ఆ అభ్యాసలని బలిచేసి—మరో స్త్రీతో జ్ఞానబోధ కలిగిస్తాను”

జానకి కాసేపటివరకు ఏం మాటాడలేదు బుచ్చిమాటల్ని అణగారిన చేసుకోదానికి ప్రయత్నిస్తోంది ఒకసారి ఆ కాగితాల కేసి చూసి, మల్ల బుచ్చికేసి దృష్టిని తిప్పుకొని అంది

“కథని ఏ ఏంగిలోనించి ప్రాసీడ్ చేస్తావ?”

“మగవాడికి స్త్రీమీదపున్న చిన్న చూపు నించి”

“మరి యిందులో సమాజానికి సంబంధం?”

“మూఢనమ్మకాలని పట్టుకొని వేశ్యాజే మనలివాళ్ళ మూలుగులు చదువుకొన్న (34-వ పేజీ చూడండి)

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మద్రాసు నశ్యం

★

నాణ్యతయే

దాని ఘనత

★

ఒకసారి కొంటే

తిరిగి వదలిపెట్టరు

★

నశ్యములలో ఉత్తమమైనది పట్నం నశ్యమే కాని అత్యుత్తమమైనది, అందరూ కోరునది, కారం, నాణ్యత, సువాసన గలది అప్పాదురై నశ్యమే

అ. అప్పాదురై ముదలియార్ & సన్

రెడ్, ఆచారప్పకా వీధి, బొంబాయి నెం 189, మద్రాసు-1

ఉపద్రవకరమగు కీటకములను చంపుదు

• అవి మలేరియా, టైఫాయిడ్,
గ్రహణి, కలరా, మరియు
అనేక యితర వ్యాధులను
వ్యాపింపజేయును!

ఈగలు దోమలు పోద్దంకులు, మరియు నల్లలు త్వరగా
అసంఖ్యాకములుగా పెరుగును అవి మురికిలో నివసిం
చును మీకు ప్రాణహానిని కల్గించగల కీటకములను
యింటిలోనికి తెచ్చును ఒక్క ఈగపై 6,000 000
క్రిములుండుట కనుగొనబడినది

కీటకము చిన్నదిగా నిరపాయకరముగా అగుపడినను
అది మీకు ప్రాణాపాయకముగా కల్గించవచ్చును
మీకు సోకకముందే కీటకములనులన్నిటిని చంపుదు
ఫ్లిట్ లోగాల రీ ఫ్రెషమగు కీటకనాశకులు అన్ని కీటక
ములను త్వరగా నిశ్చయముగా చంపును

మీరు భార్య చేయు ప్రతి అణకాకు
ఎక్కువ కీటకములను చంపును

స్టాండర్డు-పాక్యూమ్ ఆయిల్ కంపెనీ

(మెంబర్లచాధ్యత పరిమితము)

ఇదేనా ప్రతిభ?

బ్రిటన్ మున్సిపల్ ఆఫీసులో గుమాస్తా అతను ప్రవేశించి పనిలో నాలుగేండ్లయింది పెండ్లి అయిన మరో మాసములో జేరాడు "మీ ఆయనకు ఏమిటే పని" అని సీత మేనమామ అంటే "మున్సిపల్ ఆఫీసులో పని" అంది షాపము అమాయకురాలు ఆమె కేమి తెలుసు పైగా చిరు నవ్వున నడపించింది పెదవులమీద పోన, మంచిచెడ్డలు ఆ మేనమామ చెప్పి నా బాగుండిపోయేది "దానికేం? బంగార మంటి వుద్యోగం మార్పులు మన్ను వుండవు చూయిగా ఒకచోటపడి వుండ వచ్చు అదిమటుక్కు తీసిపోయిందా! లోకాలు గవర్నమెంటు" అన్నాడు ఆయన

సీత కాపురానికివచ్చి మూడేళ్ళయింది ఆమె యిద్దరు ముగర్మి చూచింది వారు శివరామ్ పనిచేసే ఆఫీసు లోనే గుమాస్తాలు ఏదో ఒకటి ఫునిష్ మెంట్ అనుభవినూవుండేవారు అటువంటివే తనభర్తకు మధ్య మధ్య వస్తూ వచ్చాయి ఒకసారి శివ రామ్ శెలవు పెడితే దానిని మంజూరు చేయక పదిరోజులు జీతము ఆపుచేశారు శివరామ్ "నువ్వు ముందు ఎందుకు శెలవు

వీటి పంపలేదన్నార నువ్వు నిజంగా నీ భార్య తీసుకువచ్చుటకు వెళ్ళావని నమ్మకము ఏమిటన్నార నువ్వు శెలవు వీటిలో వ్రాసిన పూరే వెళ్ళావని రుజువు ఏమిటన్నార నువ్వు తెనాలి ప్లాటుఫారం మీద కనబడ్డావు అని బసవలింగయ్య చెప్పాడు అన్నాడు ఆఫీసరు "చివరకు ఏదోవిధంగా శెలవు మంజూరు చేశాము అని పదిరోజుల తరువాత జీతము యిచ్చారు శివరామ్ కు ఇదంతా సీతకు చాల ఆశ్చర్యము చేసింది" ఖర్చుం కాల్పోకపోతే ఒక పూరు వెళ్ళవలసినవారు మధ్య దారిలో వున్న పూళ్ళలో కారులోకో, నడుమనూ, ప్లాటుఫారంమీదో, రిక్తాలోనో, కాఫీ హోటలులోనో కనబడరు" ఆమెకు యిదంతా ఒక గొడవగానే వుంది తన మేనమామ యిటువంటి ఆఫీసును ఎలా పొగ డాడు అనుకుంది ఆమెకు మొదట

జేరకుండానే చూచేది. మీవారి వుద్యోగం యిలాంటిదమ్మా! అనే చెప్పేమనిషి ఒకరువున్నా బాగుండేది అనుభవమయి అవగాహన చేసుకున్న తరువాత మున్సి పాలిటి నాకరీ అంటే తెలుసుకుంది శివ రామ్ చెప్పే సంగతులును గురించి మున్సి పాలిటి నాకరీ మానుకొనమని కోరింది తన భర్తను రెండు మూడు సార్లు

* * * ఆనాడు సాయంత్రము శివ రామ్ యింటికి చాల ఆలస్యంగా వచ్చాడు. చాల విసుగ్గావున్నాడు ఆమె అన్నం తడించేసరికి చాల కరుడుకున్నాడు అన్నం చల్లారిందన్నాడు రాగురప్పలు ఉన్నాయ్ అన్నాడు కూర ఆమె ముఖ మదై వుండన్నాడు ఇంకా ఏమిటేమిటో వికారంగా మాట్లాడాడు ఇదంతా చూసి సీత గ్రహించుకున్నది కచ్చేరి వ్యవహారాలే కారణమయివుంటాయని అని పూహించింది శివరామ్ అలాగ్గా ఏదో తిని వెళ్లి పడుకున్నాడు ఆమెకుడ నాలుగు మెతుకులు తిని శివరామ్ వద్దకు

శ్రీమతి జె. రుక్మిణి

యిలాంటి ఆఫీసని ఏమి తెలుసు ఇటువంటి గొడవలుగల కచ్చేరి అనుకుంటే, ఏదో ఎలా గైనా నయనో, భయానో, ఆ గుమాస్తా లోనుంచి మాన్పించి యుండేది ముందు

జేరింది ఆతను ఆదో మాదిరిగా వున్నాడు కళ్లు మూసుకుని ఆయోమయంగా పడుకునివున్నాడు అప్పుడే నీనిమా వదిలిపెట్టారు రోడ్డు చొంబడి జనం కబుర్లు చెప్పకుంటూ వెడు కున్నారు నిత్యము సంసారములో జరిగే సంఘటనలనోరుమాకునని పడివున్నాయ్ వాళ్ళ మనస్సుల్లో తనభర్తను శివ సంగతి ఏమిటో తెలుసుకుందామనుకుంది "ఏమండీ! మిమ్మల్నే" అంది ఆమె

వి న పా ము ల సీ తా రా మ య్య అం డ్ కో.,
పా డ్కు రో డ్డు : : వి జ య వా డ.
గుంటూరు బ్రాంచి : : రైలుపేట, గుంటూరు.
వజ్రస్థిలు : ఒంగోలు - చీరాల - బాపట్ల - పొన్నూరు - తెనాలి - నర్సా రావుపేట - మార్కాపురం - ఏలూరు - రాజమండ్రి
"పెట్రో", "పెట్రో-ఫీల్డింగ్" ఇంజన్లు, "క్లియోస్కోర్" పంపులు,
చెఱుకుగామగలు, "క్లియోస్కోర్-బ్రష్" మోటారు పంపు సెట్లు.
సేల్సు - సర్వీసు గ్యారంటీ,
— డిస్ట్రిబ్యూటర్లు —
కృష్ణా, గుంటూరు, తూర్పు, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలకు.

నారసింహలేహ్యము

 బంగారు చేర్చబడిన హమేయ, నిక్కాక, నిస్సత్తువకుక్క పద్మమును పొరించి బలమును, కాంతిని, చిర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—
 20 ము! డబ్బీరు 3-4-0 పోస్టేజీ 12 అ
 డి.సి.వి. ట్రికంపెని "ఆయుర్వేదసమాజం"
 పెరిచేపి-నెల్లూరు జిల్లా

“ఎవరది?” అన్నాడు శివరామ్ పులికిడి
5డి

“నేనేనండి”

“ఏం?”

“అలావున్నా శేమండీ?”

“ఏంలేదులే”

“కాదండీ చెప్పండి” అని చాల విస
కుండా అడిగింది ఆమె వినయానికి
చెప్పాలా? వద్దా! కాని మరొకటి అను
కున్నాడు తన కష్టసుఖాలు చెప్పటానికి
పర్యవర్తనాదుర్ దగ్గరవున్నదిఆమె చెప్ప
దా మనుకున్నాడు కిటికీలోనుంచి తొంగి
చూచాడు బైట ఎలట్రీక్ లైటుకాంతి
పాకారాలు దాటి ఆకుల సందుగుండా
చెదరివచ్చి గోడప్రక్కనున్న వేపదుంకను
గట్టిగా కొవలించుకుంది

“ఇదిగో సీతా! విను మనము వచ్చి
యీ యింట్లో ప్రవేశించి మాడేశ్యయింది
అదుగో ఆదుంకన చూడు అదొక బాధ
అనుభవించింది అదే బాధ నేను అనుభ
విస్తున్నా మే మిద్దరము స్నేహితులమే
మాకు చాల పోలికలున్నాయ్ తెలుసా?”

“పోలిక ఏమిటండి”

“పోలిక చాల పోలికవుంది ఆ వేప
చెట్టు ఆడవిలోపుట్టి, ఆడవిలో పెరిగితే
బావుండిపోయేది దాని జీవితము హాయిగా

కుఖుంకా వెల్లిపోయేది కాని పిచ్చిది
తెలియకొ, ఖర్మం చాలకొ యీ దొడ్లో
పుట్టింది అప్పుడే దాని జీవితాన్ని నాశ
నము చేసుకుంది ఒకనిదగ్గర హాయిగా
బ్రతుకుదామని వచ్చి, అతనికి బానిస
అయింది ఈ మాడేశ్యలో అవసరము
వున్నప్పుడల్లా యజమాని దాని కొమ్మలు
నలుకుట చూశాం ఆఖరికి సంబంధంలేని
పెత్తనంలేని కంపెనీవాళ్లు వచ్చి ఎలట్రీక్
తీగలకు అడ్డవచ్చిందని రెండునెలల
క్రిందట నటికిపోయారు ఇప్పుడు మొద
లంటానటికాదుయజమాని అంటేనాపని”

సీతకు అతన చెప్పినమాటల్లో ఏమీ
అర్థం కా! చెట్టుకు తనకు పోలిక ఏమిటి
అది పూర్తిగా తెలుసుకొవాలనుకుంది ఆ
సంబంధం ఏమిటో అడిగింది

“ఇదిగో విను సీత! విను ఆఫీసు విష
యాలు నీవు కొంచెం అవగాహన చేసు
కున్నావనుకుంటాను నేను ఆఫీసులో
ప్రవేశించి నాలుకేశ్యయింది నాలు
కేశ్యలో జరిగిన సంగతియిది ఒక కాన్సి
లరు వారికి చాలుగా ఇన్ఫర్మేషన్
ఆఫీసరుకు తెలియకుండా యివ్వలేదని
ఏదో లేనిపోని పెటిషనుపెట్టి ఆఫీసరును
వెంబడించి ఒక సంవత్సరము ఇంక్విజిటెంట్
అవు చేయించాడు మరొకసారి మరొక

ఫనిష్మెంట్ యిచ్చారు మున్సిపాలిటీ
నాకరీ అంటే యిప్పుడు అవగాహన
అయింది కాన్సిలరుకు వంగివంగి సలాము
చేయాలి అధికారములోవున్న పార్టీకి
చెయ్యెత్తి, తలవంచి, అడుగులకు మడుగు
లాతాలి వ్యతిరేకపుపార్టీ యిది సహించ
లేక గవర్నమెంటుకు పిటిషను పెడితే
పుర్యోగం వూడుతుంది కొందరు ఎదురు
గుండానే అనవలసినమాటలు అనిపోతారు
కొందరు కాగితంమీద చేస్తారు గుమాస్తా,
ఆఫీసరుకు అటు కాన్సిలరుకు వ్యతిరేక మవు
తాడు కొద్దికాలములో ఎదోఒక సెషము
పెట్టి మొదలంట నటికినటుల యింటికి
పొమ్మంటారు కాబట్టి ఈనాడు ఆ
చెట్టుకు నాకు భేదములేకుండా ఒకటే
ఫనిష్మెంట్ అనుభవిస్తున్నాము”
అన్నాడు శివరామ్

సీత యిదంతా విని చాల సంతోషిం
చింది ఆమెకు దుఃఖము రాలా! భర్తకు
దైర్యాన్ని పురికొల్పింది కాంతిని
కూర్చింది కిటికీలోనుంచి ఆ చెట్టును
చూడమన్నది గోడప్రక్కన హాయిగా
ఆ చెట్టు “ఇదేనా బ్రతుకు” అంటూ పడి
వున్నది ఎలట్రీక్ కాంతి మంచి
దైర్యాన్ని కాంతిని కూర్చుంది దానికి.
అంతే అడే. ★

కౌంటర్ ఆఫ్ మాంటర్ క్రీస్తో

అల్లెగొండర్ డ్యూమా

89

వాలంటీర్ శవం వద్ద బుసోనీ ప్రార్థనలు జరపడంవల్లనో, వృద్ధునికి జ్ఞానబోధ చేసినందువల్లనో వృద్ధుడు దైన్యం మరిచిపోయి మనసు దిట్టపుపరుచుకున్నాడు. దుఃఖాన్ని మరిచిపోయి మామూలు పరిస్థితికి వచ్చేసిన వృద్ధునిచూసి ఇంటిలోని వారందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. వృద్ధుని వద్ద కొత్త పరిచారకుడు నియమించబడ్డాడు. విల్ ఫర్డ్ కి న్యాయస్థానంలో పని దగ్గరపడింది. తెనెడెట్టో పైన కేసు మరుచటిరోజే విచారణకు వస్తుంది.

సాయంకాలం విల్ ఫర్డ్ పని విరమించుకుని తోటలో పచారు చేస్తున్నాడు. యథాలాపంగా ఇంటివైపు చూశాడు. ఒక కిటికీవద్ద తన కుక్కలో కూర్చుని వృద్ధుడు ఒక చోట ఏకాగ్ర దృష్టితో చూడడం గమనించాడు. వృద్ధుని చూపులో శ్రోధం, ద్వేషం ఉట్టిపడుతున్నాయి. వృద్ధుడు చూస్తున్న దిక్కుగా విల్ ఫర్డ్ చూశాడు. చూడగానే అతని ముఖం పాలిపోయింది. అక్కడో చోట పచ్చికపైన హిలాయ్ విల్ ఫర్డ్ కూర్చుంది. కుమారుడు సమీపంలోనే ఆడుకుంటున్నాడు. విల్ ఫర్డ్ తిరిగి తన తండ్రి వంక చూశాడు. ఈమారు తండ్రి దృష్టి తనపైనే ఉంది. వాడి చూపులు భరించలేక విల్ ఫర్డ్ తల వంచుకున్నాడు. అతనికి తెలియకుండానే అతని కాళ్ళు ఆతన్ని కిటికీవద్దకు లాక్కు వెళ్లిపోయాయి. “నేను మర్చిపోలేదండీ” అన్నాడు తండ్రితో. “ఇంకొక్క గోజు ఓపిక పటండి, నేను కాప్పినది తప్పకుండా నెరవేర్చగలను” వృద్ధునికి తృప్తి కలిగింది.

ఆ రాత్రి విల్ ఫర్డ్ కి సరిగ్గా నిశ్రితపట్టలేదు. ఉదయం లేచే సరికి కన్నులు జ్యోతులవలె ఉన్నాయి. పరిచారకుగు పత్రికలు, పాలు తీసుకువచ్చాడు. విల్ ఫర్డ్ పాలగిన్నె వంక ఖితితో చూశాడు.

“అజేమిటి?” అన్నాడు

“పాలు”

“నేను తీసుకురమ్మనలేదే! ఎవరు పంపారు?”

“అమ్మగారు పంపారు” అంటూ గిన్నె మేజాపైన పెట్టి పరిచారకుడు వెల్లిపోయాడు.

విల్ ఫర్డ్ జాగ్రత్తగా గిన్నె తీసి పట్టకున్నాడు. ముందు కొద్దిగా చప్పరించి చూశాడు. తరవాత గడగడ తాళేశాడు. పదకొండు గంటలకు భార్యకు కబురు పంపాడు. హిలాయ్ విల్ ఫర్డ్ కుమారునితో సహా వచ్చింది. రాగానే అతని ముఖం గమనించింది. “అజేమిటి? ముఖం బొత్తిగా పాలిపోయింది. రాత్రినిద్రపోలేదా?”

విల్ ఫర్డ్ జవాబివ్వలేదు. ఆమె వంక తేరిపారచూశాడు.

“మీరు విచారణకు వెళ్లవలసిన సమయమయింది”

జవాబు లేదు. ఎడ్వర్డ్ వంక తీక్షణంగా చూశాడు. “ఎడ్వర్డ్! నువ్వు సావడిలోకి వెళ్లి కొద్దిసేపు ఆడుకో,” అన్నాడు. ఎడ్వర్డ్ తిరిగి వంక చూశాడు. తరవాత మేజాపైన పత్రాలవంక చూశాడు. విల్ ఫర్డ్ కరినంగా చెప్పాడు. “ఎడ్వర్డ్! వెళ్లు!” అన్నాడు.

తండ్రి కోపాన్ని ఎన్నడూ రుచియెరగని కుమారుడు హడలిపోయాడు. తండ్రి వెంటనే కొడుకుని అందుకుని ఆలింగనం చేసుకున్నాడు. ఈమారు మెల్లిగా చెప్పాడు. “వెళ్లి ఆడుకో నాయనా! నామాట విను” ఎడ్వర్డ్ వెల్లిపోయాడు.

హిలాయ్ తెల్లబోతూ చూసింది. కొడుకు వెల్లిపోగానే విల్ ఫర్డ్ గది తలుపు గడియచేసి వచ్చాడు. కుమ్మరి కడుగా నిలబడి భార్యవంక తీక్షణంగా చూశాడు. “నువ్వు వాడే విషాన్ని ఎక్కడ చాస్తున్నావు?” అన్నాడు.

“ఏమిటి? అజేమిటి?” అంది హిలాయ్. విల్ ఫర్డ్ తడబడుతున్న ఆమె మాటల్ని అత్యుపేక్షకుండా, విల్ ఫర్డ్ గద్దించి అడిగాడు. “విషం ఎక్కడ చాచావని అడుగుతున్నాను. నా అత్త మామల్ని, పరిచారకుల్ని, నాకూతుర్ని చంపిన ఆవిషం ఎక్కడ ఉంది అడుగుతున్నాను.” హిలాయ్ విల్ ఫర్డ్ ని శ్మేష్యురాలయింది. నోట మాటరాలేదు. కొంతసేపటికి లేచుకుని “ఏమిటంటున్నార?” అంది.

“ప్రశ్నించవలసింది నువ్వు కాదు, నేను నాకు జవాబియ్యి.” ఆమె ముఖం పాలిపోయింది. కొంత దైర్యం చిక్కబట్టుకుని ఇలా అంది. “మీరు భర్తగా నన్ను గుతున్నారా? లేక న్యాయమూర్తిగా అడుగుతున్నారా?”

“న్యాయాధికారిగా అడుగుతున్నాను చెప్ప” అని గద్దించాడు విల్ ఫర్డ్.

“అయ్యో! అయ్యో!” అని మాత్రం అనగలిగింది హిలాయ్.

“జవాబు చెప్పవేం? అయితే నీ నేరాన్ని ఒప్పుకుంటున్నావా? నువ్వే విషం పెట్టి చంపావా? నీపట్ల ఆపేక్షనన్న అంధులైపోయినవారి నే తప్ప అందరినీ మోసపుచ్చలేవు. నేనింక ప్రేమ బాంధవాన్ని తెంచుకుంటున్నాను. నువ్వీంక న్యాయమూర్తి సమక్షంలో ఉత్తరవాదివి” అన్నాడు విల్ ఫర్డ్.

హిలాయ్ ముఖాన్ని చేతులతో కప్పకుంది. కారిత స్వరంతో ఇలా అంది. “అయ్యో! నైచైకి కనపడేవానిని చూసి మోసపోతున్నారు.”

“వీరికిపంద! ఒక్కొక్కరు చొప్పున నలుగుర్ని విషప్రయోగంవల్ల చంపినదానవు, ఫలితాన్ని కనలేకపోయావా? కాగు ఇంకా ఏదో ఉంది. అంతకంటే భయంకరమైన విషాన్ని దాచి పెట్టి కిత్త తప్పించుకోవాలని చూస్తున్నావు. కాబోలు అదైనా తెలివైనపనే అంటాను. విషం ఉందా లేదా?”

హిలాయ్ విల్ ఫర్డ్ భరించలేక పోయింది. చేతులు చాచి అతని మోకాళ్ళపై వాలిపోయింది.

“అవును నీ నేరం ఒప్పుకుంటున్నావు. కాని ఆఖరు క్షణంలో, నేరం తీరా బయటపడినతరవాత ఒప్పుకుంటే న్యాయాధికారులు క్షమించరు. పూర్తికిత్త అనుభవించక తప్పదు.”

“శిక్ష!”

“అవును న్యాయాధికారి భార్యవైనందువల్ల నీకు శిక్ష పడదనుకున్నావా? అలా వీలేదు. విషప్రయోగం చేసిన హంతక, మరణదండనకి సిద్ధపడవలసిందే. నీకొక్కటే మార్గాంతరం ఉంది.”

ఆవిషం నువ్వు కూడా తీసుకోవాలి " హిలాయ్ విల్ ఫర్ట్ ఫీతితో గజ గజలాడి పోయింది, ముఖం వివర్ణమైపోయింది

"భయపడిన" అన్నాడు విల్ ఫర్ట్

"నీన్ను న్యాయస్థానంలో నిలబెట్టి ఆనానించను అది నాకూ ఆనానానామే విషం తీసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకునే అవకాశం నీ కిస్తున్నాను "

"అయ్యోయ్యో!"

"చెప్పా, విషం ఎక్కడ దాచావు?"

"వార్డు వార్డు "

"న్యాయం జరిగి తీగ లి నేరస్థుల్ని శిక్షించడం నా కర్తవ్యం కాని నీ పట్టకనికరం చూపుతున్నాను పరువుగా నీ కర్తవ్యం నువ్వు నిర్వహించు "

"అయ్యో!" ఎడ్వర్డ్ ముఖమైనా చూడండి నన్ను బ్రతక నివ్వండి "

"వల్లకాదు నువ్వింకా బ్రతికివుంటే వాణ్ని కూడా నువ్వే చంపుతావు "

"నేనా ? నా కొడుకునా ?" ఈమారు హిలాయ్ విల్ ఫర్ట్ పిచ్చిగా నవ్వు నారంభించింది తరవాత అకస్మాత్తుగా భర్త పాదాలపై పడిపోయింది

విల్ ఫర్ట్ లోని ఉక్రేకార్ని అణచుకుంటూ ఇలా అన్నాడు అతని గొంతు బొంగుగోయింది "నే నిష్కర్మ న్యాయస్థానానికి వెళ్లిపోతున్నాను తిరిగి వచ్చేలోగా నువ్వు విషం వుప్పుకోకపోతే నా చేతులూ నీ చేతులకూ బెడీలు తగిలించి ఖైదుకీ పంపవలసి వస్తుంది నీన్ను న్యాయస్థానం గో విచారించవలసి వస్తుంది ఈమాట మరిచిపోకు " హిలాయ్ విల్ ఫర్ట్ నేలపై పారాడింది విల్ ఫర్ట్ ఆవేశవంతైనా గూగుకుండా తలుపు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు

న్యాయస్థానం కిటికీలలాడుతోంది బెనెడ్జిన్ పై కేసును గురించి పలువురు పలువిధాలుగా కెప్పసుంటున్నారు డాంగర్ ఇంటిలో ఆండ్రి పరిచయం కల యువకుడు విమర్శలకు మితిలేకు ఇవికాక ఆల్బర్ట్, కాండ్లెన్ మార్సెల్స్ మార్సెల్స్ నగరానికి వెళ్లిపోవడం డాంగర్ పరాగి మొదలైన విషయాలు కూడా చర్చించబడుతున్నాయి న్యాయస్థానానికి హెర్బిన్ డాంగర్ కూడా రావడం యువకులకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది డి.బే ఆమెతో మాట్లాడకుండా పెడముఖమైన కూగోడం కూడా చర్చకు వచ్చింది భర్త ప్రకారమైన తరవాత హెర్బిన్, డి.బే లక్షాధికారులైనారన్న విషయం అందరికీ తెలిసింది ఆపైన విల్ ఫర్ట్ ఇంటిలో నలుగురి చావుగురించి సంశయాత్మకమైన విమర్శలు వచ్చాయి

"అది హత్యలే అంటావా?"

"తప్పకుండా "

"మాంతకు డెవ రంటావు ?"

"అదీ చిత్రం ఎవరో తెలుసా ? ఎడ్వర్డ్ !"

"అలా"

"అశ్చే!"

"అవును మీరు నమ్మినాసలే, నమ్మకపోయినాసలే అది నిజం "

"మాంట్రీస్ కనపడడంతేలే ?"

"అదీ చిత్రంగానే ఉంది "

న్యాయాధికారులు వచ్చి ఉన్నతానాలు అలంకరించడంలో రణగొణ స్వని ఒక్కసారిగా ఆగిపోయింది

పోలీసులు బెనెడ్జిన్ తీసుకువచ్చి బోనులో నిలబెట్టారు బెనెడ్జిన్ నిర్భయంగా, రీవిగా నిలబడ్డాడు న్యాయస్థాన

మంతటా కలయమాశాడు తరవాత ప్రధాన న్యాయమూర్తి వంక చూశాడు ఆపైన విల్ ఫర్ట్ వంక తేరిపారచూడ నారంభించాడు అభియోగపత్రం చదవబడింది తరవాత ఆచారప్రకారం ప్రధాన న్యాయమూర్తి బెనెడ్జిన్ వంక చూసి, "నీ పేరేమిటి?" అన్నాడు బెనెడ్జిన్ గొంతు సవరించుకుని ఇలా అన్నాడు "నన్ను తీసుకుంటుంది ఈ ప్రశ్నకీ సమాధానం తరవాత ఇవ్వడానికి అనుమతించవలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాను లేనిపక్షంలో నేను జేసే సమాధాన వివరలేనని మనవిచేసుకుంటున్నాను "

"సరే! నీ వయస్సు?" అన్నాడు ప్రధాన న్యాయమూర్తి

"నా వయస్సు ఇరవయ్యైక్క సంవత్సరాలు నేను 1817 సెప్టెంబరు 27 వ తేదీ రాత్రి జన్మించాను " తేదీ వివరగానే విల్ ఫర్ట్ చురుక్కున చూశాడు

"ఎక్కడ జన్మించావు?"

"ఆట్రీల్ గ్రామంలో"

విల్ ఫర్ట్ రెండోసారి నేరస్థుల వంక చురుక్కు చూశాడు అతని ముఖం వివర్ణమయింది

"నీ వృత్తి?"

"మొదట ఫార్మరీలు చేసేవాడిని తరవాత దొంగనైనాను ఇటీవల హత్య చేశాను "

న్యాయస్థానంలో కలకలం బయలుదేరింది

ప్రధాన న్యాయమూర్తి చకితౌ నేరస్థుని వంక చూశాడు "నీ దొంగతనాలూ, హత్య ప్రజ్ఞగా చెబున్నావు నీకు కఠిన శిక్ష వెయ్యకోపోలే మాజానికి హాని జరుగుతుంది నీ ప్రజ్ఞాప్రకరణ సమేతుండ వేర వెప్పలేదనుకుంటాను ఇప్పుడైనా నీ పేరు చెప్పావా?"

"మీరన్నదంతా అక్కరాలా నిజమండి నా వేర నాకే తెలియదు అందరూ చెప్పలేనండి కాని నా తండ్రి పేరు తెలుసునండి కావలసి అది చెప్పగలను "

"చెప్ప "

"నా తండ్రి న్యాయాధికారి విల్ ఫర్ట్ "

ప్రధాన న్యాయమూర్తి నిశ్చేష్టుడైనాడు "ఎవరు ? న్యాయాధికారి విల్ ఫర్ట్ ?"

విల్ ఫర్ట్ మున్నెమటలు ప గారు

"అవునండి " అన్నాడు బెనెడ్జిన్

న్యాయస్థానంలో కలవరం బయలుదేరింది ఎవరో ఒక స్త్రీ ఒక మూల కెప్పుడున్నట్లు వివరించింది

ప్రధాన న్యాయమూర్తి కోపం వచ్చింది "ఏమిటది ? న్యాయస్థానంలో పరిహాసమాడుతున్నావా?"

విల్ ఫర్ట్ సత్తుక పోయింది ఒక్కసారి లేచి నిలబడి కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు

బెనెడ్జిన్ ఇలా అన్నాడు "నే నెవ్వరినీ పరిహాసించడం లేదు నేను మళ్ళీ అదే చెప్తున్నాను నా తండ్రి విల్ ఫర్ట్ కావలసి నిరూపించగలను కూడా "

యువకుడు చెప్తున్నది అసత్యమని సంకోచించడానికి వీలు లేదు అందరూ విల్ ఫర్ట్ వంక చూడ నారంభించారు

ప్రధాన న్యాయమూర్తి కోపంతో అన్నాడు "కాని నీ పేరు బెనెడ్జిన్ అని మొదట విచారణలో చెప్పావు తల్లితండ్రులు లేని వాడవన్నావు కార్నికాలో పెరిగా నన్నావు అదంతా ఏమిటి ?"

"అదంతా నిజమే కాని నేను చెప్పవలసినదానిని చెప్పి తీరాలి నేను విల్ ఫర్ట్ కుమారుణ్ని ఇంకా వివరాలు కావలసి చెప్పగలను ఫాంటేన్ పీథిలో 28 వ నెంబరు ఇంటిలో

పుట్టాను నేను చనిపోయినట్లు చెప్పి నా తండ్రి నన్ను తోటలోకి తీసుకువెళ్లి బ్రతికుండగా నన్ను పాలిపెట్టాడు "

"ఇవన్నీ నీ కలలా తేలికాయి?"

"నా తండ్రిపైన పగసాధించాలని ప్రతిజ్ఞ తీసుకున్న ఒక వ్యక్తి నా తండ్రిని చంపడానికి ఆరాటే ప్రయత్నించాడు పాలి పెట్టినది ధనముని భావించి ఆ వ్యక్తి నేల తవ్విన నన్ను దాచిన పెట్టి తీసుకుని పారిపోయాడు తరవాత నన్ను ఒక ఆస్పత్రిలో దిగ పెట్టి వెల్లిపోయాడు కొన్ని మాసాల అనంతరం కార్మిక నుంచి ఒక స్త్రీ వచ్చి నన్ను తీసుకుపోయి పెంచింది "

"తరవాత?"

"తరవాత నేను కార్మికాలో ముఖంగా గడపవలసిందే కాని, నా బుద్ధి విపరీతమార్గాలలో భ్రమించ నారంభించింది నా దురదృష్టానికి నన్ను నే నెన్నిమాల్లో నిందించుకున్నాను కాని నా పెంపుడుతండ్రి నా తండ్రి పాపానికి ఆయన్ని నిందించాలన్నాడు అనాటినుంచి నా అసలు తండ్రిని కేసించుకుంటూ కాలం గడుపుతున్నాను నే నేదైనా నేరంచేసిఉంటే అది నా తండ్రి నన్ను క్రూరంగా విడిచిపెట్టివేసినదానికే ఫలితం "

"మరి నీ కథి?"

"నా కథి నేను చనిపోయాననుకుంది ఆమె కి పాపంలా పాలులేదు అందువల్ల ఆమె లేరు తెలుసుకోవాలనే కోరిక నాకు లేదు ఆమె యెవరో నాకు తెలియదు "

సరిగ్గా అప్పుడే వ్యాయస్థానంలో ఒక మూలనుంచి ఒక స్త్రీ ఆర్తనాదం వినపడింది ఆమెను కొందరు సహాయంచేసి తీసుకుపోయారు ఆమెముసుగు జారిపోయింది యువకులందరూ హెచ్చినా డాంగర్ ని గుర్తుపట్టారు విల్ ఫర్డ్ కి పరిస్థితి దుర్భరంగా ఉంది లేచి నిలబడి జాట్లు పీక్కిడం మొదలుపెట్టాడు అతనికి పిచ్చి త్రిందని అందరూ అనుకున్నారు

"నువ్వు చెప్తున్న దానికి నిదర్శన మేమిటి?"

"నిదర్శనం కావాలంటే విల్ ఫర్డ్ ముఖంవంక చూడండి "

తరవాత బెనెడ్జిట్ విల్ ఫర్డ్ నుద్దేశించి ఇలా అన్నాడు "నాన్నా! వారికి నిదర్శనం కావాలంటే మీరే చెప్పండి నిదర్శనం చూపమంటారా?"

విల్ ఫర్డ్ తల అడ్డంగా తిప్పాడు "అక్కలేదు అదంతా వ్యర్థం " అన్నాడు తరవాత ప్రధాన వ్యాయస్థానానికి తిరిగి ఇలా అన్నాడు "నిదర్శనా లింక అనవసరం అతను చెప్పినదంతా అక్షరాలా నిజం నేను నేరస్థుణ్ణి భగవంతుడే ఇంతకాలానికీ నాకు శిక్ష విధిస్తున్నాడు నేను కేవలం భగవంతుని ఇచ్చుకు శిరసా వహించడం తప్ప గత్యంతరం లేదు "

వ్యాయస్థాన మంతటా దుర్భరమైన ప్రళాంతత ఆవరించింది "ఇంక నాలుకాలు అబద్ధాలని ఎవ రంటారో చెప్పండి " అన్నాడు బోకాంప్ మిత్రులతో

విచారణ వాయిదా వెయ్యబడింది విల్ ఫర్డ్ చెంటనే లేచి జనాన్ని తోసుకుని వెళ్లి బగ్గీలో కూలబడ్డాడు ప్రపంచమంతా బరువై తనపై విరిగిపడినట్లు విల్ ఫర్డ్ కి అనుభవమాయోంది తన పతనాన్ని గురించి ఆలోచించ నారంభించాడు ఇంతలో అతనికి తన భార్య జుట్టి వచ్చింది గుండెలో కూలం గుచ్చుకున్నట్లు యింది అప్పుడే తానామెకు మరణ శిక్ష విధించి వచ్చాడు ఆమె ఈ పాటికి ఆత్మహత్యకు ఉపక్రమిస్తుందనుకున్నాడు తన పాపాలను విస్మరించి తనను తీవ్రించమని కోరుతూ ఆమె తనకు లేఖ వ్రాస్తూ ఉండవచ్చు తీవ్రమార్పుతో ఆమె ప్రాణ త్యాగం చేస్తూంది ఆమె పాపాత్మురాలెందుకయింది? తన సాహచర్యం వల్ల నేనని ఇప్పు డతనికి తోచింది ఆమె పాపాల నెత్తి చూపడా

నికి తనకి సాహస మెక్కడినుంచి వచ్చింది? ఆమె చనిపోకూడ దనుకున్నాడు ఆమెను రక్షించాలి తరవాత ఇద్దరూ కలిసి పారిస్ నుంచి పారిపోవాలి గతాన్నంతా మరిచిపోయి కొత్త జీవితం ప్రారంభించాలి ఎడ్వర్డ్ ని ఈ విష ఘోరిత వాతావరణంనుంచి రక్షించాలి

ఇంటివద్ద బగ్గీ ఆగగానే విల్ ఫర్డ్ ఒక్క ఉదుటున దూకి ఇల్లు ప్రవేశించాడు గబగబ భార్యగది వద్దకు వెళ్లాడు భార్యను పేరు పెట్టి పిలిచాడు ఆమె చలక లేదు ఎడ్వర్డ్ ని పేరుపెట్టి పిలిచాడు జవాబు లేదు తిరిగి భార్యను పిలిచాడు "ఎవరు?" అన్న సన్నని గొంతుక వినపడింది అది మూలుగువలె ఉంది "నేను, తలుపు తియ్యి త్వరగా" అన్నాడు విల్ ఫర్డ్. కాని తలుపు తెరుచుకోలేదు విల్ ఫర్డ్ తలుపు గంటాడు లోగడియ లేదు కాబోలు ఇచ్చే తెరుచుకుంది కుర్చీ పట్టుకుని నిలబడి హిలాయ్ మెల్లిగా వెనక్కు తిరిగింది పాలి పోయిన ఆమె ముఖం నల్లబడుతోంది "మీ ఆజ్ఞ శిరసా వహించాను ఇంకేం కావాలి?" అంది మాటలు నూతిలోనుంచి విన వస్తున్నట్లున్నాయి విల్ ఫర్డ్ విభ్రాంతుడైనాడు ఆమె గభాలన నేలపై కూలిపోయింది హిలాయ్ విల్ ఫర్డ్ చనిపోయింది విల్ ఫర్డ్ భీతితో కంపించిపోయాడు మారాత్తుగా అతనికి కుమారుడు జుట్టికి వచ్చాడు "ఎడ్వర్డ్! ఎడ్వర్డ్!" అని పిలిచాడు జవాబు లేదు వెనుక గదిలోకి చూశాడు "ఎడ్వర్డ్! పారిపోదాం రా!" అని కేక పెట్టాడు జవాబు లేదు వెనుక గదిలో ఉన్నాడు కాబోలనుకున్నాడు ఆ గదికి వెళ్లాలంటే భార్య శివాన్ని దాటి వెళ్లాలి భార్య కన్నులు భయంకరంగా ఉన్నాయి విల్ ఫర్డ్ కళ్లు మూసుకుని శివాన్ని దాటాడు వెనుక గదిలో చూడగానే విల్ ఫర్డ్ మనస్సు డెడిరిపోయింది గుడ్లు వెళ్ళ వెట్టుకుని చూశాడు ఎడ్వర్డ్ సోఫాలో పడుకున్నాడు ఒక వెయ్యి నిరాధారంగా వేలాడుతోంది విల్ ఫర్డ్ కి మతి స్థిరం తప్పింది చెబుతున్న పులి పిల్లను తల్లి చూసినట్లు ఎడ్వర్డ్ ని చూస్తున్నాడు ఎత్తుకుని పేరెట్టి పిలవ నారంభించాడు జవాబు లేదు చేతులలో సత్తువ ఉడిగి పోయింది పసిబిడ్డ నేలకు జారిపడ్డాడు భీభత్సంగా జాట్లు పీక్కుంటూ గదిదాటి పరుగుత్రాడు వెదుక్కుంటూ తండ్రి గది ప్రవేశించాడు నయర్ ట్రై వద్ద ఫాదరీ బుసోనీ నిలబడి వీడ్ చెప్తున్నాడు విల్ ఫర్డ్ గుమ్మంలో నిలబడిపోయాడు "మీరా!" అన్నాడు "మీ రెప్పలు కనపడినా నా యింటిలో మృత్యువు ప్రత్యక్షమాయోంది మీ రెండు కొచ్చారు?"

బుసోనీ అతన్ని పరికించాడు వ్యాయస్థానంలో పరాభవం పూర్తయిందని గ్రహించాడు "మీరు చేసినదాని కింతవరకూ అనుభవించిన శిక్ష చాలునని చెప్పడానికి వచ్చాను మిమ్మల్ని ఇంక తీవ్రించి కాపాడమని భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను "

"అ! ఆ! కంతస్వరం ఎవరిది? బుసోనీది కాదా!"

"కాదు" అన్నాడు బుసోనీ అంటూ మూడంచుల టోపీ తీసివేశాడు పైబురఖా విప్పివేశాడు.

"ఎవరు? కాంట్ ఆఫ్ మాంట్రీక్రిస్టో?" అన్నాడు విల్ ఫర్డ్

"కాదు మీ రింకా దూరం ఆలోచించండి నే నెవరినో బోధపడుతుంది "

"ఆకంతస్వరం నే నెక్కడ విన్నాను?"

"మొదటిసారి మార్సెల్స్ లో విన్నారు ఇరవై మూడేళ్ల క్రిందట మీ మొదటిపెళ్లి విందుగోజున విన్నారు "

"మీరు బుసోనీ కాదా? మాంట్రీక్రిస్టో కూడా కాదా?"

అయితే ఎవరు? నా ప్రశ్నను శత్రువా? మార్కెట్లో నేను మీకే ముపకారం చేశానుకా?"

"మీరు నన్ను ఘోరయాతనలకు గురిచేశారు ఇఫ్కోటలో బంధించారు నా సౌఖ్యాన్ని నాశనంచేశారు నా ప్రియురాలిని తీరుచేశారు "

"ఎవరు మీరు? చెప్పండి ఆగండి గుర్తుకు వచ్చింది మీరు "

"ఎడ్వర్డ్ డాండ్రి "

"ఎడ్వర్డ్ డాండ్రి!" అన్నాడు విల్ ఫర్డ్ తరవాత అతని

చెయ్యి పట్టుకున్నాడు "ఎడ్వర్డ్ డాండ్రి! నాపై పగ తీర్చుకో దానికి వచ్చారా? అయితే ఇటు రండి " గబగబ అతనిని తన భార్య గదివద్దకు లాక్కొన్నాడు "అటు చూడండి మీ పగ తీరిందా?" అన్నాడు

మాంట్క్రిస్టో ముఖం పాలిపోయింది పగ తీర్చుకోదాని కింత ఘోరఫలితం సంభవిస్తోందనుకోలేదతను అతని నీ మారు భీతి అవ హించింది తాను భగవత్ ప్రార్థన నిర్వర్తిస్తున్నానని ఇంక భావించడం అసంభవమనుకున్నాడు శివాన్ని దాటి ఎడ్వర్డ్ ని సమీపించాడు కనుకెప్పు తెలిచి చూశాడు నాడి పరిశీలించాడు ఇంకా నాడి అగిపోలేదు వెంటనే ఎడ్వర్డ్ ని ఎత్తుకుని మందులు వ్రేలి గదివైపు పరుగెత్తాడు విల్ ఫర్డ్ కలవరానికి మితి లేదు "అయ్యో! నా కొడుకు నెత్తుకుపోతున్నాడు, శివాన్ని కూడా తీసుకుపోతున్నాడు!" అని భీతిగా అరిచాడు మాంట్క్రిస్టోని తరమాలని పరిగెత్తాడు కాని హఠాత్తుగా మేడ మెట్లవద్ద ఆగి పోయాడు కల చూస్తున్నట్లుగా వెల్లవంక చూస్తూ నిలబడి పోయాడు అతని దృష్టి మెట్లపై లేదు ఏ వస్తువుపైనా లేకు ఎక్కడో అతి మారాన కల దృశ్యాన్ని చూస్తున్నట్లుండేపోయాడు కనుకెప్పులు మూతపడలేకు గుడ్లు పెద్దవైనాయి చాటి చీల్చుకుంటున్నట్లు గోళ్లతో గీరుకో నారంభించాడు వేళ్ల మధ్య రక్తం చిందింది కణతలపై నరాలు బిచ్చినాయి తలలో అగ్ని శిఖలు లేచినట్లుంది మతి స్థిరం తప్పింది

పాపుగంటతరవాత మాంట్క్రిస్టో ఎడ్వర్డ్ ని ఎత్తుకుని వచ్చాడు ఎంత ప్రయత్నించినా బాలుని ప్రాణం రక్షించలేక పోయాడు తలి శివవద్దకు తీసుకువెళ్లి జాగ్రత్తగా బిడ్డశివాన్ని ప్రక్కనే పరుండబెట్టాడు అక్కడే మోకరిలి భగవంతుని, ప్రార్థించాడు మెల్లిగా లేచివచ్చి మేడ దిగాడు అతని తల వాలి పోయింది చేతులు నిస్సత్తువగా మోడుతున్నాయి పరిచారకులను పిలిచాడు "విల్ ఫర్డ్ ఎక్కడ?" అని అడిగాడు పరిచారకులు జవా బివ్వడానికి బదులు తోటవంక సంజ్ఞచేసి చూపారు మాంట్క్రిస్టో తోటలో చూశాడు అక్కడ చేత పలుగు పుచ్చుకుని విల్ ఫర్డ్ నేల తవ్వడం గమనించాడు చుట్టూ పరిచారకులు నిలబడ్డారు మాంట్క్రిస్టో అతనిని సమీపించాడు "ఇక్కడే కాదు, అక్కడ" అంటున్నాడు విల్ ఫర్డ్ రెండడుగులు ముందుకు వెళ్లి మళ్లీ నేల తవ్వ సారంభించాడు మాంట్క్రిస్టో అతని భుజంపైన చెయ్యి వేశాడు "పాపం! ఎడ్వర్డ్ కూడా " విల్ ఫర్డ్ ఇంక అతనిని చెప్పనివ్వలేదు అసలు అతని మాటలు వినలేదు "దొరుకుతూలెండి ఇక్కడ లేడేమో! ఆ చెట్టుకిందే ఉంటాడు లెండి నేను తప్పి చూస్తాగా? తోటంతా తవ్వేవాసరే ఎక్కడున్నాడో పట్టుకు తీరతాను" అంటున్నాడు విల్ ఫర్డ్ మాంట్క్రిస్టో భీతితో ఒకడుగు వెనక్కు వేశాడు "ఆ! విన్నె తిండి!" అన్నాడు తాను చేసిన ప్రతీకారం ఉచితంకాదని శింకించ నారంభించాడు "అబ్బ! ఇది చాలు ఇంక ఉన్నవాడినైనా రక్షించాలి" అనుకున్నాడు వెనతిరిగి ఇంటివంక చూశాడు ఇల్లంతా విరిగి మీదపడుతుందని భ్రాంతిపడ్డాడు భీతితో ఇల్లు విడిచి పరుగెత్త నారంభించాడు తన యిల్లు చేరకోగానే

అక్కడ మాక్సిమిలియన్ మారెల్ కనపడ్డాడు "మారెల్! సిద్ధంగా ఉండు రేపే బయలుదేరి పోదాం!" అన్నాడు.

90

మార్కెట్, డాంగర్, విల్ ఫర్డ్ కుటుంబాలలో సంభవించిన దుర్ఘటనలు పారిస్ నగరంలో విశేషంగా దర్శించబడుతున్నాయి జూలీ భర్తతో ఇలా అంది "ఇమాన్యుల్! ఇదంతా విచిత్రంగా లేదు? నిన్నటివరకూ భాగ్య సంపదలతో కులతూగుతూ, సర్వసఖాలు అనుభవించినవారు ఒక్కసారిగా ఏదో అతీత శక్తివారితో సర్వం కోలుపోయినారంటే, అర్థమేమిటి? తమ తప్పిదాలను కానలేకపోయినారన్న మాట "

"ఎవరి చేతలకు తగినట్లు వారిని భగవంతుడు రక్షించి శిక్షిస్తాడు " అన్నాడు ఇమాన్యుల్ మాక్సిమిలియన్ కూడా అక్కడే ఉన్నాడు కాని ఇది అతని చెవి కెక్కడం లేదు నైరాశ్యంలో మునిగి ఎప్పుడూ పరధ్యానంతో గడుపుతున్నాడు

"అలాఅనకూడదు ఇమాన్యుల్" అంది జూలీ "మన కీ కష్టాలు రాలేదా? నా తండ్రి ఒకసారి నాత్య చేసుకోదానికే ప్రయత్నించ లేదా?"

"నిజమే కాని ఆఖరు క్షణంలో ఒక దూతను పంపి భగవంతుడు నీ తండ్రిని కాపాడాడు "

సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే మాంట్క్రిస్టో ఇంటిలో! అడుగు పెట్టాడు దంపతులిద్దరూ ఆశ్చర్య పడ్డారు మాంట్క్రిస్టో వారి వంక నేనా చూడకుండా మాక్సిమిలియన్తో "మారెల్! నీ కోసం వచ్చాను" అన్నాడు

"నేను సిద్ధమే" అన్నాడు మాక్సిమిలియన్

"అదేమిటి?" అంది జూలీ

"అవును మేమింక వెలిపోవాలి అయిదు రోజుల్లో రోమ్ నగరం చేరుకోవాలి వెంటనే బయలుదేరు మారెల్" అన్నాడు మాంట్క్రిస్టో

"ఇదేమిటి? ఇంత ఆకస్మాత్తుగా, మాతో ముందైనా చెప్పకుండా ప్రయాణమాతున్నారెందుకు? మా అన్న కూడా రోమ్ నగరం మీ వెంట వెడతాడా?"

"అవును " అన్నాడు మాక్సిమిలియన్ "మాంట్క్రిస్టో నన్నెక్కడికీ తీసుకువెడితే అక్కడికీ వెడతాను నెల్లూళ్లపాలు ఆయనవెంట తిరుగుతాను "

"మాక్సిమిలియన్ నా వెంట ఉంటాడు జూలీ! నువ్వు బెంగ పెట్టుకోనవసరం లేదు "

"బెంగ పెట్టుకోను కాని మళ్లీ మీ దర్శనం ఎప్పుడో?"

"ఏమో! నీ స్నింక నువ్వు చూడలేవేమో" అన్నాడు మాంట్క్రిస్టో

జూలీముఖం వివర్ణమయింది మాంట్క్రిస్టో ఆమెను సమీపించి చేతులెందుకున్నాడు ఆమె కన్నులలో నీరు నిండింది

మాక్సిమిలియన్ మాంట్క్రిస్టో వెంట నడిచాడు ఇద్దరూ బగ్గీ ఎక్కగానే ఆరి వచ్చి ద్వారం వద్ద నిలబడ్డాడు "నయర్ టైలో ఏమన్నార?" అన్నాడు మాంట్క్రిస్టో జవాబుగా ఆరి కన్నులు మూసుకున్నాడు "అయితే ఒప్పుకున్నాడన్నమాట నరే బగ్గీ పోనియ్యి "

అరగంటలో బగ్గీ నగరం దాటింది మాంట్క్రిస్టో వెనుక నగరం పైన దృష్టి నిలిపాడు "మహానగరం" అనుకున్నాడు మాంట్క్రిస్టో తనలో "నేనీనగరం వచ్చి ఆరు మాసాలు కాలేదు భగవం

(37-వ పేజీ చూడండి)

విశ్వసత్యము

సమయం : రాత్రి 8 గంటలనుంచి 12 గంట వరకు

ప్రారంభ దృశ్యం గూళ్ళలోని ఆముదిపు దీపాలు మసగవెలుగుతున్నవి గగులలో గుడ్డి హరికేలాంటిదన్న వెలుగు తున్నయే మడివైపునగల అరుగుమీద ఒక గంపడిపం వెలుగుతుంది దాని కెగురుగా స్తంభాన్నానుకుని బైరాగితాత తింబురా నవరించుకుంటున్నాడు ఆ ఒకనక పంచ గోడ కానకుని పరుమూర్తి కునుకు తున్నాడు పంగానికి కుమిమాలగావున్న ములిమిరీచాటునుంచి అరిఅరిని పొయ్యి బాగ వదులుతుంది కత్తిపు న వకు నెత్తి మీద "రత్నమంబా ధర్మసత్రం" అనే బోర్డు తీర్చదశలో వుంది ఎగురుగాగల నీలం చావ్యారం మీద శేవుళ్ళపటాలు కొయ్యతో చెక్కివున్నాయి

స్వనులు బైరాగి

తతి తింబుర కత్తి చేసుకుంటున్నదీ, గదులలో గుసగుసలూ,

వంటనామగ్రి కదలికలూ

సంగీతం మధ్యమస్థాయిలో ప్రారంభమై, బాగా ప్రేమోయి గందరగోళించేసి—మంద్రస్థాయికి దిగుతుంది

బైరాగి [గొంతు సారించుకుని] ఓం వరాత్మర ధర్మరు పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ త్యం

ఇది వినుమన్నా-ఇది తెలుసుకొరన్నా॥ ఇది లోకంబన్నా-మనలోకంబన్నా॥

లోకంబన్నాది సత్రమరన్నా లోకంబొకడ తెలుసుకొరన్నా॥

॥వినుమన్నా॥

ఇది వినుమన్నా-ఇది తెలుసుకొరన్నా॥

ఇది రంగస్థలమన్నా-

మన నాటకస్థలమన్నా॥

మానవులంతా బొమ్మలరన్నా

ఆడుకుపోయే బొమ్మలరన్నా॥

॥వినుమన్నా॥

గుగుమూర్తి [విసుగ్గా కళ్ళు తెరచి] వినీవినీ చెవులు దిబ్బళ్ళు తన్నాయగానీ

యివూరకోబాబూ—నీకుపుణ్ణెసుంటుందీ

[ఇద్దరు రోపలవచ్చి అరుపుపంచను పడకున్నారు]

బైరాగి ఆవును బాబూ! గుడ్డివాడి కద్దం మాపడం—పాపంగానే కనపడుతుంది!! ఏం లాభం?

గురు [కోపంగా] కాక, తెల్లవాడూ నీతో బాగారంచేస్తే పగలు వాడా, పల్లె తిరికే బెట్టాగూ అంటే?

బైరాగి. అవున్నాయనా—అవును. [జాలిగా నవ్వి] హుం కళ్ళున్నాకబోది పక్షులమే నీ కంత శ్రమ ఎంగుకేవ్వాలి గానీ, కండకో [తింబురా ప్రక్కను పెట్టబోతున్నాడు]

బంగారయ్య [లోపలి గదిలోంచి దుట్టతగురూ వచ్చి వీపందగ్గర కూచున్నాడు] బైరాగ్, మానేశావేం? నీ పాట విందామని నేనొస్తేమా?

బైరాగి ఆ చిన్నవాడికి నా పాట గోలగా వుండటబాబూ

బంగా నీ పాట అంత కమ్మగా వుంటుందే—గోతేమియి? అయినా సందకాడే నిశేమియి?

శ్రీ పోలవరపు శ్రీ హరిరావు

గురుమూర్తి [ఈసడింపుగా] అర్థం పర్థం లేకండా పనసలు వల్లిస్తే అక్కడికి సువేదో గొప్పొడినై పొయినట్టూ!

బైరాగి అవునుబాబూ! అర్థం తెలిస్తే యింకా ఎంగుకుంటాం? అర్థం తెలుసుకోకుంటేనే కోపమయ్యే!!

గురుమూర్తి ఓయబ్బ! నీకేమా [మహా] తెలుసులేవయ్యా, అర్థాలూ కాపనార్థాలూ ఈ డంబాచారాలకేంగానీ కాస్త నిద్రపోనిద్దా

బైరాగి అవును! అంతా డంబాచారమే!! అసలు మన బదుకులే నిద్రతో నింపుకుంటున్నాం గదా—యిక కర్కారం చేవుళ్ళా పెప్పడో నాయనా?!

గురు ఇదుగో, నాకా యేదాంతపు గొడవ లేందుకు తాతా? పగలల్లా పొంకోసం తిరిగి తిరిగి, చచ్చి చెడివచ్చి, కాస్త నిద్రోదామని నా గొడయిలేనూ [జాలిగా]

బైరాగి మ్మ జానెను పొట్టతోనే బదుకంతా తెల్లవారుతుంది—పొద్దు గూగానే నిద్రపెద్దమ్మ పూనుతుంది

పగలంతా ఎలా వచ్చు పగలంతా గడప గడపకి తిరిగి తేనేగాని మా పొట్ట నిండదయ్యే!

బంగా ఇంతకంటే ఎక్కువ పనిగాళిమే మేమాను అయినా, దరిద్రమొహళికి, నిద్రపెద్దమ్మని లిలిస్తే పలుకుతుందిలే!!

గురు ఏమండోయ్—!—ఏదోపెట్టి పోషిస్తాండట్టు మాటలాదిలేస్తున్నారా?

బంగా [కుపుక్కున వుమ్మేళి] ఓయబ్బ! ఎంత రోషమంటేనూ? ఎవరూ పెట్టకుండానే యీ కామాయగుడ్డల్లో బదుకుతున్నావు కామోను?

గురు అయినా, యిష్టమంటే యింత పెట్టాలి, లేకపోతే పొమ్మనాలిగాని—మమ్మల్ని తిడతానీ నువ్వెవరవయ్యా?

బంగా అదుగో ఆమాటిను తాతా! ఇప్పుడు నేనేం తిట్టావనీ?

బైరాగి ఎవరు ఎవర్ని తిట్టినా ఫరవాలేదు, తిట్టడంలో ప్రయోజకత్వం అంతకన్నా లేదు!!

గురు [విసుగ్గా] హుం నీబోటి చొల్ల కళ్ళు చెప్పేవాళ్ళుండబట్టే మన గోసాయి

ఒక గంటలో యావ్వనము

కామ స్తంభన

తాత్పర్య వంశావళి ముద్రాపాద
పాటలేనిది విరాళించిన వృద్ధులయందు
శ్రీ శ్యామామ విమృశన ద 280

మదన మంజరి ఛార్మనీ

184 రైవ బాధారోడు మద్రాసు
బెజవాడ-శ్రీనివాస పెడికర్ - రుపాధి
రోడు రామండ్రి-జ్యోతిరధర్మ క్రికో
మెన్ రోడు వెల్దూరు: ఆర్డర్ పార్క

లంటే విలువలేకుండా పోయింది
[కుసుకు ప్రారంభిస్తాడు]

తైరాగి! అవును బాబూ! అల్పజ్ఞానం
తోనూ, పాటకోసమూ విరాగులయిన వాళ్ళ
వల్లకాదు—మన కగారవం కలిగింది!

బంగా మా బాగా ఆంటిచ్చావు
తాతా! ఇంకా నీబోటి నిజమైన సాధువు
లుండబట్టిగానీ, లేకపోతే యీ రోజుల్లో
కామాయ బట్టలకు విలువేమిటి?

తైరాగి కాదుబాబూ! ఈ అసంతృప్త
ప్రపంచంలో ఏ అంమా చేరుకోలేని బాట
సారులం—మనకు విలువలేమిటి?
లోచాపు కావాలిగానీ, పైబట్టలూ,
ఆభరణాలూనా మానవుల విలువల్ని
తూచేవి?

బంగా [వెగటుగా ముఖం పెట్టి] నువ్వేదో
వేదాంతం చూట్టాడుకున్నావుగానీ—
ఒక్క పాటపాడుదా! చుట్టయిపోతే
పోయి పడుకుంటాను

తైరాగి నా పాటవింటే మాత్రం మీ
కేం లాభంబాబూ?

బంగా చక్కగా పాడ్తోతుంది నీ
కంఠం, శృతి భలే హాయిగా వుంటు
య్యితే!!

తైరాగి వ్వు! అంతేలేండి!! సంగీతం
తప్ప, మాటలు వినడం మీ కలగాటులేదు
ఊ! [నిస్పృహ]

బంగా [కుపుక్కున పూసి] ఒక్క
తత్వం వినిపిస్తూ పొద్దున్నే చిల్లరమార్చి
రాగిడబ్బిస్తానులే!

తైరాగి [ఎకతాళిగా] ఎంత దయా?
గురు [తలూనన లేచి] ఒక్క చుట్ట
ముక్క పోలేస్తే—నేను ఘటవాయిద్యం
వంతగలుపుతాను బాబూ—మా పసండుగా
వుంటుందిలేండి!! [ప్రక్కనున్న కుండతీసి
దరు వేస్తాడు]

తైరాగి మావాడు దరువులు నేర్చిన
వాడు లేండి

బంగా: సరే, కానివ్వండి [బాడ్తో
నుంచి పుగాకుతీసి, పాయలో సగం తుంపి
గురుమూర్తికిస్తాడు]

గురు [పాయ అందుకుని బాడ్తోదోపి,
దరువు వేస్తూ] ఊ, శృతికెయ్యి తాతా!!

తైరాగి అంత వుబలాటం ఎందుకో?
• [తంబురాతీసి శృతితీసి పాడతాడు]
ఇది వినుమన్నా—ఇది తెలుసుకొరన్నా!!
ఇది వేమంబన్నా—ఇది మోసంబన్నా!!

వేమం పెరుగులు మోసమరన్నా
[బదుకు బూటకం చేయకురన్నా]

!!వినుమన్నా!!
ఇది వినుమన్నా—ఇది తెలుసుకొరన్నా!!
ఇది శృతితిమన్నా—ఇది గిట్టుదుమన్నా!!
పుట్టిగిట్టే లోపలరన్నా

పుట్టుక ఎఫలం జేసుకొరన్నా!!

!!వినుమన్నా!!
వెంకటరావు [చెరిగిన జుట్టు, నలగని
నూటు, సిగరెట్లతో వచ్చి ఎడమచైపు
అరుగు కొసను కూచున్నాడు]

గంగన్న [లోపలి హాలులోంచి,
లాంతరుతో ప్రవేశించి, వెంకటరావును
చూచి, ఆశ్చర్యంగా] ఎవరండీ మీరూ?
వెంకట [తడవబడతూ] Myself?

నేనా?

గంగన్న విమృశ్యే—అడుగుతా!
వెంకట మా దీవురం కాదు లేండి

గంగన్న అహా! ఎక్కడో చూచిన
టుంటేనూ?

వెంకట [సిగ్గుగా] Me? నన్నే?
గురు [హల వేస్తాడు]

గంగన్న అవునయ్యా ఆ పక్క
వీధిలో—

వెంకట [లేచి, దగ్గరకువెళ్ళి] ఇలా
రండి—ఒక్కమాట [ఇద్దరూ లోనికి రెం
డడుగులువేసి గుసగుస లాడారు]

వెంకట [నెమ్మదిగా బతిమాలుతూ]
నా పరువు ఎవరికీ చెప్పరు కదూ?

గంగన్న అబ్బే! నా కేంద్రకా?
చెప్పనంటే చెప్పనుగా! [ఇద్దరూ వచ్చి
తమతమ సానాల్లో కూచున్నారు]

గంగన్న ఏం గురుమూర్తి! ఇవ్వారేదో
హుమారుగా వుండే?

గురు [మృగం ముడుచుకుని] ఏమీ
లేదు బాబూ! బంగారయ్య గోరు వాయింప
మంటేనూ [ఘటం చూపుతాడు]

గంగన్న మరి, మన సంగతేనేకావో?
తైరాగి లావాదేవీలు వదలవుగదా!

ఎంతివ్వాలిబాబూ?

గంగన్న ఎంత గాకేం—రెండుశెల్ల
దివ్వాలి—మాటలా మరి?

తైరాగి రెండు రోజుల్లో యిచ్చు
కుంటానుబాబూ!

గంగ ఇలాటి వాయిదాలు కానా
కూశాంగానీ, యిక మర్యాదక్కదు లేవ
క్లంబీ మరోపంచ మామకో—

తైరాగి ఈ వూళ్ళో యింకోపంచ
ఏముంది పంతులుగారూ? సర్కారు శిస్తు
లాగా—మీరూ అంత రొకాయినే, మా
బోటివాళ్ళు తలదాచుకునే చలాగు?

వెంకట ధర్మసత్రంలో పన్ను
లేమిటి?

బంగారయ్య అడేమన్నమాట! ఎవరి
మామాళ్ళు వారికుండవలసిందే ఆ
గంగన్న పంతులుమాత్రం దీన్ని నమ్ము
కున్నవాడు—అతను బదికే చలాగు?

గంగన్న మా రాజులు, మంచిమా
టన్నారు దోపేదోయేవాళ్ళందరికీ, వేరూ

పాళా చూడకుండా; యంత వసతి కలిగి
న్నాంటే—పావలా, అర్థా యిచ్చేందుకు
యిన్ని లాలు దీస్తారెందుకో—పెద్దమను
షులు?

వెంకట లేడులేండి... తెలియక
చేశాను ఎక్కువమా?

తైరాగి లేవు గురుమూర్తి కూడా
కలిపి నేనే యిస్తానులేండి—పంతులు
గారు

గంగన్న సరే! నువ్వొప్పుగున్నావు
గనగానీ వాడినీ రోజే గంటేకేవాట్లే
[లేచి] వెళ్ళిస్తా బంగారయ్య గారు.

బంగా మరి, మా మాటే మంటారా?

గంగన్న మీరంతగా అడిగితే కాదన
లేకపోతున్నాను మీ రెంతకాలమున్నా
నాకేమీ అభ్యతిరంలేదు గానీ, అమ్మగారు
“పావుకార్లకు సత్రాలేం గతీ” అని గోల

భారతప్రశస్తి

స్త్రీల ఆరోగ్య భాగ్యానికి
లోద్ర

కేసరికుటీరం ఏమిటో మద్రాస్

చేశారు ఆమెకు కఠివిధాలా చెప్పి వొప్పించేశరికి నా తలప్రాణం తోక కొచ్చిందంటే నమ్మండి ఏదో, సిల్లలుగలవాణ్ణి-మీదయ

బంగా దానికేం లేవయ్యా! వెళ్తున్నావో ముట్టజేబుతాంటే! పాడు పోతుంది పోయిరా

గంగన్న కలవ [వెళుతూ] వెళ్ళిస్తా న్నలుడుగారూ [వెళ్ళిపోతాడు]

బంగా అల్లుడుగా రంటా జేమిటి? ఇందులో అల్లుడెవరూ?

గురు [వెంకట్రావును చూపి] అరుగో వారేగావల్లు ఆ! ఎక్కడో కూశినట్టే గురుకు

వెంక [బిత్తరపోయి, సంభలించుకుని] నన్నెవరూ చూడలేదు లెండి నా మన సేమీ బాగుండలేదు నా సంకటాదిలి-మీ గొడవ మీరు పడుదురూ [సిగరెట్ తీసి వెలిగిస్తాడు]

గురుమూర్తి [లేచి దగ్గరకువెళ్ళి] చలి ఎముకలు కొరికేస్తాంది ఒక్క సిగరె ట్టిప్పిదురూ!

వెంకట్ [జేబులు తడిమి] అరే! అయి పోయాయే? డబ్బు లిస్తాను - దగ్గర్లో దొరుకుతాయేమో, తెస్తావా?

గురు ఒ ఆల్లెట్ గా [చేయి జాపాడు]

వెంకట్ [రూపాయి తీసి యిచ్చి] చిల్లరలేదు త్వరగారా?

గురు ఒక్క నిమిషంలో [పరుగెత్తాడు]

వెంకట్ [అటూ యిటూ చూచి-కాళ్ళతో భూమినితన్ని] ఫీ! ఈసత్రంలో-చాపన్నా లేనట్టుంది ఫీ

బైరాగి సత్రంమీద కొప్పిస్తే లాభ మేమిటి బాబూ? ఇక్కడ ఎవరి వసతులు గారు కల్పించుకుని, పాద్మపుచ్చుకు పోవల సిందే!

బంగా కాక, యిదేమన్నా అత్తరిల్లా-పట్టుపాస్సు లేవని అలిగేందుకూ?

బైరాగి ఎగతాళిక్రేనా బంగారంలాంటి నిజం పలికాడు!

వెంకట స్తుపిడ్స్ హీనుల కెప్పడూ హీనపుకొక్కలూ, హీనపు హాస్యాతే. [కోపం] ఫీ!—

బైరాగి ఎవరు హీనులో ఎవరికి తెలుసు బాబూ!

బంగా ఏదో సంతానస్వాములవారి దర్శనంకోసం యీ వూరికిచ్చి, యీ సత్రంలో వుంటున్నాంగానీ, మేమేమంత లేనివాళ్ళం గాదులే మా మేడ మీద మీబోటివాళ్ళు వందమంది పడుకో వచ్చు పరాయివోట ఏ పంతో పట్టుకు

జరుపుకు పోవాలిగానీ, అత్తరింటి అల్లుళ్ళలా అలిగితే ఏం లాభం? ఫీ

వెంక [కోపంగా] మాటిమాటికీ “అలిగానూ, అలిగా” నంటున్నాడు, ఆ మామగాడితో ఎడ్డెముగావడం ఎంత కష్టమో మీకేం చెబుసు! అంతంతమాత్రపు వాణ్ణయితే వీవుకు తాటాకులు కట్టిపంపే చాజే—సేను గవక ఏదో పరువు నిలబెట్టు కొస్తున్నాను

బంగా అలాగా! పరువుకోసం అలిగినా ఫర్వాలేదులెండి [లేచి వెంకట్రావు దగ్గరలో కూచుంటాడు]

బుచ్చిబాబు [చిరిగిన గుడ్డలు, మాసిన గడ్డం, రేగినజుట్టుతో సెమ్మడిగా వచ్చి మడిగోడమూల నానుకు కూచున్నాడు]

బైరాగి అలక కూడా ఆయనమే!

బంగా! అయితేబాబూ; యింతకీ, మీ మామగా లేమంటా జేమిటి?

వెంకట ఏమన్నా అంటే నేనూగు మంటానా? నా చాటుసే—“ఉద్యోగం లేకండా గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూచున్నా”-నంటున్నాడట! పెద్ద వకూతలూ, వాడూను!

బంగా అందులో తప్పేమిటి? “ఉద్యోగం పురుషులకు” అన్నారంగా పెద్దలూ?

బైరాగి ప్రతీ వ్యాపకమూ ఉద్యోగం లోనే జమ!

వెంకట ఉద్యోగం వస్తే వద్దన్నానా? బ్రిటన్ ఎం ఏ సనీ ఎన్ని అర్జీలు పెట్టుకున్నా ఒక్కరూ పుద్యోగం యివ్వ

రయ్య (సిగరెట్ అరుగుకింది పాత కాదు)

బంగా [చుట్ట పారవేళి, తుఫుక్కున రూళి] పోనీ—ఏ మావుకారు గుమాస్తాగా న్నా—

వెంకట How mean!.. గుమాస్తా పనా? ఇంత బదుకూ బదికి—ముష్టి నేనివ్వు వ్యంగం చెయ్యమంటారంటే?

బుచ్చి ఈ రోజుల్లో ప్రతీ వ్యంగ్య గమూ బానిస పనే!

వెంకట అయినా, నా చదువుకు తగ్గ చూడ అన్నా వుండాలా, లేదా?

బుచ్చి ఈ రోజుల్లో ఎవరి విలువల్ని ఎవరు పాటిస్తున్నారా?

తైరాగి బంగారమూ యినమూ ఒకటే ధర పలుకుతుందన్నాడు బ్రహ్మాంగారు!

బంగా అవును గానీ, నీ పేరే మిటా? [వెంకట్రావుతో]

వెంకట్రావు G N S వెంకట్ మిత్రులు జీనియస్ వెంకట్ అనేవారు బంధువులు వెంకట్రా వంటారులెండి

బంగా ఈ రోజుల్లో పేరులు కూడా కేవల మార్పుకుంటున్నాయి సుమండీ!

బుచ్చి దాని ఖచ్చేమంది గనక!

బంగా ఇంతకీ—యిలా ఏదో పేర్లు ఉద్యోగంకోసం చిగుసుక్కుచుంటే ఎట్లా గయ్యా! ఏదో ఒకటి వ్యవ్యంగ మంటూ చేస్తూంటే—మీ మామగారు నోరుమెనిపే సావకాశం లేకుండా పోయ్యేదిగదా?

పరువుకోసమైనా—

వెంకట దానికేం? చేతనయితే స్వగౌరవాన్ని పోగొడువా నిలబెట్టుకో

వచ్చు పొట్టపాడినే అక్షరం ముక్కుకే ఆ మామగాడికోసం, గుమాస్తాపని కుక్కదిరి-నన్ను నేను హీనపర్వతోలేను సుమండీ! తైరాగి పరాన్నభుక్తంకంటే హీన మున్నదా నాయనా?

వెంకట పరాన్న మేటిటి, నాస్యెన్స్!—నా కట్నండ్లు నా కిటా పారెయ్ మనండి, ఆ గుమ్మం ఛస్తే తొక్కును

బంగా [హుమరుగా] అదా సంగతి?!

అట్లా చెప్పవేం!! కట్నం డబ్బూ యివ్వక మాటలూ అంటూంటే—ఏ ఆల్లు దూరు కంటాడయ్యా యీ రోజుల్లో? ఆ మామ

గాడికి నేనయితే యింత గడ్డి పెడుదును

వెంకట Thanks మీరే అందుకు తగ్గవారు ఆ వ్యవహారంలో కాస్త హెల్ప్ చేద్దారా?

బంగా ఇంతకీ, ఆయనెవరో—

వెంకట: ఆ పడమటిపిథిలో అద్దాలమేడ లేమా!

తైరాగి: ిఖాకుకం' లక్ష్మయ్యగారి అల్లుడా మీరూ?

వెంకట ఎన్! డబ్బ్లెట్!!

బంగా నేనేదో వ్యాపారంలోవుండి, పదుగురతోనూ మెలికేవాణ్ణి గనక ఫరవా లేదు గానీ—ఆ తైరాగిలోకూడా యింగిరీ చేనా?

వెంకట సారీ అదో అలవాటు లెండి [బ్రతిమాలుచూ] మరీ మీరు నాకీ సాయంచెయ్యక తప్పదు మీ మేలుకు తగ్గదేదో యిచ్చుకోగలను

బంగా ఓ అటాగేలెండి కింజీ కూర్చున్నారూ, చాపన్నా లేస్తానండండి [లోనికి వెళ్ళాడు]

బుచ్చి ఈస్తాస్తాస్తా! ఆహ్లాహ్లా!! [డెక్లరేషన్]

[వెంకట్రావు అరుగునెక్కినాడు]

వెంకట [కోపంతో] పిత్తిఫెల్లో.

బుచ్చి [కలుపుగా] ఏయ్! ఏమిటా మాట?

వెంకట [భయంపడి, తెప్పరిల్లి]

Oh! Sorry!! నిన్ను కాదు సిగరెట్లకోసం రూపాయి పట్టుకెళ్ళిన గోనా యిగాడింకా రాకపోలేనూ—వాణ్ణి!!

బుచ్చి [నవ్వుకుంటూ] గోడనాను కున్నాడు]

బంగారయ్య [చాప తెచ్చి వేళి కూచుంటూ, వెంకట్రావునుకూడా కూచో మని సెగచేస్తూ] వా డెక్కడికో వుదా యింకే వుంటాడు—చిక్కకుడుంటాంటి రూపాయితో

వెంకట అంతే కావచ్చు! ఈదొంగ ముండా వాళ్ళందరికీ యీ కామయస్కంధల చేపా లాకట్!!

చైరాగి ఇందులో జేమగాళ్లు కాని
జెమరు—పరాత్పరా!

[ఇంతవరకు మంద్రంగా మీటుతున్న
తంబురము మూల మూలవద్ద పెట్టి పంచన
పడుకున్నాడు]

సెంకట ఇతడో పేద్ర వేదాంత
కథల్లా! [ఈసడింపు] సందర్భం తెలిసి
బాగుడు రూపాయా పోయింది; సిగ
రెట్లా లేవని నావ్రో!

బంగా కష్టపడి సంపాదించేవాళ్ళకు
తెలుస్తుంది గానీ—డబ్బు విలవ వాళ్ళకేం
తెలుస్తుంది?

సెంకట [జేబులు దులుపుకుని విసుగ్గా]
అలాడన్నా!

బంగా ఏమిటదీ?

సెంకట ఇంకెవరూ, పెళ్లాం! [వెగ
టుగా] పల్లెటూరి బ్రాటు వాళ్ళ నన్ను
తాళపురెవులన్నీ తినకే యిస్తాడు గదా,
తైటి కొన్నున్నప్పుడు మరోపది రూపా
యలు వెయ్యకూడదు జేబులో?

బుచ్చి ఆ రూపాయా ఆమెగారే?—
[నవ్వు]

సెంకట మీనలకు మీనపు అంచ
నాలే ఆఫర్లా ఒక్క రూపాయ ఎట్లా
చాలుతుం దనుకుందా, డెన్స్!

బుచ్చి పాపం! అమాయకురాలు—

సెంకట అదెనా బాగానే వుండును
మళ్ళా తెలివి తేటలు గంపెదూ! ఆతాళా
లిట్లా గివ్వవే, మనకట్నం సామ్యన్నా
తినుకుపోయి మద్రాసులో కాపురం పెడి
దామంటే—అమ్మో ముప్పయ్యే వేలా
మూన్నాళ్ళకే, మంచినీళ్ళలా మాయం
జేస్తారు! అంటుంది

బుచ్చి ఓహో, హోహోహో!!! [వె
లినవ్వు]

బంగా మీరు మహాకర్ము దారులు
గావల్సా!—అయితే, అసలు సంగతి
అడుగుదామని మర్చి పోయాను! ఆక
ట్నం డబ్బు తింటూ కూచుంటే ఎట్లా గడు
స్తుంది? మద్రాసులో ఏదైనా
వ్యాపారం—

సెంకట ఎందుకూ? మద్రాసులో

ఏదో ఒక వుద్యోగం దొరకడటండీ! మన
లాటి ట్రెపుల్ క్రేడ్లు యేట్లు దొరికితే
కొళ్ళుపట్టుకుని వుద్యోగమిచ్చే రోజు
లాగున్నాయ్లేండి

బంగా ఆ, మీ భ్రమగానీ—యింత
కాలమూ దొరకని వుద్యోగం యిప్పుడు దొరు
కుతుందా?—ఎంతో అనుభవంగలవాణ్ణి,
నామాట వినీ, ఏదో వ్యాపారంలో దిగండి
అసలు అలానే వుంటుంది లాభాలతో
మీరింత తిని, పదిమందికి పెట్టాచ్చు
మీకు కోరి నన్నీ నూట్లా—మీ ఆవిడకి
మెడనిండా నగలూ—

సెంకట దాని నగలకేం గానీ, మనం
ఒక్క కారన్నా మెయి కొంటెయి కొ
చెయ్యాలి—, ఎంతకాలం ఈకాలినడక?

బంగా అలాగే—తప్పకుండానూ!!
మరి, ఆ ముప్పయి వేలా యెట్లాయితేనే,
అణా! పాపలా లాభంవచ్చే వ్యాపారం
చేయిస్తాను ఆరు నెలల్లో కారు కొనియిచ్చా
నన్నమాటే!

[దూరాన నక్కల ఆరుపులు బుచ్చి
బాబు నవ్వులు]

సెంకట అదంతా మీదయ! (బాలిగా)

మరి, ఆమామగాడి వ్యవహారం—

బంగా అదంతా నే సరి జేస్తాగా!

భార్య మనపక్షమే గదా?

సెంకట మనమంటే పడిచస్తుంది,
పొద్దన్నే లేవగానే పాదాలకు పూజ
చేస్తుంది!

బంగా ఇంకేం! [చిటికెలు వేసి]
మాడు నెలల్లో మీకు కారు కొనిచ్చా
నన్నమాటే—

సెంకట Thanks alot

బుచ్చి మాడు మాటల్లో ముప్పై వేల
వ్యాపారం! [నవ్వు] బాగుంది—బంగా
రయ్యగారూ, బాగుంది! [వెలినవ్వు]

బంగా [కోపంగా] ఏమిటయ్యా
అబ్బాయ్! ఇందులో నాకేదో ఒరుగుకుం
దనుకుంటున్నా వనుకుంటానే?—ఒకళ్ళది
గుక్కు పాకుతోడెం కూడా నాకుక్కలేదు
ఫీ-ఫీ-అలాటిది మాయంటా వంటా కూడా
లేదు నాకే బోలెడంత, తినేవాళ్ళు లేక

మూలగుతుంది పిల్లాజెల్లా లేని వాణ్ణి
గనక, యీ వెంకట్రావుగార్ని మాచినప్ప
ట్టుంచీ కొనుక్కును చాచినంత మన
సయ్యా, ఏదో ఒక యింటివాణ్ణి చేద్దా
మనుకుంటున్నాను అంతే గానీ—నా
కెందు కయ్యా యీ గొడవంతానూ? నాకేం
జరక్కనా? [వుమ్మి వూస్తాడు]

బుచ్చి ఏవరి జరుగు బాటలు వారివి
లేండి [నవ్వు]

సెంకట అతడెవడో నీచ్చివాడు—ఆ
తెగ్గరి మీగ్గరి మాటలకు మీరు వెయిటివ్వ
కండి బంగారయ్యగారూ నాకు మీలో
కంప్లీట్ ఫెయిత్—సారీ—సంప్రార్థ
విశ్వాసం వుంది నన్ను యీ మడితేనుంచి
తప్పించక తప్పదు

బంగా ఆ! [వెగటుగా] నలుగురూ
నాలుగు విధాల అనుకుంటే నాకేమీ బాగుం
డదు సుమండీ! ఎవరెట్లాపోతే నాకెందుకు
మీ దోవ మీరు— [అర్థోక్తి]

సెంకట నోనోనో! [బ్రతిమాలు భంగి
మతో] ప్లీజ్, ప్లీజ్ మీరలాగంటే ఎలా
చెప్పండి అంతా మీ చేతుల్లో పెట్టి
మీరు చెప్పినట్లు నడుపుకుంటాను

బుచ్చి హిస్టోరీ [వెలినవ్వు]

బంగా అదుగో—ఆ వెకిలి నవ్వు
వాడూ, అచ్చంగా పిచ్చివాడే

సెంకట అతడిమాటలు భారతరచేసి నా
మాటలు నమ్మరూ? మీకే నన్ను
కాదంటే యిక నేనేగాను? ఇక ఏ
సుయ్యో, గొయ్యో—

బంగా చాచా! అంతమాటే? అంత
భయమెందుకయ్యా? నవ్వింత యిదిగా
అనుకుంటాంటే కాదంగానా? తప్పకుండా
చేసి చెడతానుగా ఇక నీ పూచీ అంతా
నాది

సెంకట Thank you, Thank you!!
[Quickly] మీదయ!

బుచ్చి [నెమ్మదిగా] నిజం చేదుగా
వుండే రోజులు—అయినా, నాకెందుకీ
గొడవ? [రీడి తీసి] అగ్గిపెట్టె ఒకసారి
రిస్తారా?

బంగా ఇక్కడేమన్నా భర్త కా
పెట్టుక్కూచున్నా ముకున్నావా-వంచి
పెట్టేందుకు?

బుచ్చి (కనుబొమలు ముడిచి వింతగా
మాస్తాడు)

సెంకట: (చేతిలోని అగ్గిపెట్టెమీద
తాళం వేస్తూ—చికాగ్గా) రోగ్గి! ఆదొంగ
చైరాగి యింకా రాలేదు

బంగా నే నిందాకే చెప్పలా—పుదా
యించాడనీ!

సెంకట హూ! అది నిజమే అయ్యిం
టుంది

శతమూలికాది లేహ్యము

గోహాభరకసింహారముతోసహా సేవించిన సమస్తసుఖవ్యాధులు, ఎటువు తెలుపు
మచ్చలుబ, గ్లెలు నపుంసకత్వము నివారించి వీర్యవృద్ధి, బలము, నరముల పటుత్వము
కలుగజేయును స్త్రీలబుతుకూలలు, కుసుమరోగములు, నష్టసంతానము నివారించి
మంచినంతానము కలుగజేయును 40 దినములకు ముందు రు 18

శ్రీ భుజంగరాద్వైద్యశాల

తాళ్ళపేట, తూర్పు గోదావరి జిల్లా

బుచ్చి బీడీలున్నాయ్, ఇమ్మంట
 బారా
 వెంకట ఛీ—నా కవి మాస్తేనే గోత
 కాలేజీలో చదివేటప్పుడు త్రీకేజీలో తప్ప
 తాగేవాణ్ణికాదు. ఈ ప్రాంతాల్లో ఆ
 మామగడిమూలాన్న సిజర్స్ లో సరిపెట్టు
 కోవలసి వచ్చింది
 బుచ్చి మేవ్ బాక్స్ యిస్తారా?
 వెంకట (అగ్గిపెట్టె యిస్తాను) (విచారంగా) గంటన్నరయింది—సిగరెట్ తాగి
 (లేచి అరుగుమందు పచార్లుచేస్తాడు)
 బంగా (ఆవలించి) ఇకనే పోయి పడు
 కంటూన బాబూ
 ప్రార్థున్నే వెళదాంగాని, నువ్వు
 యిక పడుకో (నిద్రు)
 బుచ్చి (బీడీ వెలిగించుకుని అగ్గిపెట్టె
 యిచ్చి, వెట్టుక్రిందకి వెళ్ళి కూచుని కూని
 రాగాలు తీస్తూంటాడు)
 వెంకట (అగ్గిపులితీసి పళ్లుకుట్టుకుంటూ
 పచార్లు చేస్తుంటాడు)
 [ఇద్దరు గాజులకెట్టు వచ్చి ఎడమవైపు
 అరుగుమీద పడుకుంటారు అయిదు నిమిషాల
 ప్రకృతి ధ్వనిలూ, బుచ్చి బాబు
 కూనిరాగాలూ, యాలపాటలూ తెప్ప
 మరేమీ వుండదు
 —పాట—
 బుచ్చిబాబు
 ఇదేనోయ్ మనలోకం—
 —ఇదేనోయ్ మనరీతి
 ఇదే బాటలోనడకా—
 ఇదే పంచలో పడకా || ఇదేనోయ్ ||
 ఇదే భేదజం బదుకూ—
 ఇదే మానవులగతుకూ
 ఇదే బానిసల బుద్ధి—
 ఇదే మేడిఫల దీప్తి || ఇదేనోయ్ ||
 ఇదే తెలియదన సత్యం—
 ఇదే చూడదన దృశ్యం
 ఇదే చెవులతో వివరూ—
 ఇదే కనులతో గనరూ || ఇదేనోయ్ ||
 (పాటమధ్య ప్రతీ చరణం చివరగా గాడి
 దల అరుపులు—కుక్కల కీచులాటలు—
 పాట నెమ్మదిగా ప్రారంభమై మధ్యమ
 స్థాయిలో అంతమవుతుంది చివర చరణం
 పాడుతూండగా పార్వతీమ్మ, జానికమ్మ
 మూటలతో ప్రవేశించి అడుగుతారు)
 పార్వ విమయ్యాయ్
 జాని ఓ, పాటలాయనా
 పార్వ నువ్వురుకోనే (కేక)
 మిమ్మల్నై
 జాని మిగోల మీదిగానీ—
 పార్వ పూరుకోమంటూంటే (కేక)
 ఒక్కమాట బాబూ—
 వెంకట (అబూరు అమరూసం గా

మాచి తానంతకుముందు పారవేసిన సిగరెట్ పీక తీసుకుని ముట్టించుతాడు)
 పార్వ (వెంకటవ మాచి) నువ్వన్నా
 పలుకు నాయనా?
 బుచ్చి (లేచి అరుగువేపు వస్తున్నాడు)
 వెంకట (దమ్ములాగి) ఏమిటదీ?
 బుచ్చి (భుజుమీద చెయి వేసి) అదేం
 పనీ! ఎంగిలిపీక—?
 జాని హూ (విసుగా)
 పార్వ (“ఖర్క”) అన్నట్లు తలమీద
 కొట్టుకుంది)
 వెంకట ఎంగిలేమిటి? నే పారవేసేంజే
 బుచ్చి అయిదే మాత్రం?
 వెంకట ఏం జేస్తాం—పళ్లుపీకుతుం
 లేనూ (దమ్ములాగాడు)
 బుచ్చి (అరుగుమీదకు వెళుతూ)
 ఎన్ని చదివినా, ఎంత తెలిసినా—అల
 వాట్లకు బానిసలం! మ్మ!!
 జాని (ఒక పట్లలేక) విమంహోయ్
 (ద్విగంగా)
 పార్వ (హాపంగా) ఎవరి ధోరణి
 వారిజేగానీ—(విసుగు)
 వెంకట ఓ సారి ఏమిటమ్మా
 మీ సంగతి?
 జాని ఇక్కడేదో సత్యమందన్నారా?
 పార్వ (కదలుతూ) నువ్వురుకోనే,
 నాతల్లి ఇదేనాండి?

బుచ్చి కనపడడం లేదూ? ఇంతమంది—
 ఇన్నిరకాలు, మరెక్క గుంటారు?
 వెంకట ఇదే అటు పడుకోండి
 బాటనారూ?
 బుచ్చి నిరాశ్రయులు! (ఎగతాళిగా)
 జాని (మూట అరుగుమీద పెడుతూ)
 అంత ఎగతాళి చెయ్యక్కర్లేదు లేండి
 పార్వ (కుడివైపు అరుగుమీద మూట
 పెట్టివిప్పతూ) ఏనో ఖర్కంకారి యిటా
 నడిచిపోతున్నాంగాని, మేమూ బాగా
 బదికన వాళ్ళమే నాయనా
 జాని మావా రున్నప్పుడు, మేమూ
 అంచక్కా—
 పార్వ ఆగీత కాస్తా కుడిచేతావుగా
 నాతల్లి—నీ చల్లని పాదంపెట్టి!! (ఆ
 హృత)
 జాని (విచారం) అయ్యో! ఆయనకు
 మతిచెడి, మారిపోలే—నన్నంటారం
 అత్తయ్యా?
 పార్వ (పక్కవేస్తూ) అట్లాగేం?
 నాకు తెలిసిన మరీ బుక్కాయిస్తున్నావ్
 వాడునా మాటే వింటాడని—అనూ
 యలో, కళ్ళలో మంటపెట్టుకుని—నువ్వే
 మరుల మంగో పెట్టివుంటావ్. ఏమీ
 లేకుండా మతిపోవడాని? వాడేం తెలివి
 తక్కువవాడా?—చెప్పన్న కాస్తాబూ,
 ఏకసంత్ర గాహిగా వర్తించేవాడూ!

కుమ్మదల
 పంపి పోలిన దీర్ఘ
 వినీల కుంతలాటకు కోడు

కేశవర్ధని కూడా

వాడితే
 ముఖ సౌందర్యానికి
 సమగ్రత
 చేకూరుతుంది

శిరోజువృద్ధికి
 దీనినే వాడండి

కేశవర్ధని ఆ 14 పాంపూ ఆ 14, అందరు దీర్ఘవర్ధ లభిస్తాయి
 లేక సౌత్ ఇండియా టెలివిజన్. కాన్ కట్ రోడు, కోయంబత్తూరుకు వ్రాయండి

జాని (ఏడున్నా) అనండి నన్నే అనండి

వెంకట ఓ ఎడమైల్ ఇక్కడిస్టేషన్ . పాపం! పాతికేళ్లన్నా రాని నువ్వుంత కష్టపడుతుంటే—జాలిపడవలసిందిపోయి, అట్లా కొరకొరలాడుతుంటేమిటి? ఆ, మీ అత్తగారు?

జాని (కళ్లు తుడుచుకుని వెంకటరావు వైపు వింతగా చూస్తుంది)

బుచ్చి ఛాందసాన్ని ఉగ్గుపాలుగా తాగిన తల్లి, పాపం!!

జాని ఈ పాటలాయ ననే దేమిటి? (విసుగు, అసహ్యం)

వెంకట ఏదో! పిచ్చివాడూ—పిచ్చి వాగుడూను!! (ఆమె వెంకట ఆశతో చూస్తూ) మీరు మీరు యీ చాపమీద పడుకోండి?

పార్వ. (ప్రకృమీద కూర్చుని) రా నేమే పిల్లా

జాని (కృతజ్ఞతతో) వస్తున్నా నత్త య్యా—మీకు మరేమీ లేనట్లుంది—మే మక్కడ పడుకుంటాంగానీ, మీ చాపమీద మీరు

వెంకట కోకో! మొహమాటపడకండి నే నిస్తున్నప్పుడు కాదంటే నా ప్రాణం చివుక్కుమంటుంది

[నక్కల అరుపులు]

బుచ్చి పగోపకారపాఠాలు

రు 1000 బహుమానం

లెప్పర్ క్యూర్

(రిజిస్టర్డ్)

కుష్టు, బొల్లి, సుఖికోగాడులకు

గ్యారంటీ చికిత్స

అన్ని థావంతోను కేటలాగు ఉచితం

లక్ష్మీ అండ్ కో

(రిజిస్టర్డ్)

H O వాల్తేరు, ఆర్. యన్.

(బాంచీలు

2/135 బ్రాడ్వే మదరాసు.

గాంధీనగర్, విజయవాడ.

కటక్, సికింద్రాబాదు,

రాజమండ్రి etc

జాని మీ దెంత జాలిగుండె! ఏడ్వడం కాపరం వెసే నా, మా వారొక్కనానన్నా నా పడకసంగతి ఆలోచించారు కాదు (అత్తతో) నేనీ చాపమీద పడుకోనా అత్తయ్యా?

పార్వ అయ్యో! అయ్యో! ఎంత సిగ్గు చేటూ! ఇక్కడ వక్కేకానే అంటూంటే, పరాయిమగాడి చాపమీద పడుకుంటానంటావా? ఎంత బరితెగిపోయావంటేనూ? (లేచివచ్చి చెయ్యిపుచ్చుకుని అరుగుమీదికి లాగుతూ) ఇలాటి చేష్టలుకూడానా?

రా, రా

జాని (వెనక్కు తిరిగి వెంకటరావుతో) మీమాట కాదన్నా ననుకోకండి

పార్వ (కోరు చేత్తో చూస్తూ) అయ్యో అయ్యో!! ఇంకా మాటలుకూడానలే నోయ్యయ్య

వెంకట రాకాసిపాలిపడ్డ రామ చిలుక (చాపమీద కూర్చున్నాడు సిగరెట్ దమ్ము లాగేసరికి, అది అయిపోయి నోరును చిరుక్కు మనిపించింది)

పార్వ (కోపంగా కోక బిగగట్టి) ఏమి చేమిటి? నేను రాకాసినా? పరాయి అపగూతురుతో హద్దు మీరి చూట్టాడే నువ్వు పెద్దమనిషివా? (బుచ్చిబాబుతో) నువ్వు గొప్పవగూ—ఆ పెద్దమనిషికి బుద్ధి! తను అనవరంగా నాకోడలితో మాట్లాడవచ్చు నటగానీ—నే న్నాకోడల్ని అదుపులో పెట్టుకుంటే తప్పటా! రాకాసి నట!!

బుచ్చి ఎవరిలోపాలు వారి కుంటాయ్ లెండి మీ కోవలిపై మీ ప్రవర్తనకూ, అతని జాలికి మధ్య అనేకవిచిత్రాలు కని పిస్తున్నాయ్ ఆయన నేలివీర, మీరు చద్దన్నం మూటానని నా అభిప్రాయం

పార్వ పదికొలాలపాటు చల్లగా బగుకు నాయనా నా మంచితనం నీ కన్నా తెలిసింది

జాని మీ మంచితనం తెలికేది అలాటి రాడీసుకే లెండి

బుచ్చి అవునయ్యా—మెరికే మేడిపళ్లకే యీనాడు గౌరవం!

వెంకట ఇక పులుస్తావు పెట్టు మిస్టర్, —నేనుమాత్రం యీమె నేనున్నానా? ఏదో ఆ అశ్మాయిని పుట్టేసి నిద్రపుచ్చుదామని నే నలా అంటేనూ—

పార్వ (ఆశ్చర్యంగా) అలాగా!?

వెంకట అవునండీ పగలల్లా నడిచి అలిసిపోయాన్నారా! పెగా చిన్నతనపు చేష్టల కోడల్ని సంవాలించుకోటంతో నతె మతమై పుంటారా!! ఆమె

నిద్రోతేనేగాని, మీక్కొస్త వెనులుబాటు చిక్కదనీ

పార్వ నిజమే నాయనా మొగ దిక్కులేక, అన్నీ నేనే చూచుకోలేక గుంప తెగుహంది—కాని దేశంలో మా కష్టసుఖాలు చూచే దెవరూ?

వెంకట పాపం! ఈ కష్టాలలో మీ, కమ్మని ముఖం ఎంతకంది పోయిందో, అద్దంలో చూచుకున్నారా?

[నక్క అరుపులు]

పార్వ [సిగ్గు] అవును సుమా మొన్న మొన్నటిదాకా, ఎంత యిదిగా పుంజే దాన్నీ! మ్మ నా ప్రాణానికే చుట్టుకో బాలాయీ బాధలు

వెంకట అయ్యయ్య! మీరు కూడా అంతటిగాలు పడితే ఎలా మీరు విచారి స్తూంటే చూడలేను నా కోసమైనా మీరు నవ్వాలి

పార్వ [నవ్వు తెచ్చుకుని] అలాగే ఏం? హూ

బుచ్చి [వెకిలివచ్చి] [నక్కల అరుపు ఆగుతుంది]

పార్వ ఘు ఘు [వెన్ను తట్టుకుని] యుకుకున్నాను పాకు! అదేం నవ్వయ్యా వ్పరి వాలకం?

వెంకట ఎయ్—నీ వ్పరి చేష్ట లిక మాన క గూ

బుచ్చి ఏం ఎంగుకు మానాలి? మీ య్లొ యిది?

వెంకట ఏదో—యీ ఆడ వా గూ, మేమూ కాస్త హాయిగా నిద్రోవాలాలేదా?

బుచ్చి అలాగా? అయితే సరే

వెంకట ఇక మీరు

పార్వ అలాగే పడుకుంటానా?

అక్కడ [నవ్వుతూ, సిగ్గుపడుతూ వెళ్లి పడుకుంది]

వెంకట [నవ్వు లాటలు వేస్తాడు]

బుచ్చి [ఎకిలిగా] "ఉప్పకప్పురంబు నొక్కపోలిక నుండు"

వెంకట అబ్బబ్బ! టార్పరన్ ఏమి టయ్యా వాగుడూ! పెట్టకొం వెనూ కూత ఘనమూను

బుచ్చి తాడిచెట్టు అందరికంటే పెదది వెంకట ఈ నామెతలకేం—పాపం

పదివందీ / తిమిగుమాను ఏకైక
జయభారత్
— ఎడిటర్ చక్రవర్తిమహారాజు
బా. బా. 1
2000-4401

పెట్టి పుస్తకం కొంటే లక్ష సామెతలు
చాలా శ్రమపడ్డావు గానీ, యిక నిద్రపో
బుచ్చి ఏదో అకారణంగా దయ ఒక
బోస్తున్నావు?

వెంకట నవ్వెక్కడో—తన తాగిన
పిట్టలగున్నావ్ ఇక వాగించక—పడు
కుందూ, పుణ్యముంటుంది!

బుచ్చి [నవ్వి] అహహ! ఎవరి ఆశలు
వారిపై

వెంకట ఆశ లేనిదే మానవ జీవిత మే
కూన్యం

బుచ్చి ఆ ఆశలో కూడా మంచికదూ,
సాధ్య సాధ్య లుంటాయ్ స్వార్థాలస
వాంఛలూ, సమకాలికులకు కంటకం కాగల
కోర్కెలూ రాక్షసా లుగాని—మానవ
భోగ్యులు కావు

వెంకట నవ్వా ఓ వేదాంతలా మట్లా
డుతున్నావే? ఎంత వరకూ చదివా
వేమిటి?

బుచ్చి: చదువా? చెప్పకోదగ్గ డిగ్రీలు
లేవు.

వెంకట నేను ట్రిపుల్ ఎం ఏ సి
బుచ్చి అందుకనేనా—అగ్రాంగిపై

అలిగివచ్చి తిడుతున్నారా?

వెంకట అది వేరేవిషయం అడిగాక—
ఈ మామగార్లతో ఎడమచేయం కాదు
గా నాడిగ్రీ చదువులో పెట్టేదీ?

బుచ్చి పెట్టిన ఆరోగ్య కూతలు
మాత్రం మీరు పాటిస్తున్నారా? ఆ బంగార
రయ్య వూరిన కళ్ళెలో గడిన సిగార్ట్—

వెంకట అవసరం ఎంతవరకైనా చేయ
గ్తుంది

బుచ్చి ఇదేనా మీరు వేర్వీన లాజిక్?

బుద్ధికి కళ్ళెం లేని రాతునని వప్పకోలేం?

వెంకట చా ఏం మాటలపై డిపెన్సి
నిర్

(కుక్కల అరుపులు—సడిగాలి—ఎంగి
లాకులు ఎగిరిస్తాయ్)

వినాయకరావు (లాల్సీ సవరించు
కుంటూ, చెప్పలు మోగించుకుంటూ
వచ్చాడు) ఛీ పాడుమనుషులు పాడు

కొంపలు—పాడూరు—ఏం వూరిదీ?

బుచ్చి మన నోరు మంచిదై లే—వూరేం
చేస్తుందీ?

వినా: (కోపంగా) అదేమిటయ్యా—

అయితే, నేను మంచివాణ్ణి కాదంటావా?
ఎమిటి? నన్నే?—నే నెవరో తెలుసా?
(వైపించ తీసి గులపరించి రెడ్డిగం వేసు
క్కుచుని కొరకొరమాస్తాడు)

బుచ్చి అదే తెలియడంలేదు

వెంక (అగ్గిపుల్ల వెలిగించి చూచి—)
శుద్ధ ఖద్దరుదారి—గాంధీయలా!

వినా (సగర్వంగా మీసాలు సవరించు
కుంటాడు)

బుచ్చి కిందది గ్లాస్కోపంకె కాద
టండి?

వినా: అయితే నేం? సిసలైన గాంధీ
వాదినీ అందుకనే మనం చూరిజనసేవక
సంఘానికి—

బుచ్చి: దక్షులా? ఇక నేం—1948
మోడల్? 51 మోడల్?

వినా ఏమిటి వెలకారం? నాతోనే?
నేనెవరో తెలుసునా?

బుచ్చి తెలుసుకుందామనేగా, అడి
గిందీ?

వినా జిగ్గ (పెసిడెంటు—ఏదీ యీ
జిగ్గ అందరికీ (పెసిడెంటు—బుచ్చావే—
అతని మనమే గర్వకారం—నింసి మప్పయ్య
గారుల ఓట్లలో మూడో నెంబర్ న్నా
పోకుండా మానాడి పేటలో వేయిం
చాను

వెంకట (ఆశ్చర్యం) వెంకట!!

బుచ్చి ఖద్దరుతో కన్నకప్పా?!

లక్ష్యం మొట్టొచ్చా, అధికారపు రైర
జాపా?

వినా (తప్పుకున్న దీపాన్ని ఎగదోసి)
ఇంతకీ—నువ్వు కమ్యూనిస్టువు కాకుండా?

బుచ్చి ఏం ఆరెస్ చేయిస్తారా?

వినా (చికిత్స వేస్తూ) మూడు నిమి
షాలమీద

వెంకట అధికారవ్యవహారన్న మాట!

బుచ్చి (ఎగతాళిగా) నేనప్పుడే అను
కున్నాను

వినా: ఆ గుగ్గో నువ్వు కమ్యూ
నిస్టువే

బుచ్చి కాదు బాబూ కాదు నేను
యంత్రాన్ని మాత్రం కాలేను

వెంకట అయితే రాయస్థ కన్న
మాట!

వినా వాళ్ళవరు? ఈ పార్టీ మా కే
బోలింగుదగ్గరా తగలేదే?

బుచ్చి వాళ్ళకు యీ బోలింగులమీద
నమ్మకం కేదంటారు లెండి—కానీ, నేనే
యిష్టునీ కాను—మనిషిని, వగి మనిషిని!

వినా ఇప్పుడు ధర్మమయిందీలే! అయితే,
మన జీవ ప్రతికభాబూ?

బుచ్చి దినదినగండం, మారేల్లాయ
ష్టాను—వియ్యూతా కాకుండా మానవుడు

బడలేడని మీ అంచనా—కానీ, నేను
మనిషి నే! మామూలుగా బడుకు తూ నే
వున్నాను

వెంకట అయితే, కోసెయిలర్ అన్న
మాట!

వినా: అంటే?

వెంకట మేం నిరుద్యోగపు బోటులో
ప్రయాణికులం లెండి

వినా అదా, సంగతి? మరి, నా
కెపుడూ కనిపించలేదే? మేం వారా
నికో, పది రోజులకో మృదాను పోతూనే
వుంటాం ఒకసారి నాతో వచ్చేయ్యండి—
మా వాళ్ళతో అనేక డిపార్ట్ మెంటులు
పెట్టిస్తున్నామా—ఏదో ఒకదాన్లో తోనే
ద్దాంలే!!

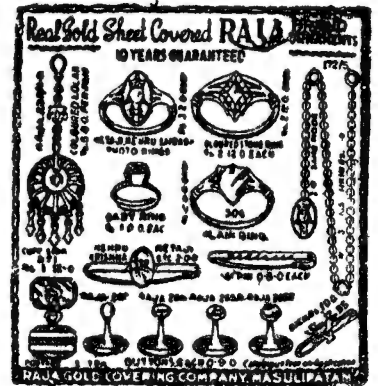
వెంకట Thanks, — Thanks—
ఏదో కాస్త గజపెట్టే రేంకేకు దగ్గరో
చూచారా, మీ మేలు మరువను ట్రిపుల్
ఎం ఏ సి మిమ్మల్ని తృప్తిపరచగల
స్తోమతు వున్నవాడే లెండి! (లేచి, చాప
యిచ్చి) యీ చాపమీద పడుకోండి సార్

వినా (చాప నాక్రమించి బుచ్చి
బాబుతో) మరి, నీ సంగతి?

బుచ్చి మీరు సృష్టిస్తున్న ఆ స్వర్గంలో
నాకు స్థానం లేదు నేనా మెట్రిక్యులే

రాజా బ్రౌడ్ బంగారు కవరింగ్ ఆభరణములు

కలక 1011 పంలి గార్లరంటి

రోండు వాడం కాపి : ౧౦౦౦౦౦౦౦ 42
యంది పేట 1-కి రు 11/ సాదా నల్ల పూసరి
చైను 18 యంది 1-కి రు 5/ స్వవర్ నల్ల
పూసరి చైను 18" యంది 1-కి రు 7/8- ఆర్డర్
దతో 800 డిజైనులుగల క్యాటలాగువంపడును
ప్యాకింగు బోక్సేటి రు 1-0-0 అదనము

రాజాగోల్డు కవరింగ్ కంపెనీ, (రిజిస్టర్డ్)
రాజాబిల్డింగ్స్, మచిలీపట్నం

గోనో క్వెస్ట్
అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణము
ఈ శ్వర సార్వభౌమజమండ్రే.

మన బాధ—మీ టిక్కెట్టు కొనలేను. అదిగాక—తేలం రాళ్ళకోసం, అన్ని పనులూ నేర్పిననుకుని ప్రజల్ని విప్పించే విధానాలు విశాలం చెయ్యలేను

వినా నువ్వెక్కడో సత్యకాలం మని ఓల వున్నావేమయ్యా (ఎగతాళిగా) ఇలాగయితే ఎలా ఒకింటివాడ వవుతావు అంటుంది?

బుచ్చి ఇలా వుంటేనే బాగుందిలేండి వెంకట్ ఒక డిఫిటిస్టు!

వినా అంటే?

బుచ్చి “నా కూడా రాకపోతే నా చుట్టూ బూదూరు”

వెంకట్ అది కాదులేండి మనం ఎందుకూ పనికిరానివారమని జపం చేశా నిరాశావాదులులేండి

వినా అసమర్థులు! వాళ్ళిల్లం అంటే!!

వెంకట్ వెల్ నెడ్, వెల్ నెడ్!!

బుచ్చి “అతనికంటే ఘనుడు-అచంట మున్న” (చెలిసవ్వు) కానివ్వండి!

వినా (చేత్తో గాలి విసురుకుంటూ)

వీ బాతిగా గాలే లేదు

వెంకట్ రూపాయి పోతే పోయింది—గురుమార్రిగాడు కూడా ముఖం చాటు చేశాడు వాగుంటే గాలి విసిరిద్దను శే—

వినా (చెయ్యి అడ్డుపెట్టి) అహ! వరుసే (పంచెతో విసురుకుంటూ) మనం

యక్కడ తారసపడ్డం వుంది చూచావ్—నీ అదృష్టంవల్లనే నవనో—

వెంకట్ చిత్రం చిత్రం.

వినా ఆ—నీ పేరు?

వెంకట్ వెంకట్రావు

వినా అయితే, వెంకట్రావు—యక్కడేమైనా కాస్త తింటానికి గొరుకుతుందంటావా?

వెంకట్ మా అత్తవారిల్లు దగ్గరోనే వుందిగానీ—నేనిపుడక్కడికి వెళ్ళడానికి వీలేదండీ [కాల్ రో నములుతూ]

వినా అదేం? అపాధమానమా యేమిటి?

వెంకట్ [మతిపోయి, బాగుపడ్డట్టు లేడంటి] ఆ, ఆ!! అదేనండీ

బుచ్చి ఇవ్వాలి, కాస్తా అమావాస్య

వినా అలాగా? అమావాస్య గనకనే యివ్వాలి, యీ వ్రాస్తో యింత జరిగింది!!

హూ—పాడుకో—పాడుకో

బుచ్చి ఇంతకి, వ్రాసుకోగతి చెప్పాకే గాదు?

వినా ఏమండీ—మరీ ఎలాకా నీ లాచ్చాయా? పదేళ్ళనుంచి మా పార్టీకి సపోర్టిస్తున్నారు ఆ మురుక్కాలవ తవ్విం

దమనికూడా అప్పుడొక సేపున్నారా ఈ సారికూడా అంటే ఒకటివ్వండి—అలాగే తవ్విస్తాం, అంటే ఒకళ్ళన్నా వినలేదు

ఒక్కళ్ళన్నా ముందుమాపు లేకపోయింది ఈ పదేళ్ళలో ఎన్ని రోజులలోనో

చామా—ఆ విశ్వాసమన్నా తేకుండా నా నా మాటలూ అన్నారు—ఒకటివ్వండి

అన్నారు

బుచ్చి అవునుమరి! పదేళ్ళనుంచి వాగ్దానాలు చేస్తున్నారేగాని ఆ మురుక్కాలవ తవ్విం

చగలిగారా మీరు?

వినా దానికేమయ్యా—తరుచుకుంటే మాడుకోజాలా మాడుగుంటలు పట్టదు—

కానీ, అది కాస్తచేస్తే ఇక మామాట పట్టేదింటారా, ఏమన్నావా?

వెంకట్ ఏదో ఒక ఆశవుంటేనేగాని వినరుగా మరి!

వినా అదీ సంగతి! అందువల్ల దాన్ని వాయిదాలు వేస్తూ వస్తున్నారు—ఇక యీ దబ్బతో దానిగతి అంటే—అతలి పార్టీ

గలిచేదీలేదు, వీళ్ళ మురుక్కాలవ తవ్విం చేదీలేదు వాళ్ళ ఖర్చు—కాకపోతే,

నన్నీ రోజున యింత అవమానంచేస్తారా? ఒకరుకాకపోతే ఒకరన్నా భోజనాని

కన్నా పిలవలేదే—ఏం మర్యాదయ్యా యిదీ? ఏం మనుషులు పిళ్ళూ?

వెంకట్ మేనల్లెనో బీస్ట్!! మీ అంతటి రాజకీయ ధురంధరుణ్ణి యింత మాత్రం మర్యాదన్నా చేయలేని యీ వూరి వాళ్ళి వర్తి బ్రూట్స్ లేండి!!

వినా! మంచి, మర్యాదా, బాగుపడే లక్షణాలు ఏ కోశానా లేవు

బుచ్చి అవునువును—బాగుపడే వాళ్ళయితే యంతకాలం మీ చెప్పలేందుకు

మీస్తారా?—ఇప్పుడే మేలుకుంటున్నట్లున్నారు పాపం!

వినా అతని వేదాంతానికేంగానీ—

వెంకట్రావు, మరి తిండిసంగతి?

వెంకట్ అలాగే—ఇక్కడ మన బంగారయ్యగారున్నా లేండి లేపి కను

కుంటాను [గదిలోకి వెళ్ళాడు]

బుచ్చి [వ్యంగ్యంగా] మీ బంగారయ్యలేండి!—లేకపోయా—క్షణాల

మీద వండించి వడ్డిస్తాడు

వినా మా బంగారయ్యా? మాకా పేరు గల చుట్టాలు లేక?

బుచ్చి ఛన లేకపోతడేమిటి?—

మీ చుట్టాలే అలాటి వాళ్ళయితేను!

వినా పరాచికాలాడుకున్నావా?

బుచ్చి చాచా! మీతోనా—మీరే

మాపండి—బంగారయ్య మీ చుట్టమేనని కావలించుకోకపోతే నా చెవి కోసి

యిస్తాను

బంగారయ్య [జారిపోయే గోచిపెట్టు

కుంటూ, రెండ్లో చేత్తో లాంతరుతో వచ్చి]

దణ్ణాలండీ బాబూ, దణ్ణాలు! మీ దరిశం

కోసం నాలుగుసార్లుచ్చాను పట్నం వెళ్ళారని తెలిసింది—ఈవేళిలా దయచేస్తే

[అక్కడికి]

బుచ్చి నేవుడు ప్రత్యేకమయినట్లుందీ!

[ఎగతాళికి]

బంగా అంటేనండి—అంటే! అయ్య

య్య—చాపమీదే కూచున్నట్లున్నారు—మంచమన్నా తెస్తాను [వెళ్ళాడు]

బుచ్చి చూశారా—చుట్టరికం! [చెలిసవ్వు]

వెంకట్ కంట తయారవుతోందట—ఈలోపుగా కాస్త ఫలహారం తీసుకుంటారా బాబూ?

బంగా [మంచం తెచ్చివేసి వెళ్ళిపోయాడు—గదిలోకి]

వినా [మంచంమీద కూచుని] ఇప్పుడా కంటాగింటా అక్కరలేకుగానీ—ఆ వున్న నేదో ఘమారుగా [చేత్తో ఎక్కువ చూపి] తీసుకురమ్మను

వైబ్రా
గర్భాశయ రాగనివాసి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి, సత్సంతానమును కలుగజేయుటలో మా వైబ్రా మిక్కిలి ఘనతపహించినది అన్ని పాపులలో దొరకును

రు 2-8-0

K

కృష్ణ రేబరేటర
★ బెజవాడ ★

కాక్సీర్
అన్నిదగులకు తీమామమైనది

గిరిజా & కో. రాజమండ్రి

వెంకట్ [గది సుమృద్ధగర్భం] వం
టాద్దలెండి—ఆ పల్లెం తీసుకురండి
[ఈవరికి వచ్చాడు]

బంగా [మిరాయి, ఫలా లా గల
పల్లెంతో వచ్చాడు] మా యింటికొడయితే
యివ్వాలెంత మర్యాదచేసేవాణ్ణి? మ్మ!
—ఇవ్వాలెంత మంచిరోజు! ఎన్నాళ్ళ
నుంచో మీ దర్శనంకోసం—[అర్జోక్తి]

బుచ్చి స్వాతివానకు ముత్యపుచిప్పలా
ఎదురుమాస్తానూరు

బంగా అంతేనండి, అంతే! మిమ్మల్ని
చూస్తే—[అర్జోక్తి]

బుచ్చి జన్మ తరించినట్లయింది
బంగా అంతేనండి, అంతే! యింకా

—[తోచక, తల గోక్కుంటూ]

బుచ్చి మిమ్మల్ని చూచి ఆయన కళ్లు
పువ్వులు పూచాయ్

బంగా మా గల్లాపెట్టిసాక్షిగా—
[అర్జోక్తి]

బుచ్చి కళ్లు కాయలు కాచాయ్—
బంగా ఆ అమృతానితోడు

మీనా [తింటూన్న మిఠాయి మింగి]
ఆ? [కోపం]

వెంకట్ [నవ్వి] అడేమిటండీ, బంగా
రయ్యగారూ—ఆ పిచ్చివాడేదో ఎకతాళి
మాటలంటూంటే మీరు కానక తలూపు
తున్నారేమిటి?

బంగా [గతుక్కుమని] ఆ! [కోపం
గా] ఏమయ్యోవ—పానకంలో పుడక
లాగా నువ్వేమిటయ్యో యిక్కడా? మేం
చాలా మాట్లాడుకోవాలి—కాస్త పెళ్లి
పోవయ్యో—

బుచ్చి మీరు మాట్లాడేవి నా మా
తలుసు—కాని, నేనెందుకు పెళ్లిపోవాలి?
ఇది ధర్మసత్రం!

బంగా అబ్బోయబ్బ! మాకు తెలీనట్లు
—మేంమాత్రం అట్టే యిచ్చుకోవడం
లేదా?

బుచ్చి, గాడెక్కి లంచాలిస్తున్నారు!

నే నిక్కసు—నే నిక్కజే వుంటాను—
నన్నెవ్వరూ కదపలేరు

వెంకట్ ఇదుగో, అతడన్నింటికీ తెగిం
చినవాడు—అతన్నేమీ అనకండి—

మీనా అతను కమ్యూనిస్టుయ్యో—
బంగా అయ్యో బాబోయ్! కానలేక

పోయాను—
మీనా సరే—రేపు మాట్లాడుకుందాంలే

[చెయ్యకుండుచుకుని మంచంమీద పడుకుం
టాడు—మరి కొంతసేపటికీ గురుపెంతుకూ
నిద్రపోతాడు]

వెంకట్ పోయి పడుకోండి బంగా
రయ్యగారూ [చాపమీద పడుకుని, నిద్ర

పట్టక అటూ యిటూ దొరుకుంటాడు]
బంగా [లాంతరు తీసుకుని గదిలోకి

పెళ్లి తలపువేసుకుంటాడు]
బుచ్చి [బీడీ వెలిగించి మెల్లగా చెట్టు

క్రిందికి వెళ్లి కూచుని—కూనిరాగాలు
తీస్తూంటాడు]

[దూరాన నక్కల అరుపులు—కుక్కల
కీచులాటలు]

[దీపాలు ఒకటొకటే తగ్గి ఆరిపోతుం
టాయ్—చివరికి ఒక్క ఎడమవైపు దీపం
మాత్రం కునుకుతూంటుంది]

బుచ్చి [మెల్లగా ప్రారంభించి, శృతి
చెప్పించి పొడతాడు]

—పాట—
ఇంత ఘోరమా యీ బ్రతుకూ—
ఇంత నరకమా యీ జగతి!!

ఎంతకాలమో యీ నడకా—
ఎంత దీర్ఘమో యీ యాత్రా ||ఇంత||

నీతి నియమముల—ఖాతరుచేయక
అందినమట్టుకు—ఆహుతిగాగోను

మేడిపండ్ల దా—రాజ్యపాలనమో?
మంచిరేనానికీ—మొట్టికాయలూ? ||ఇంత||
భేషజ వేషులు—భావ దర్శియలు

నక్కల గురువులు—నమ్మక ద్రోహులు
పతితాధములే—బ్రదుక నర్తులా?
సరళ గాములకు—చావులే గతియో? ||ఇం||

[కుడి అరుగుమీదినిడ లేచి, ఎడమ అరుగు
మీది చాపపైపున్న పురుషుని రేపుకుంది,
ఇద్దరూ చీకటిలోకి వెళ్లిపోతారు కుడి
అరుగుమీది మరో స్త్రీనిడ కదులుతుంది]

బుచ్చి [పాడుతూనే వుంటాడు]
కొంచెపు బుద్ధులు—కోధానూయలు
నీచస్వార్థములు—నిండిన మనుషులు

చంపివైతురా—కాంతిదేవతమో?
సంస్కారానికి—తాపే లేదా? ||ఇంత||
బుచ్చి [నిట్టూర్చి నిద్రపోతాడు—
అక్కజే]

గురుమూర్తి [దొంగకత చిలుము
గట్టాంతోసహా ప్రవేశించి, పరున్న వారిని

పరికించి, తృప్తిగా తలూపి ఎడమవైపు
అరుగునానుకుని చీకట్లో కూచుని—
చిలుము త గుంటూంటాడు]

చిలుమోలీసు ఈలవేసుకుంటూ, లాతీ
తిప్పకుంటూవచ్చి కుడివైపు అరుగుమీద
కూర్చునేందుకు ప్రక్కగా వెళతాడు.
కొలికి గురుమూర్తి తగులుతాడు] ఏయ్

ఎవర్రా?
గురు ఓం సద్గురూ—ఏం సద్గురూ?

పోలీసు వ్ సువ్యట్రా? చిలుము
వాసనేస్తాండే ?
గురు గురుగాయత్రీ ఒక్క సారి

చూస్తారా?
పోలీసు (ప్రక్కనే అరుగుమీద

కూర్చుని) తేవోయ్—
గురు (చిలుము అందించుతూ) అంతా

పీర్చియ్యండి గురూ!
పోలీసు ఊ రానియ్ (తీసుకుని;

దమ్ము గుఫ్ గుఫ్ న లాగుతూంటాడు
మూడుగుక్కల్లో అయిపోయింది) ఛస్!
అయిపోయిందిరా

గురు (జేలమొఖంతో) నా క్కు తి
తీరనేతడండీ
పోలీసు (చిలుముగొటం పార వేళి)

ఛస్! నాకుమాత్రం యిదేం ధూపంరా?
గురు ఆయ నెవరో శిగరెట్లు తెమ్మని
రూపాయిత్తే, నూకే—యిది కొని—యీ

కోజన్నా కైలాసం చూద్దామని ఎంతో
ఆకంపిస్తాను సవాళేరులో బోడిపరాచకం
లాగా మధ్యలో మీరూ—

(46-వ పేజీ చూడండి)

న వుం స క తైలం

అంగ, నరములు బలహీనతఁది
చిన్నదైన, తిగి యధాప్రకారమై పూర్తి
సౌఖ్య మనుభవించుటకు 45 యేండ్ల
ప్రఖ్యాతి చెందినది
1 పీసా రూ 10/కల్కర్ వి పి రూ 1-0-0
ఆర్డరుతో రూ 1/- పంపవలెను
డా॥ రత్నం సన్స్ మెడికల్ హాల్
మలక పేట బిల్డింగ్స్,
హైదరాబాద్, డక్కా

నమ్మకమైన సంజ్ఞ గూడు

కుటుంబ బెషధములు

కాస్మస్ కన్యారిమాత్రులు	జింజిప్ జ్యోవర్షికి పిత్తశాంతి
కర్కస్ గోరజనమాత్రులు	జ్యురేన్ నీకల జ్వరములకు
బాలకెస్ పరదనమాత్రులు	కాలరెక్కు కాలరా తజ్వీకము

తదితర మందులకై
మాకు వ్రాయండి

సంజ్ఞ గూడు సత్వపాఠి

సోల్ ఏజంట్లు యునై టెడ్ కన్ సర్వన్, 54 ఇంద్రు
వీధి, మద్రాస్, రైజవాడదిబో సూర్యారావుపేట.

శక్తికిమించినపని ★ శ్రీకవిరావు

గారొమ్మకొను రంగయ్యకడా
బేరము సాగకపోవుటచె,
దొంగలగుంపున చేరి యూరిలో
దోపిడిలు సాగించాడు.

అద్దమురాతిరి మంగలిరాముని
మిద్దెకు కన్నం ఒకనాడు
వేసి, మిద్దెలో గల సామానుల
దోచుకొనగ సాగించారు.

రంగయ్యంతట వంకెనుగల్ యొక
మంగలి షోటును చూచాడు,
దరువువేయగా వలెననుకొని సం
బరపడి మెడలో తగిలించి—

‘తద్దిమికిటకిట, తద్దిమి’ యంచును
మద్దెల దరువులు వేశాడు
అద్దము రాతిరిమద్దెల దరువుకు
మిద్దెవారు మేల్కొనగానె,

ఎక్కడి, దొంగల నాయకు లక్కడె
పిక్కబలము చూపించారు.
కంగారునపడి పాపము కోమటి
రంగయ తికమకపడ్డాడు.

దారిలేక రంగయ్య చివరికి
పారిపోవసా నుంకించి,
మిద్దెకువేసిన కన్నంలో ఆ
మద్దెలతోనే దూరాడు.

చాలీచాలని కన్నంబనలది
షోటుకూడ మెడ కింకొకటి,
పారిపోవగా వీలుగాక ఆ
యూరివారలకు చిక్కాడు.

చిక్కినవానిని చిక్కినట్లు పెడ
రెక్కలు విరచియు కట్టి యిక
బుద్ధిలేని రంగయ్యకు మెత్తగ
గుద్దుల బెల్లం బెట్టారు.

శక్తికిమించిన పనులెవరైనా
చేయగవలెనని మొదలిడితే,
నానా బాధలు పడినది చివరకు
నాశనమై చెడిపోతారు.

★ పక్షులు ★

ఈపిట్టల్ని చూస్తే ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా, హాయిగా ఆడుతూ పాడుతూ ఎగురుతున్నట్టు అనిపిస్తుంది చల్లటి నీడలిచ్చే తోటల్లోను, పొదల్లోను విహరిస్తాయి. సాధారణంగా ఆడ, మగ జతగూడి తిరుగుతూ, ఎగిరే పురుగులను వేటాడి తింటూవుంటాయి. ఒక చెట్టునుండి ఒకచెట్టుకు వియ్యారంగా, నునాయాసంగా ఎగురుతుంటే చూడ ముచ్చటవుతుంది. వీటి ముఖ్యాహారం పురుగులు, ఈగలు. ఫిబ్రవరి, జులై నెలల మధ్య కాలంలో గూళ్లుకట్టి గుడ్లు పెడతాయి.

దాసరిపిట్టలు

దర్జిపిట్ట పిచ్చికకంటే చిన్నది. ఇండియా, బర్మాలలో అన్నిచోట్లా కనిపిస్తుంది. దట్టమైన అరణ్యల్లోను, జనావాసాల్లోను కూడా నివసిస్తుంది. దీన్ని సుఖంగా పెంచవచ్చును మనుషులంటే దీనికి భయంలేదు. ఇళ్ళలోకి వచ్చి నేలమీద గెంతుతూనో, పురుగులువరుకుని తింటూనో వుంటుంది “టు విట్ టు విట్ టు విట్” అని అరుస్తుందీ ఏప్రిల్, సెప్టెంబరు నెలల మధ్య గుడ్లు పెడుతుంది. దీనిగూడు బలే తమాషాగా వుంటుంది మెత్తటిదూది, ఉన్ని, బొచ్చు తెచ్చుకుని ఒక వెడల్పాటి ఆకును దొన్నెలాగ మడిచి కుట్టివేస్తుంది ఆ దొన్నెలో గుడ్లు పెడుతుంది ఒక్కొక్కసారి రెండుమూడు ఆకులను కలిపి కుట్టుతుంది కుట్టుపనికి పత్తితో తనంతట తనే దారాల్లాగ తయారుచేసుకుంటుంది వెడల్పాటి ఆకులుండి చెట్లమీదో, లతల మీదో మాత్రమే గూడు కడుతుంది ఆడ మగ పిట్టలు రెండూ గూడు నిర్మాణంలో పనిచేస్తాయి.

కాంచన ద్వీపం

రాజ్యలీలాయాస్త్రివేన్క

(బొమ్మలు వార్డుడిప్సీ (పాడక్స్ ను,
అర్ ౩ ఓ రేడియోవారి సౌజన్యంతో)

జరిగినకథ :

మాకు బ్రిష్టల్ నగరసమీపంలో ఒక హోటల్ ఉంది ఒకరోజున మా హోటలుకు 'బిల్' అనే సముద్రపుదొంగ తనతోటి దొంగలనుండి తప్పించుకుని పారిపోయినవాడు అతడు మా హోటల్లో ఉన్నాడని మిగతా దొంగలకు తెలిసి, అతన్ని దంపెస్తామని బెదిరించారు అతడు ఆ బెదిరింపుకే భయపడి చనిపోయాడు అతని పెళ్లెలోనే మాకు కాంచనద్వీప పటం దొరికింది ఆ పటాన్ని మా డాక్టరుగారికి, జమిందారుగారికి చూపాను వెంటనే అక్కడి ధన నిక్షేపాలు సంపాదించే ఆశతో అక్కడి ప్రయాణమయ్యాము జమిందారుగారికీ ఓడను నిర్మించేటాడు స్కాల్డెట్ అనే అతన్ని కెప్టెన్ గాను, లాంగ్ జాన్ సిల్వర్ అనే వాణ్ణి కంటవాడుగాను కుదిర్చారు సిల్వర్ అసూ సముద్రపు దొంగల్లో వాణ్ణి అయినందున, మిగతాకళాసులందరితో కలిసి మమ్మల్ని చంపడానికి పెద్దకుట్ర పన్నాడు ఆకుట్ర నెదుర్కొంటూనే మేము ఎదురు పన్నాహాలు చేసుకున్నాం ఇంతలో కాంచనద్వీపం చేరాము ద్వీపంలో నేను ఒంటరిగా తిరుగుతుండగా టెన్ గన్ అనే అడవిమనిషి కనిపించాడు తన్ను తిరిగి ఇంగ్లండుకు ఓడలో తీసుకుపోయేటయితే గుప్త ధనమంతా మా కిచ్చేస్తానన్నాడు నేను నామిత్రులతో ఈ విషయం మాట్లాడతానని వాగ్దానం చేశాను ఈలోగా నా మిత్రులు అవసరమైన సామగ్రి అంతటితోను ఓడను వదిలి ద్వీపంలోవున్న మట్టికోటను ఆక్రమించుకున్నారు నేను అనేక సాహసకృత్యాల అనంతరం ఓడను తిరుగుబాటుదారులనుండి తప్పించి ఒక సురక్షిత స్థలంలో దాచాను చివరకు క్రతువుల చేతిలో చిక్కాను

దొక్కురుగారు కెళ్లగానే నేను, సిల్వర్ మట్టికోటలోకి వెళ్లాము కళాసీలు వంట పూర్తిచేశారు మాకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు మేము రాగానే భోజన పదార్థాలన్నీ వడ్డించారు అంగరం కూర్చున్నాం. చిలక సిల్వర్ బుజంమీద కూర్చుంది సిల్వర్ అందరినీ ఫలోక్తులాడుతూ నవ్విస్తున్నాడు.

"అరేయ్ అబ్బాయిలూ! లాంగ్ జాన్ సిల్వర్ ఇంకా మీతోనే వున్నాడు గనక బతికిపోయారు. మనక్కావలసిన దాన్ని సంపాదించాను ఆ ఓడ మాత్రం వాళ్ళదగ్గిరే వుంది ఎక్కడ దాచారో నాకు తెలియదు. పాతరతవ్వి బంగారమంతా సంచుల్లో పోసుకుని సిద్ధమయ్యాక అప్పుడు వెదుకుదాం ఓడ కోసం. ఓడ మనచేతికి వచ్చిందీ అంటే తన్నదియ్య వాళ్ళపని ఆఖరే "

నోట్లో మాంసం ముక్కలు కుక్కుకుంటూ సిల్వర్ ఈరితిగా అనుచరులను ఉమారు చేస్తున్నాడు మనుషులను మాటలతో బుట్టలో వేసుకోడం సిల్వర్ కు ఉగ్గుతోపెట్టిన విద్య అనిపించింది

"ఇక జిమ్ హాకిన్స్ సంగతి మనం ద్వీపంలోకి బయలుదేరే టప్పుడు తాడుతోకట్టి మనతో తీసుకు పోదాం ఈకుర్రాణ్ణి మనదగ్గర తాకట్టు పెట్టారు వాళ్లు బంగారం, ఓడ రెండూ సంపాదించాక హాకిన్స్ ని మీకప్పగించేస్తాను. అతన్ని మీ యిష్టం వచ్చినట్లు చేసుకోండి "

ఈమాటలతో కళాసీలకు సిల్వర్ మీద మరింత నమ్మకం కుదిరింది సిల్వర్ ఏది చేసినా తమ మంచి కోసమేననే భావం కలిగినట్లుంది నాకు మాత్రం మళ్ళీ భయాలు, సందేహాలు చెలరేగాయి సిల్వర్ ముఖం చూసి నిజంగా అంటున్నాడో, పూరికే అంటున్నాడో కనుక్కోవడం కష్టం ఒకవేళ అతనికి బంగారపు పాతర, ఓడకూడా అనుకున్నట్లే లభ్యమైతే డాక్టరు గారికిచ్చిన వాగ్దానాలన్నీ భంగంచేసి నన్ను ఒక దెబ్బతో హత మారుస్తాడనేది నిస్సందేహం

అలాగాక అతడు నిజంగానే మా పక్షాన చేరదలుచు కున్నట్లయితే అతని కుతంత్రం మిగతావారికి

అనువాదం: శ్రీ నందూరి రామమోహనరావు

తెలియకుండా ఎక్కువకాలం దాచలేదు. అప్పుడు నేను సిల్వర్ కలిసి బలాధ్యులు, సాయుధులు అయిన ఈ కళాసీలతో పోరాడాలి మేమిద్దరం అందరి నెదుర్కొని బతకటం కలలోమాట.

ఇవన్నీ ఇలావుంచి నామిత్రుల ప్రవర్తన నాకింకా అయోమయ సమస్యగానే వుంది. వాళ్లు మట్టికోట నెందుకు విడిచిపెట్టినట్టు? కాంచనద్వీప పటం సిల్వర్ కెందుకు ఇచ్చేసినట్టు? “పాతరలో గులకరాళ్లు కనిపిస్తే తెల్లబోకు” అని డాక్టరుగారు సిల్వర్ తో ఎందుకన్నారు? ఈ ప్రశ్నలతో నామనస్సు అల్లకల్లోలమై భోజనం నయించనే లేదు

భోజనాల తరవాత తిరుబాటుదారులంతా గుప్త ధనంకోసం బయలుదేరారు నేను తప్ప మిగతా అందరూ సమృద్ధిగా ఆయుధాలు ధరించారు సిల్వర్ బుజానికి రెండు తుపాకీలు తగిలించు కున్నాడు బెల్టుకొక కత్తి తగిలించాడు. జేబుకొక పిస్టల్ చొప్పున దాచుకున్నాడు ఈ అవతారానికి తోడు కెప్టెన్ ఫ్లింట్ ను బుజాన ఎక్కించు కున్నాడు ఒకమోకు నా నడుముకుకట్టి పట్టుకున్నాడు వెంపుడు ఎలుగుబంటిలాగా అతనివెనక నేను నడిచాను

మిగతా కళాసులు రకరకాల పనిముట్లు ధరించారు గడ్డపలుగులు, పారలు, గొడ్డళ్లు, గోనెసంచులు, తినుబండారాల సంచులు మొదలైనవన్నీ చేత పట్టుకున్నారు

కళాసీలు సరాసరి ద్వీపంలోకి దారి తీయలేదు వారి రెండు పడవలూ రేవులో ఉన్నాయి వాటిని నా మిత్రులనుండి కాపాడుకోవలసిన అవసరం వున్నది అందుచేత ముందు రేవుకు దారి తీశారు. పడవలెక్కి బయల్దేరాము రేవుకు పశ్చిమంగా ఒక చిన్ననది సముద్రంలో పడుతున్నది. ఆనదీ ముఖద్వారం చేరి అక్కడ దిగాము

తరవాత ఉత్తరంగా కనిపించే చిన్న కొండకేసి నడవసాగాము. దారిలో కళాసీలు ఒకళ్ల తరవాత ఒకళ్లు ద్వీపపటం పుచ్చుకుని పరిశీలించారు మా ఎదురుగా రెండు మూడు వందల అడుగుల ఎత్తుగల ఒక పీఠభూమి వున్నది దాని ఉత్తరపువేపు వాలు తెలిస్తే కొండ దక్షిణపు వాలుతో కలుస్తోంది. పీఠభూమిపైన దేవదారు వృక్షాలు మబ్బుల నంటున్న

ఎత్తుగా, ఒత్తుగా పెరిగివున్నాయి చెట్లమధ్య అల్లిబిల్లిగా పెరిగిన అడవిలతలు మార్గాన్ని దుర్గమం చేస్తున్నాయి

మేము సరాసరి పీఠభూమి ఎక్కడం ప్రారంభించాము అడవి తీగలను ఛేదించి మార్గం చేసుకుంటూ ముందుకు పోతున్నాము. ద్వీపంలో ఇప్పటి వరకూ నేనుచూసిన అన్ని ప్రదేశాల్లోకీ ఈప్రదేశమే మనోహరంగా వుంది. అడవి పువ్వులు విరియబూసి ఆహ్లాద కరమైన వాసనలు వెదజల్లు తున్నాయి పొదలు ఒకదానితో ఒకటి పెనవేసుకుని చక్కని పొదరిట్లుగా తయారయ్యాయి ఏమి టేమిటో పక్షులు చెట్లలో కనిపించ కుండా దాక్కుని సంగీత ధ్వనులు చేస్తున్నాయి సూర్యుడు తీక్షణంగావున్నా చెట్ల నీడల్లోంచి నడుస్తుంటే చల్లని సముద్ర వాయువులు వీచి అలనట తీరుస్తున్నాయి

కళాసీలు ఆశ్రం పట్టలేక మాకంటే ముందుకు పరిగెత్తుతూ కేకలువేస్తూ పోతున్నారు సిల్వర్, నేను వెనకబడి పోయాము కుంటికాలుతో ఎత్తు ఎక్కడం స్విఫ్ట్ కు ఆయాస కరంగా వుంది అనేకసార్లు నేను చేయూత ఇవ్వకపోతే కాలుజారి కింద పడిపోయేవాడే

ఈవిధంగా ఒక అరమైలు దూరం పోయాము పీఠభూమి శిఖరాన్ని ఇంకా సమీపించలేదు ఇంతలో అందరికంటే ముందుకు దూకుడుగాపోయిన ఒకకళాసీ, “అయ్య బాబోయ్, అమ్మ బాబోయ్,” అని కేకలు వేయగానాగాడు వాడికి కొంత దూరంలో వెనకవున్న కళాసీలు ఆకేకలువిని ఉన్నచోటనే స్తంభించిపోయారు. నేను, సిల్వర్ వాళ్ళని సమీపించాము స్విఫ్ట్ దారితీశాడు అతని వెనకాల అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ మిగతావాళ్లు అనుసరించారు.

కేకలు వేస్తున్న కళాసీకి ముచ్చెమటలు పోసి ప్రాణం కడబట్టింది భయంతో ముఖం పాలిపోయింది తిరాచూస్తే వాడి భయానికి కారణమైన పదార్థం అయిదారు గజాల దూరంలో వుంది ఒక దేవదారు వృక్షంకింద మనిషి అస్థిపంజరం ఒకటి ఉంది. దాని పక్కన శిథిలావస్థలో వున్న చొక్కా, లాగు వున్నాయి అది చూడగానే ఒక్కసారిగా మా అందరి కాళ్లు చేతులు చల్లబడినై!

అందరిలోకి ధైర్యస్థుడు బార్దిలిస్థి పంజరాన్ని నమూపించి, గడ్డ పేలికలను పరిక్షించాడు

“పాపం ఎవడో కళాసీయే ఈగుడ్డలు చూస్తే తెలుస్తోంది, అన్నాడు బార్ది”

“కళాసీ కాకపోతే మహారాజు వస్తాడనుకున్నావా ఈ లంకకి? కాదుగాని ఈ అస్థి పంజరాన్ని ఎవరో మనుషులే ఇక్కడ పెట్టినట్టుగా తోస్తోంది చానంతట అయితే ఇల్లా ఎప్పటికీ వుండదు,” అన్నాడు సిల్వర్

సిల్వర్ చెప్పింది నిజం కావచ్చు ననిపించింది ఎందుకంటే అస్థిపంజరం ఎక్కడా వంకర లేకుండా నమూనంగా వుంది కాళ్లు ఒకదిక్కును, చేతులు తల పైకి ఎర్రబడి మరొక దిక్కును సూచిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి

“నాకేమని తోస్తోందంటే, ఈ అస్థి పంజరం, దిక్కులేవో చూపించటానికి ప్రయత్నిస్తోంది చేతు

లున్న వేపు నూటిగా చూడండి దెయ్యాలదీవి కనిపిస్తోందా లేదా? మరి ఈకాళ్లు ఏం చూపున్నాయి? బహుశా డబ్బు పాతరవున్న దిక్కును చూపుతుండవచ్చు తన్నదియ్య, ఇది ప్లింట్ గాడిదెబ్బే వాడు అఖండుడులే గుర్తుకోసం ఈ ఎముక లిక్కడ ఉంచి ఉంటాడు నాకు జ్ఞాపకముంది ఇప్పటికీ డబ్బు ఇక్కడ పాతి పెట్టటానికి వచ్చినప్పుడు ఆరుగురిని పెంట పెట్టుకుని వచ్చాడు ఆరుగురిని తనే బలబల చంపేశాడు అందులో ఒకణ్ణి ఇక్కడ కీక్కుకొచ్చి ఈమాదిరిగా పడుకో బెట్టినట్లున్నాడు కాని-కాని-ఈపాడుగాటి ఎముకలు, పాడుగాటికాళ్లు, చేతులు చూస్తుంటే ఎవడో జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు ఆ-ఎలర్ డైన్ లామ్ మోర్గన్! నీకు జ్ఞాపకం వున్నావా ఎలర్ డైన్?” అని అడిగాడు సిల్వర్

“జ్ఞాపకం లేకేం? వాడు నాకు డబ్బు బాకీ వున్నాడుకూడాను ఎలర్ డైన్ నంగ తేమోకాని స్లంట్

చేతులన్న వేపు నూటిగా చూడండి దెయ్యాలదీవి కనిపిస్తోందా లేదా

ఇక్కడే దెయ్యమై కరుగుతూ వుంటాడని నా భయం', అన్నాడు మోర్గన్

“ఫ్లింట్ చచ్చిపోవటం కూడా దారుణంగా చచ్చాడు ఎప్పుడూ ఒకచేత్తో కత్తి, ఇంకో చేత్తో రమ్మనీసా పట్టుకుని “యో—హో—హో—బలె గుమ్మెనరమ్,” అంటూ పాడేవాడు ఆ పాటవిని చెవులు గింగుల్లెత్తా యనుకో నాకు అసలప్పటి నుంచీ ఆ పాట వింటే నాకు వట్లు జలదరిస్తుంది,” అని జార్జి అన్నాడు

“ఏమైనా చచ్చిపోయిన వాడు చచ్చిపోయిన వాళ్ళలోనే లెక్క. మళ్ళీ మన్ని వేపుకు తింటానికి వస్తాడంటే నేను నమ్మను అందులో పగటిపూట ఇంత వెల్తురు వుండగా అసలురాడు ఇక లేవండి పోదాము,” అని సిల్వర్ మళ్ళీ ముందుకు దారితీశాడు

ఈసారి కళాసీలు సిల్వర్ ను విడిచి దూరం పోలేదు ఒకప్పుడు తమతో తిరిగిన ఎలర్ డైన్ కు పట్టిన గతి చూసి వారిగుండెల్లో అర్థంకాని భయం ప్రవేశించింది గట్టిగా మాట్లాడటానికి, డిసిరి తీయటానికి కూడా వెదుస్తూ స్విఫ్ట్ నంటిపెట్టుకునే నడవనాగాదు

31 గా లి లో పాట

త్రి
విరభూమి శిఖరం చేరగానే మార్గాయానం తీర్చు కోడానికి అందరం కూర్చున్నాము శిఖరం మీద నుండి దీప్తంలో చాల దూరంవరకూ కనిపిస్తోంది ఒకపక్కన ఫ్లింట్ అగ్రం కనిపిస్తోంది ప్రకృతి బహు నిశ్శబ్దంగా, నిశ్శబ్దంగావుంది దూరంనుండి సముద్ర తరంగాల మోష అస్పష్టంగా వినవస్తోంది ఈ ఏకాంతం మా మనస్సుల్లోని బరువును ఇంకా వృద్ధిచేసింది

సిల్వర్ కేసులోంచి దిక్కుచి తీసి పటంలో చెప్పబడిన డిక్కులు నిర్ణయించుకున్నాడు

“ఇక తేద్దామా? లేక భోజనాలు కానిచ్చి పోదామా?” అన్నాడు సిల్వర్

“నాకేమిటో భయంగా వుంది ఫ్లింట్ ను తలుచుకున్న కొద్దీ కాళ్లు గజగజ లాడుతున్నాయి,” అన్నాడు మోర్గన్

“బతికి వున్నప్పుడే పిశాచంబాగ వుండేవాడు ఫ్లింట్ చచ్చిపోయే రోజుల్లో మొహం నీలంగా మారి పోయింది,” అన్నాడికొకడు

“అవును, నీలంగా వుండేది రమ్మ తెగతాగితే అలాగే అవుతుంది,” అన్నాడు జార్జి

అస్థి పంజరాన్ని చూసిన దగ్గర్నుంచి కళా సీలు గట్టిగా మాట్లాట్టానికి జంకుతున్నారు ఫ్లింట్ ను గురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఫ్లింటు దెయ్యం వింటుందేమో నన్నట్లు గుసగుసగానే మాట్లాడు తున్నారు అందుచేత నిశ్శబ్దానికే మీ భంగం కలగటం లేదు.

ఇంతలో మా ఎదురుగా కొండవాలుపై వన్న చెట్ల నడుమనుంచి కీచు గొంతుకతో పాడుతున్న పాట వినిపించింది

“కిమ్మనకుండా గమ్మనతాగయ్

యో—హో—హో—బలె గుమ్మెనరమ్”

ఈపాట వినగానే కళాసీలకు మూర్ఛ వచ్చి నట్లయింది ఒక్కసారిగా భయంతో బిగుసుకు పోయారు తర్వాత అదేపనిగా వణికిపోయారు ఆపాట ఇంకా వినిపిస్తూనే వుంది మంత్రానికి కట్టు బడిన పాములాగా నిశ్చేష్టు లయ్యారు

పాట ఎంత హఠాత్తుగా ప్రారంభమైందో అంత హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది వెంటనే కళాసీలు సిల్వర్ చుట్టూ ఒకళ్ళ నొకళ్ళు కావించుకుని ముడుచుకుని కూర్చున్నారు మోర్గన్ కేమీదపడి ముఖం కప్ప కున్నాడు

“బాబోయ్, బాబోయ్, అది ఫ్లింట్ గొంతికే,” అని గొణిగాడు

స్విఫ్ట్ మొదట అదిరిపడినా వెంటనే తేరు కున్నాడు కళ్ళు చిట్టించి పాట వినవచ్చేదశగా తేరి పారచూశాడు

“పిరికి నన్నాసులారా! భయపడతా రేమిటా పూరికేను దెయ్యమైతే, ఏం మీదపడి మింగుతుందా? అసలు దెయ్యంకాదు, గియ్యంకాదు ఎవడో మనిషే మన్ని భయపెట్టటానికి పాడుతున్నాడు,” అన్నాడు సిల్వర్

సిల్వర్ మాటలతో కళాసీలకు కాస్త ధైర్యం వచ్చింది ఒక్కొక్కడే లేచి నుంచుంటున్నాడు మళ్ళీ హఠాత్తుగా ఆ కీచుగొంతిక వినిపించింది ఈసారి పాట కాదు

“డర్నీ! రమ్మ తీచుకురా, డర్నీ! రమ్మ తీచు కురా”, అని వినిపించింది, మళ్ళీ ఆగిపోయింది

ఎవడో మనిషేమన్ని భయపెట్టడానికి పాడుకున్నాడు అన్నాడు సిల్వర్

“అదే అదే ఫ్లంట్ దెయ్యమే ఫ్లంట్ చచ్చి పోతూ నరిగ్గా అలాగే అరిచేవాడు సాదేహంలేదు, ఫ్లంట్ మళ్ళీ వచ్చాడు,” అన్నాడు మోర్గన్

డిక్ తన బైలిత్ తీసి బిగ్గిరిగా ప్రార్థనలు చదవ సాగాడు అందరూ వాడిదగ్గర చేరి ప్రార్థనలో పాల్గొన్నారు కాని సిల్వర్ మాత్రం ఇంకా లొంగలేదు లోనల ఎంత భయపడుతున్నా పైకి మాత్రం ధైర్యం చూపున్నాడు

“తమాషాగా వుండే ఈలంకలో వున్న వాళ్ళెవరూ డార్మీ పేరు విని వుండరు మనకి తప్ప డార్మీ పేరు తెలియదు ఏమైనా సరే, అది భూతంగానీ, దెయ్యంగానీ — తప్పదీయ్య, నేను డబ్బుమాత్రం విడిచిపెట్టి దలచుకోలేదు ఫ్లంట్ బతికి వున్నప్పుడే బాణ్ని నేను లెక్కచెయ్యలేదు చచ్చి పోయి తర తార భయపడతానా ఇక్కడికి ఫర్లాంగు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో ఏడులక్షల పొనుల నాకాలుండ

గా, దెయ్యాలకి జడిసి పారిపోతానా? తప్పదీయ్య” కాని కళానీ తనరూ కదిలేదు సిల్వర్ దెయ్యాలను అవమానిస్తున్నందుకు ఇంకా భయపడి పోయారు వాళ్ళు

“సిల్వర్! దెయ్యాలకు కోం రావచ్చు, అల్లా మాట్లాడబోకు వాటితో దెబ్బలాట పెట్టు కోవటం ఎందుకు?” అన్నాడు జార్జి

“దెయ్యాలా? ఆగొంతిక దెయ్యమని అను కోను చూశావా ప్రతిధ్వని కూడా వినిపించింది? దెయ్యాలు ఎండలో నుంచుంట్ల నీడ వడలం ఎప్పు డన్నా చూశావా? నీడ ఉంటే దెయ్యం కాదన్న మాట అల్లాగే దెయ్యాల మాటలకి ప్రతిధ్వని వినిపి చదు కనక అది ఎవరో మనిషేగాని, దెయ్యంకాదు

సిల్వర్ వాడన కళాసీమిద కొంతవరకూ పనిచేసింది కొద్దిగా ధైర్యం కోలుకున్నారు జార్జి ఇలాగన్నాడు “నువ్వు చెప్పింది నిజమే సిల్వర్

అది ఫ్లింట్ గొంతిక మాదిరిగా వున్నదిగాని పూర్తిగా ఫ్లింట్ అనిపించటం లేదు ఫ్లింట్ కాదు, అది.. ఎక్కడో విన్నగొంతికే "

"తస్మద్యై బెన్ గన్ రా," అని అరిచాడు సిల్వర్.

"అవునవును బెన్ గన్నే అనుమానం లేదు," అని అంతా ఒక్కసారిగా అన్నారు

డిక్ వీళ్ళలో కొత్తగా చేరినవాడు గనుక బెన్ గన్ ఎవడో అతనికి తెలియదు,

"బెన్ గన్ దెయ్యమైతే నేం, ఫ్లింట్ దెయ్యమైతే నేం మన్ని పీక్కు తింటానికి?" అన్నాడు డిక్.

మిగతావాళ్లు డిక్ మాటలు విని హేళనగా నవ్వు "నీకు తెలియదులే డిక్! బెన్ గన్ బతికి వున్నా, చచ్చిపోయినా పసిపిల్లడుకూడా వాడికి భయ పడడు. వట్టి అమాయకుడు, చాదస్తుడు "

కాని డిక్ కింకా నమ్మకం కలగలేదు. బైబిల్ గట్టిగా గుండె కానించుకుని తూలుతూ నడుస్తున్నాడు ఎండబెట్టి, అలసట, భయం, డాక్టర్ లివ్ నే చెప్పిన మలేరియా రోగం ఇవన్నీ కలిసి అతన్ని మరింత కుంగదీశాయి.

సిల్వర్ తాడుపుచ్చుకుని ముందు నడుస్తున్నాడు మావెనక కళాసీలు ఇందాకటి ఉత్సాహంతో ఎగురుతూ, దూకుతూ నడుస్తున్నారు. ఇప్పుడు వాలు దిగుతున్నాము. కొంత దూరంలో మూడు పెద్ద దేవదారు వృక్షాలున్నాయి ఈ మూడూ ఆచుట్టు పక్కల వృక్షాల కంటే ఎత్తుగావున్నాయి ఈ మూడు చెట్లలోను ఏది పెద్దదైతే దానికిందనే గుప్తధనం కోసం

వెదకాలి. మూడు వృక్షాలను చూడగానే కళాసీల ఆనందం వర్ణించ తరంకాదు. సిల్వర్ కూడా చెట్లను సమీపిస్తున్న కొద్దీ తొందర పడుతున్నాడు. ఏడు లక్షల పౌనుల ధనం అంత సమీపంలో ఉండనే సరికి అతడు డాక్టరుగారికి, నాకు ఇదివరకు చేసిన వాగ్దానాలు, జమీందారు గారి పక్షానచేరాలనే ఉద్దేశ్యమూ అన్నీ మర్చిపోయాడు. నన్ను శత్రువుగా చూడనాగాడు. నాకేసి విషపు చూపులు చూశాడు

కళాసీలు సిల్వర్ ను దాటి ముందుకు పరుగెత్తుకు పోయారు. సిల్వర్ వాళ్ళతోపాటు పరిగెత్తలేక కుంటుతూ గెంతుతూ నడుస్తున్నాడు.

ముందుకు పరుగెత్తుకు పోయిన కళాసీలు ఒక్కొక్క చెట్టుదగ్గిరా పరీక్షించి ఆఖరి చెట్టుదగ్గర ఆగారు ఒక్కసారిగా అంతా పెరికికే పెట్టారు.

"ఎవరో తవ్వే శాస్త్రోయ్!" సిల్వర్ నిర్ఘాంత పోయాడు. తనం నేపు నిలబడి పరిస్థితిలంతా ఆకళించు కున్నాడు "డాక్టర్ చెప్పినమాటల అర్థం ఇదన్న మాట," అని నాతో మెల్లిగా అన్నాడు. మేము కళా సీలను సమీపించేసరికి కనిపించిన దృశ్యం ఇది: చెట్టు కింద పెద్దగొయ్యి వున్నది గొయ్యి చాల కాలం కిందట తవ్వబడి నట్లున్నది. ఎందుకంటే గోతులో కూడా పచ్చిక మొలిచింది. విరిగిన ఒకపారకూడా అక్కడ కనిపించింది. పారమిద "వాల్ న్" అనే అక్షరాలు కనిపించాయి. ఇదంతా చూసి కళాసీలకు మొహాన కత్తివాటుకైనా నెత్తురు లేకుండా పోయింది.

ఏడులక్షల పౌనులూ ఎగిరి పోయాయ్!

(ఇంకావుంది)

1952

శ్రీరామా ఆస్తిని క్యాండ్లరు ఎ కియమునకు సిద్ధముగా వున్నది అర్ధరుకు త్వరపడుదు శ్రీరామా ప్రింటింగు వర్క్సు.

54 నారాయణమొదలిపిడి మదరాసు 1

బ్లడ్ టోన్

రక్తమును శుద్ధిచేసి సరములకు బలమునిచ్చి ఆరోగ్యమును వృద్ధి చేయు టూనిక్

మోడల్ ఫార్మసీ
విజయవాడ

BLOOD TONE
MODEL PHARMACY
VIJAYAWADA
V.R. SUNI

న్యాయమంటే...?

అది భోజరాజు ధారా నగరాన్ని పరిపాలించే కాలం. భోజరాజు, తనవాడుక ప్రకారం ఒకనాటి రాత్రి మారువేషంతో ఒక బ్రాహ్మణ పంచ జేరి ఆయింటి యజమానితో సంభాషణ కుప్పక మించాడు.

మాటల సందర్భంలో ఆయింటి యజమానికి మారువేషంతో వున్న భోజరాజుకు “న్యాయము” మీద దానిని అమలుజరిపే పద్ధతిమీద

తర్కవిత్కాలు జరిగాయి “న్యాయమంటే” చెప్పకు పోతున్నాడు బ్రాహ్మణుడు, “ఒక నేరంలో న్యాయాధికారి సరియైన న్యాయం కలుగ జేయాలంటే ఆ నేరంలోని నిజా నిజాలు తనే స్వయంగా పరిశోధించి ఆ నేరస్థునికి తగిన శిక్ష విధించాలి. నేరస్థుడెవడైనా సరే” అని.

శ్రీ పిగపాక నరసింహమూర్తి

కొని మళ్ళీ మూసుకోవడం రెండూ ఒకే క్షణంలో జరిగాయి. కాని ఆ వ్యక్తి రెండవదానిని గమనించలేదు.

ఆమరునాడే హత్యసంగతి భోజరాజుకు నివేదించబడ్డది భోజరాజు న్యాయాధికారియగు బ్రాహ్మణుని పిలిపించి “మూడు రోజులు గడువిస్తున్నా నీకు నేరస్థుడెవరో పట్టుకో! లేకపోతే నీ శిరస్సు ఎగిరి పోతుంది” అని హుక్కుం జారీ చేశాడు.

ఆమరునాడు భోజరాజు ఆ బ్రాహ్మణుని సభకు పిలిపించి “ఏమయ్యా! రాత్రి, న్యాయమంటే ఎల్లా గుండలో నాకు బోధించావు గదా! మరి యిప్పుడు వాటిని క్రియారూపకంగా చేసి చూపెట్టు నీకు ఓవారం రోజులపాటు ప్రధాన న్యాయాధికారి పదవి యిస్తున్నాను” అని అన్నాడు దానికి బ్రాహ్మణుడు సరే నన్నాడు కొంత భయంతోనే

ఆనాటి రాత్రి భోజరాజు ఉంపుడుగత్తె యింటిముందు జరిగిన విషయం ఎవరో ఒక వ్యక్తి ఆయింటి అరుగుపై పడుకొని వున్నాడు అదే సమయంలో కావలి వాడక్కడకు వచ్చి “ఎవరు నీవు” అని అడిగా దానికి మారు ఫలితంగా కావలివాడి తల ఎగిరి అవతల పడింది భటుని తల ఎగిరి అవతల పడడం, ఆ యింటి కిటికీ తలుపు లొకసారి ఛటాల్చు తెరుచు

మొదటిరోజు గడిచింది నేరస్థుడెవరో అంతా తెలియలేదు రెండవ రోజునా అంతే మూడవ రోజున రాజు మళ్ళీ బ్రాహ్మణుని హెచ్చరించాడు అయినా బ్రాహ్మణుని నిబ్బరంగానే వున్నాడు

మూడవనాటి రాత్రి పరిగాటనైండు గంటలకు హజారమున కొడుతూన్న సమయంలో ఒక వ్యక్తి భోజరాజు ఉంపుడుగత్తె యింటి ముందు తారల్లాడుతున్నాడు. అప్పుడా యింటి కిటికీ తలుపు తెరచుకొంది ఆ వ్యక్తిని లోనికి రమ్మని ఒక హస్తం సంక్ల చేసింది వెంటనే ఆ వ్యక్తిలోనికి వెళ్లాడు మళ్ళీ రెండు గంటలకు బయటకువచ్చి అంధకారంలోకి విసవిస నడిచిపోయాడు

ఆమరునాడు అనగా హత్య జరిగిన నాలుగవ నాడు సభ అంతా ప్రేక్షకులతో కిటకిటలాడి

Preferred
for
mellow moments

MANUFACTURERS
THE INDIA CANNING INDUSTRIES LTD.
VIJAYAVADA - 2

Madras & South Contact
Sovereign Sales Agency Ltd
11-12 Second Line Beach Madras 1

ICI/16 - PUBLICITY ARTS

పోతుంది నేరస్థుడవరో చూడమని భోజరాజుతో సహా ప్రజలందరూ కుతూహలంతో ఎదురు చూస్తున్నారు న్యాయాధికారి నభకు రాగానే “ఏమయ్యా! ఎక్కడ నేరస్థుడు?” అని అడిగాడు భోజరాజు “చిత్రం! తమరు కొంచెం ఇవతలకు దయచేస్తే నేరస్థుడవరో చూస్తారు మీరే స్వయంగా!” అన్నాడు అతడు

భోజరాజు విస్మయంతో ముందు కడుగు వేశాడో లేదో న్యాయాధికారి సంజ్ఞ నుచూసి యిద్దరు భటులు ముందుకువచ్చి భోజరాజుచేతికి బంగారు సంకెళ్లను తగిలించారు. ప్రజలందరూ కోపోద్రిక్తులయ్యారు అయినా భోజరాజు ముఖం చూసి న్యాయాధికారి నేమి చేయలేక పోయారు ముందు న్యాయాధికారి, అతని వెనుక బందీకృతుడైన భోజరాజు, ఆపి మృత ప్రజలూ అందరూ

నమ్మదిగా న్యాయస్థానానికి నడచి వెళ్లారు

భోజరాజు అపరాధిస్థానంలో నిలబెట్టబడ్డాడు న్యాయాధికారి తనపీఠం అధిష్టించాడు ప్రజలందరూ అలాగే నిలబడి పోయారు. “హత్యానేరం నీపైన మోపబడింది! దీనికేమి బదులు చెప్పుకుంటావ్!” అని అడిగాడు న్యాయాధికారి అపరాధిని. “ఒప్పుకుంటున్నాను! అది పొరపాటుగా జరిగింది! నిజంగా నేను చేయాలనుకోలేదు” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చాడు అపరాధి భోజరాజు.

“పొరపాటుగా జరిగినా యిచ్చా పూర్వకంగా జరిగినా హత్య హత్యే అవుతుంది దీనికి శిక్ష ఉంది!” అని కొంచెం ఆగాడు బ్రాహ్మడు భోజరాజుతో సహా ప్రేక్షకులందరూ లెల్ల మొగా లేశారు. ఇంకా చెప్పకు పోతున్నాడు బ్రాహ్మడు తన

తీర్పును, “అందుచే భోజరాజు గావించిన యీ హత్యకు గూడా అదే శిక్ష క్షత్రియుల కవమానము గావించుటే శిరచ్ఛేదనము కన్న నెక్కువని ధర్మశాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి కనుక భోజరాజుకు బదులు, అతడి పసిండివిగ్రహం రేపు కోటగుమ్మంవద్ద ఉరితీయబడుతుంది” తీర్పు ముగిసింది

ప్రజలందరూ ఒక్కసారిగా న్యాయాధికారి నుద్దేశించి జయ జయ ధ్వనాలుచేశారు భోజరాజు న్యాయాధికారియగు బ్రాహ్మడిని గాఢంగా కౌగిలించుకొని “న్యాయమంటే ఇల్లా వుండాలి” అని అన్నాడు అంతేగాక ఆ బ్రాహ్మడినే యిక ముందుగూడా న్యాయాధికారి పదవిని నిర్వహించమని కోరాడు. అప్పటినుంచీ, భోజరాజు రాజ్యంలో న్యాయం, ధర్మంనాలుగు పాదాలమీద నడవడం మొదలెట్టి

అన్ని బహుమతులు (PRIZES) గ్యారంటీగా పంచిపెట్టబడును.
ముగింపు తేదీ 7-1-1952 ఫలితములు 16-1-52

పోటీ నెం 3-A		
అంతా సరిగానున్న ఆన్సరుకు	రూ	1,500
రెండుతప్పుల వరకు	,,	500
ఎక్కువ ఎంట్రిలు పంపినవారికి	,,	300

- How to win Fill up each dash with one apt letter
- 1 Never be proud of a good this F A — E
 - 2 Despair even makes a fair person — A D
 - 3 Everyone must be careful about his — E A L T H
 - 4 Brilliant player tends to win—(G N F) — A M E
 - 5 No this, no life R I S —
 - 6 A good—attracts everybody (C L B) — O O K
 - 7 Rich people—a luxurious life L I — E
 - 8 Usually a good—will pay well F — R M

ప్రవేశింపవలసిన ఎంట్రికి ఎనిమిది అక్షరాలవంతున ఎన్ని ఎంట్రిలైనా తెల్లకాగితముమీద వ్రాసి పంపవచ్చును

నిబంధనలు:—(పోటీ నెం 3-A కు 3-B) ప్రవేశింపవలసిన మనియార్డరు ద్వారాగాని, క్రాస్ చేయని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని పంపవలెను మనియార్డరు రుకీడు లేక పోస్టల్ ఆర్డరు తప్పకుండా ఎంట్రిలతో పంపాలి ప్రతిఎంట్రి కాగితములపై మీ పేరు, పూర్తి చిరునామా (address) విడివిడి అక్షరములతో పంపిన మనియార్డరు రుకీడు నెంబరు తప్పకుండా వ్రాయవలెను అట్లులేని ఎంట్రిలు పంపినవారికి యిట్టి జూబు వ్రాయబడదు నీలు ఆన్సరు, వ్రాస్తే నిబంధనలు కావలసినవారు రెండవాయి అదనముగా పంపవలెను పోటీకి సంబంధించిన అన్ని విషయములలోను మా నిర్ణయమే ఖాయమైనది, న్యాయబద్ధమైనది

పోటీ నెం 3-B		
అంతా సరిగానున్న ఆన్సరుకు	రూ	1,500
మొదటి రెండు వరుసలు కరెక్టుకు	,,	500
,, ఒక వరుస కరెక్టుకు	,,	400
ఎక్కువ ఎంట్రిలు పంపినవారికి	,,	300

ఇచ్చట చూపిన చదరములో (రెండు) 2 నుండి 17 వరకు (2, 6, 18, 17, 15, 12, 7, 4, 16, 9, 10, 3, 5, 11, 8, 14) గల అంకెలను వాడి నిలువుగాగాని, అడ్డుగాగాని ఆయి మూలలుగాగాని ఎటుకూడైనా మొత్తం 38 వచ్చేలాగున చేయవలెను ఒక ఇంఖ్య ఒక సారి మాత్రమే వాడవలెను

ప్రవేశింపవలసిన ఒక చదరము ఎనిమిది అక్షరాలవంతున ఎన్ని చదరములైనా తెల్లకాగితముమీద వ్రాసి పంపవచ్చును

ప్రవేశింపవలసిన ఒక చదరము ఎనిమిది అక్షరాలవంతున ఎన్ని చదరములైనా తెల్లకాగితముమీద వ్రాసి పంపవచ్చును

అపశృతులు

(6-వ పేజీ తరువాయి)

వాళ్ళని ఎలా తాగిస్తావో రాస్తే-యిలాంటి ప్రజలతో కూడిన సమాజంమీద విమర్శ వస్తుంది"

"అయితే శేఖరం యిలా మారినవాడే అంటావా?"

"హా!" అన్నాడు బుచ్చి తడుగుకో కండా

"అతనిలో మార్పువస్తుందని నీకు నమ్మకం వుందా?"

"తప్పకండా వస్తుంది వాడు మొదట్లో నిజంగా ఎన్నో ఉన్నతభావాలు కలవాడే కాని, వెనకటిలే పోటీలు వాడి మతిని చెడగొట్టాయి"

"దానికి తొంగిపోవడం దుర్బలత్వం కాదంటావా?"

"అహా, నిజంగా దుర్బలత్వమే అంటాడు కాని జానకి, నీ చుట్టూ పెద్దపెట్టున నిప్పు అంటుకొంటే ఏంచేస్తావో నువ్వు మనిషివనే మరచి, అందునించి తప్పించుకోడానికి, సిగ్గుగూడ విడచి గొంతుక పోయేట్టు అరుస్తావు అప్పుడు నువ్వనే సాహసాలు, ధైర్యాలు ఎక్కడుంటే? ఆ 'నీతి' అలాంటిది అవునా?"

జానకి సమాధానం చెప్పలేదు శేఖరాన్ని అంతగా మార్చేది ఆ వెనకనున్న 'సాహస' అప్పుడే జ్ఞాపకంవచ్చింది శేఖరంగూడ కథలు రాస్తాడని ఈ టాపిక్ ని మరుస్తూ తమాషగా అడిగింది

"నువ్వు రాసే కథని చదివి, దానికి వ్యతిరేకంగా శేఖరం మరొకథ రాస్తే?"

బుచ్చి చిన్నగా నవ్వాడు
"కాలుష్యాన్ని రాయడానికి కలం ఒప్పుకోదు జానకి నన్ను సత్యం మెదడుని ప్రేరేపిస్తేగాని ఏ అవయవం రచనకి సాయపడవు"

"ఒక తేజ రాస్తే?"

"అసలు వ్రాయడం వాడికింకా ఆత్మ విమర్శ వాడైనాం కలగలేదు"

బుచ్చిబాబు గాఢమైన ఈ నమ్మక వినితే జానకి అర్థంకాలేదు ఇప్పటికీ శేఖరంమీద బుచ్చికి యింత దృఢమైన నమ్మక ఎందుకుందో-మరి తనెందుకాయన్న అసహ్యించుకొంటుందో, తనకే అర్థంకాలేదు ఆ సమయంలో తను శేఖరం గురించి బుచ్చితో అన్న పరుషవాక్యాలు జ్ఞాపకానికొచ్చాయి

శేఖరం వ్యక్తిగతంగా మంచివాడే కాని ఆయనలో సాహసంలేదు ప్రతీ చిన్న విషయానికీ కోపిషి అయిపోతాడు దాంతో ఎక్కడ 'హిక్ పాయింట్' వుంటుందో అక్కడ తన అక్కసుని తీర్చుకొంటాడు పశువులా తను మనిషివని మరచి ప్రవర్తిస్తాడు

ఈ మాటలు ఆ మెని భయపెట్టాయి అప్పుడేమనస్సు పిరికిమంత్రంవేసి, వాక్కై ఉడిగిపోయింది బుచ్చికి ముఖం చూపించలేక బయటకు వెళ్లిపోయింది

మెల్ల మెల్లగా రోజులు గడచిపోతున్నాయి వారంతోజాలు తిరిగేసరికి బుచ్చి వ్రాసిన కథ పూర్తయిపోయింది తిరిగి చదువుకొన్నాడు తను రాసిందేగాని, ఆ భాష, ఆ శైలి, ఆ వాక్యాలు, పాత్రల సహజత్వం ఆశ్చర్యపరచేవి మరోదగ్గర ఏదో పెద్దగా లోపించి, రచన చప్పబడి

పోయినట్లునిపించేది సమాజాన్ని ఎలా సంస్కరించాలో చివర ఒక ప్రతిపేత ప్రయోగపూర్వకంగా కథని నడిపించాడు కాని తిరిగి చదివేసరికి అది చాలలేమా, ప్రజ, పాఠకులు దాన్ని అంతగా ఖాతర్ చెయ్యలేమా అని సంతయించాడు అయినా తన ఆత్మకే గొప్పదనే తృప్తితోనే కాని తాలని జతజేసి జానకిని పిలచాడు జానకి వచ్చింది

"కథ పూర్తయింది చదివి వినిపిస్తాను నీకు తోచినట్టు. కథమీద అభిప్రాయాలని చెప్పు"

జానకి కుర్చీలో కూచోంది బుచ్చి చదవడం మొదలుపెట్టాడు మొదట మెల్లగా, రానురాను కంఠస్వరం మోచింది అందులో అమాయకురాలు, అజ్ఞాని అయిన గృహిణి, లక్ష్మీమాటలు చదవవుతూ, సన్నగా జాలిగా బుచ్చికళ్ళనించి నీకు తిగుగుతున్నాయి అదే గొంతుతో చదువుకొన్న సావిత్రిమాటలు చదువుతూ ఆవేశంతో కంపించిపోతున్నాడు

మాటలోవున్న తైత్త్యమా, శైలిలో పాత్రలోవుండే సహజత్వమే-జానకి గూడ కంపించిపోతోంది మొదటి ప్రకరణం చకంకాలేదు, బయటించి బుచ్చి నెవరో పిలచారు బుచ్చికి లేవడానికి బుద్ధివుట్టలేదు, జానకిని వెళ్లి చూడమన్నా జానకి వెళ్లి, తిరిగొచ్చి 'మొన్న నొకసారి వచ్చినతనే' అంది

బుచ్చి ఛప్పననేచి బయటకు వెళ్లాడు తిరిగి జగన్నాధరావుతో లోపలికివచ్చాడు కాని జానకిలేదు లోపలికి వెళ్లిపోయి పురటుందని, తనూ లోపలికి వెళ్లి జానకిని తీసుకొచ్చాడు జగన్నాధాన్ని పరిచయం చేశాడు ప్రతి సమస్యాల గూయి

"ఇంతవరకూ ఈ కథగురించే మాయిత్తరం మాటాడుకొంటున్నాం సా, నవ్వు గూడ వచ్చావ్ పూర్తిగా అయినతెరారితే మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి" అన్నాడు బుచ్చి

జానకి కుర్చీ కాస్త దూరంగా లాక్కొని కూచోంది బుచ్చి, జగన్నాధం దగ్గరగా కూచొన్నారు బుచ్చి మళ్ళా చదవ మొదలుపెట్టాడు జగన్నాథ్ కుర్చీలో సావకాశంగా కూచొన్నాడుగాని, ఆ కథని విశ్లేషిస్తోనే చాలసేపటికిగాని రారేకపోయాడు జానకి భూమినియాస్త్రా వుండిపోయింది

కథ పూర్తయింది-గంటన్నరకి చివరి వాక్యాన్ని చదివి బుచ్చి తృప్తితో, సంతోషంతో, ఆనందంతో తేలిక పోయాడు. జగన్నాథ్ గూడ నిట్టూర్పుచిడుస్తూ చిరు నవ్వు నవ్వాడు

గానకళా బోధిని

వెలుపదివది, అపూర్వ సంగీత గ్రంథము వెలుపదివది.

By Mr & Mrs N C Parthasarathy

సంగీతమును ప్రారంభమునుండి రాగాలాపనలు కల్పనవ్యవహారముల వరకు నేర్పుకొనవారికిని, రోయర్ హైయ్యర్ గ్రేడ్ పరీక్షలకు పోవు విద్యార్థులకు శాస్త్రము, ప్రాక్టికల్ గ్రాఫంకోసు పథకములతోను వివిధముగా వ్రాయబడినది 8 1/2 x 5 1/2 (డెమ్యు 1/8) పైకెలో 750 పేజీలు గల పుస్తకము గ్రేజ్ కాగితముపై ముద్రించబడిన పూర్తి శాస్త్రబోధిని పుస్తకము వెలుగు 10/-లు పోస్తే 3 ప్రత్యేకము అధ్యాపకులపాటు అందు సంపేది

బాలసరస్వతీ బుక్ డిపో, పి వి నెం 3, కర్నూలు.

మరియు

వెంకటరాం అండ్ కో, వల్లిపర్తి అండ్ బుక్ సెలర్స్, అన్ని వ్రాంతిలలోను హిగ్గి బాదము. అన్ని ప్లాట్లలోను దొరకును

బుచ్చి కాయితలని తేలికగా మోచుచున్నాడు. "నెల్ల, ఇప్పుడు ముందుగా మనక్కావలసింది కథాగమనం, కథావిధానం, శైలి, భావ, సంభాషణ, పాత్రల మనస్తత్వం-అవికావు కథ ఏ దృష్టిలో రాయబడిందో, దాన్ని కథ అందుకోగలిగిందా లేదా అని?"

జగన్నాథ్ జానకికిని మాతాను జానకి ఒకసారి కప్పులడించి బుచ్చికిని దృష్టి తిప్పుకొంది.

"మొదట మీరు చెప్పండి" అన్నాడు జగన్నాథం జానకి నుట్టేశించి.

జానకి ఛవ్వన తలతిప్పి "నాకంత శక్తి లేదండి" అంది.

"ఇందులో శక్తి, అశక్తుల ప్రసక్తిలేదు కథ 'కైమాక్స్' ని అందుకోగలిగిందా లేదా?" అన్నాడు బుచ్చి.

"ఇటు జగన్నాథ్ గాని, అటు జానకి గాని ఏం మాటాడలేదు మళ్ళీ బుచ్చి ఏదో అనాలని నోరు తెరచేసరికి జగన్నాథ్ అడిగాడు "అసలు కథకుడు దాన్ని గురి మాతాడు?"

"దాన్ని పొరకుడు నిర్ణయించుకోవాలి, కథకుడి పనికాదు."

బుచ్చిమాటకి జానకి అగుపడింది. "కథకుడు కథరాసేది ప్రజకోసం ప్రజలు అజ్ఞానులని నీకు తెలుసు అలాంటప్పుడు కథలోని అంతరార్థాన్ని వాళ్ళకు వదిలేస్తే, వాళ్ళై గ్రహించగలరు?"

"గ్రహించుకోవలసింది-అని నే ననటం లేదు నిర్ణయించుకోవలసింది అంటున్నాను" అన్నాడు బుచ్చి. "అంటే ప్రజలని చిత్రిస్తూ, వాళ్ళకి తెలిసి-వాళ్ళలో వున్న అజ్ఞానాన్ని వెలికితీసి, అవి తిప్పుంటూ బోధించి, చివరికి యిది చారి, దాని తత్వం తెలుసు అని మాపించాను ఇక నిర్ణయించుకోవలసింది ప్రజ!"

"అయితే వాళ్ళనలా నడపడానికి ఏ నాయకుడంటూ కావాలా?" అన్నాడు జగన్.

"అలా"

"అలాంటివాళ్ళు ఎక్కడ దొరుకుతారు బిళ్ళకి?"

"వాళ్ళకి దొరకడమేమిటి? వాళ్ళలోనే ఉత్సాహవంతులు, కార్యదీక్షపరులు పూనుకోవాలి సమాజంగా వాళ్ళు ఎన్నో కష్టాలపాలాతారు చివరికి ఎవరికోసం నడం దిగిస్తారో వాళ్ళే, బిళ్ళని బాధిస్తారు."

"నీ కథలో అలాంటి నాయకులెవరున్నారు?" జానకి అడిగింది.

"భారతి అనే శ్రమంతురాలు లేదా ఆమె"

"నాయకుడు స్త్రీగా ఎందుకు తీసుకొన్నావ్?" అన్నాడు జగన్నాథ్.

"అసలు 'చేస్' అంతా స్త్రీమీదే"

జగన్నాథ్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ "అక్కడే కథ కాస్త అసమాజంగా కనిపించింది" అన్నాడు.

"కాదు" అని జానకిని ఉద్దేశించి.

"అయితే, నీ అభిప్రాయం?" అడిగాడు.

జానకి తల అడ్డంగాతిప్పుతూ అంది.

"ఇందులో నా అభిప్రాయం ఎందుకులే నీ అభిప్రాయం చెప్పు."

"సరే అయితే ఇటు మాడు జగన్, కథ మగాడితో మొదలయింది అతని ఆడుగులకి మడుగులా తే అడది-భార్య అనుకో-కాని ఆమె లేకండా అతను తులం వుండలేడు, కాని మిగతా ఇల్లాళ్ళు ఆమెకి విధించిన పరదా, మొగడుతప్ప పరాయిమగాడు కంటపడగూడదనే ఆంక్ష ఆమెని నైతికంగా ఖాసీ చేసేశాయి."

"అలానే మరో చదువుకొన్న స్త్రీ బిళ్ళని ఎదిరించేసరికి ఎన్నో మూతివిరుపులకి గురికావలసివచ్చింది భర్త చగువుకొన్నవాడే కాని వాతావరణం అతనిలో కలిగించిన చిన్నచూపు, భార్యమీద ప్రసరిస్తుంది సామాన్యకుటుంబంలో పుట్టపెరిగిన ఆ అబల వెలుతురులోకి పోలేక, ఈ మాటలకి భయపడి అందరికీ విరోధివైపోయానే అనే మనోవ్యాధితో మరణిస్తుంది."

"ఇక్కడతో కథ ఆపులేసినా ఏం చెడిపోదు అది కథకుడి చేతిలోపని కాని విమర్శన ఒక ఆపరేషన్ లాంటిది అనుకొంటే, ఆ ఆపరేషన్ తర్వాత సమాజంలో"

కుళ్ళునంతా తీసిపారేసి గాయాన్ని అలా గాలికి వదిలేస్తే, సెపిక్ అయి మనిషి చచ్చిపోడు? అందుకే చెయ్యాలి? మందులు వేసి, క్లౌకట్ట గాయాన్ని మాన్పాలి. అంటే కథని విమర్శనతో ఆపుచేయకండా, ఒక దారిచూపిస్తూ ముగిస్తే కథ సార్థకమవుతుంది" అని తులం ఆగి.

"ఇప్పుడిది కథ సమాజంలో ఎందుకూ పనికిరాకండా పతనమైపోతున్న స్త్రీ గురించి, స్త్రీలోకంలో సైన్యంగురించి అలాంటప్పుడు స్త్రీలని నడపడానికి మరో మార్గం పనికొస్తాడు? అందుకు ఆగర్భ శ్రమంతురాలైన భారతినీ-స్వయంగా ఈ కష్టాలు, అహ్యలమధ్య పెంచి, అనుభవింపజేసి-చివరికి ఎన్నివిధాలుగా పటాపంచలు చేయగలిగిందీ వ్రాసి ముగించాను" అన్నాడు.

జగన్నాథం మాటాడలేదు ఈ కథలో తనకి ఎంతవరకూ భాగంవుందని జానకి ఆలోచించుకొంటోంది అయితే తన జీవితం సమాజానికి బలికావలసిందే? ఈ తలంపుకలిగిన తత్వం కళ్ళనీళ్ళు మెల్లగా తిరిగాయి అదృష్టవశాత్తు ఎవరూ గుర్తించలేదు.

"ముగింపులో నువ్వు మూచించిన 'స్వరం' మన సమాజంలో ఎంతకాలానికి 'ప్రతిమ్' అవుతుంది?" అన్నాడు జగన్నాథం.

"మనమందరం నడుములు దిగిస్తే"

"నువ్వునా?"

"అవసరం వస్తే"

స్త్రీసుధ

అంయోగ్ వమన వ్యాధి
లను నశింపజేయును సత్వం
తానమును కలిగించును ఒక
నెలకు న రి పో వు 1 రు||
రు 4 0.0 ఐ మాత్రమే

శ్రీపాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్
చాజమండ్రి.

“అదేమిటి? ‘మనమందరం’ అనేదానో నువ్వు చేరవా?”

“చేరుతాను కాని మనిషిజీవితానికి ఎన్నో కోణాలున్నవిరా ఒక్కొక్క కోణంనంచి ఒక్కొక్క వ్యక్తి పురిపెటి సంస్కరిస్తే, మనిషి జీవితం హాయిగా సమ పాళ్ళలో పోతుంది అవి ఆర్థిక, సాంఘిక, నైతిక కోణాలు కాని సాహిత్య మనేది వీటన్నిటిమీద అధికారంతోనుకొని దైర్యవేస్తుంది ఒకవ్యక్తి అన్ని విధానా లోనూ పనిచేయలేదు నేను చివరికోవకి చెందుతాను గాబట్టి నాకు కాలినడకకం కలం ముఖ్యం”

వాదన పొడిగించడానికి యిష్టంలేక జగన్నాథ్ నిశ్శబ్దమయ్యాడు బుచ్చిబాబు

విడల ఆజీరమా?

GRIPELIX త్వటిలో వారికడుపు నొప్పి, వాంతి భేదాలు, ఉబ్బరము, జ్వరము, దగ్గు ఈడ్పులు మొదలగు వాని నెల్ల కారించి, వారికి హాయి, మికు ఆనందము గూర్చును, ఏమరకండి ఈదివ్యా

గ్రెపెలిక్స్ మౌతము, బిడ్డల ఆరోగ్యము కాపాడుచు బలవంతుల గావించుటలో శ్రేష్ఠమైనది

Mfrs Synthetic Medical Products

Madras 10 — Ongole
Stockists Standard Drug & Chemicals
131, Nainiappa Naik St, Madras

ఓహూ - అదేమిటామాట??

“సంతానం కుళ్ళి కృశిస్తూ ఉంటే తల్లికి ఊధకాదూ??

భారతాంబ తన కుష్మ సంతానం కోసం ఎంతని

విచారిస్తోంది—!!

ఇదిగో—మా 32 సంవత్సరాల

అనుభవంతో ఇస్తూఉన్న

అభయం!!

మాకు నేడే వ్రాయండి

రెడ్డి అండ్ కో (రిజిస్టర్డ్)

H O గోపాలపురం P O

(వయా)—తణుకు, తూ|| గో|| జిల్లా

జానకికేసి చూశాడు ఈసారి ఆమె ముఖం ఆనవాలుపట్టడానికే వీలులేకండా వివర్ణమై పోయింది జగన్నాథ్ ఆమెకేసిచూసి నవ్వుతూ అడిగాడు

“మీఅన్నయ్యతో మీరువిడిభవిస్తారా?”

జానకి అవుననలేదు, కాదనలేదు కాసేపు మరిపుంటే కళ్ళనీళ్ళు కిందపడతవని తలతివ్వ కొని టీ తేస్తాననే నెపంమీద లోపలికి వెళ్ళిపోయింది

బుచ్చిబాబు వెళ్ళిపోతున్న జానకికేసే చూస్తూ వుండిపోయాడు చాలసేపటివరకు నోటమాట పెగలేదు సరిగదా జగన్నాథ్ వేసిన రెండుప్రశ్నలకి సమాధానం యివ్వ లేదు చివరికి ఎందుకన్నాడో ఒక నిట్టూర్పు విడుదల అన్నాడు

“ఈ కథ నా అనుభవంరా, జగన్”

“అవునందుకే అంత బాగుంది”

మళ్ళా కాసేపటివరకు బుచ్చి మాటాడ లేదు గడియారం ఐదుకొట్టింది బుచ్చి తలతిప్పి మెల్లగా అడిగాడు జగన్, వ్యక్తిమీద వాతావరణానికి ప్రభావముం దంటావా?

“చాలవుంది”

“అంతే?”

“ఒక యినపముక్క అగిలో పెడితే వేడెక్కుతుంది మరి వేడిచేస్తే అది కరిగి పోతుంది దాన్నే మామూలుస్థితిలో వుంచితే? అంతే మనిషిమీద పరిస్థితుల ప్రభావంగాదా”

“మానవనైజం మారడానికి, ఆర్థికస్థితికి సంబంధంలేదా?”

“వుంది మనదేశం యంత మాద్యంగా వుండడానికి ఆర్థికస్థితి వ్యత్యాసంగా వుండటంవల్లే”

“అయితే దాన్ని సరికేస్తే మనిషి మార గలడంటావా?”

“అహా ఆర్థిక అసమర్థత కొన్ని పరిస్థితు లోనే మనిషిని పిచ్చవాడుగా చేస్తుంది కాని అన్ని విషయాలలో అది చెందదు”

“కారణం?”

“వేదవాగు పెళ్ళాన్ని చావగానీ, ఎప్పుడూ చిరమొర్రాగుతూవుంటే అది పెన్నుప్రకారం ఏదో ఆహారలోపం అని తేలుతుంది కాని గనవంతులుగూడ డబ్బు మీద మోజతో మరి రీతంగా ప్రవర్తిస్తారు అప్పుడు?”

బుచ్చి తటాకటాయించారు “అయితే కే 10 ఏ కోవల చెందుతాను?”

“ఏం ఎందుక?”

“వాణి నేన బావమరదికంటే స్నేహితు గా ఎక్కువగా శ్రేమిస్తానుకాని నాకు నన్ను అర్థంచేసుకోలేక నీచంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు”

“అంటే?”

ఈ విషయం పూర్తిగా అతనికి చెబితే గాని అర్థంకానట్లుంది నెప్పడానికి సంతో చించాడు కాని అత్యంతగోలపెడుతోంది లోపల బాధతగ్గే వుపాయం అదొక్కటే మెల్లగా జానకి వివాహందగ్గరనించి, అత్ర వారింట్లో ఆమెకస్తూ, శేఖరం ప్రవర్తన, చివరికి జరిగినవర్తవసానం, తన వెళితే సెం పపెట్టుతో తో నెయ్యడం అన్నీ నెప్పాడు జగన్నాథం ఆశ్చర్య పోయాడు “నిజంగా శేఖరం యిలా ఇలా ప్రవర్తిం చాడా?”

“అవును జగన్ వాడిని పరిస్థితులే మార్చాయో, వాడు పెరిగిన వాతావరణమే వాణ్ణాచేసిందో తెలియలేదు”

ఇంకా జగన్నాథ్ ఆశ్చర్యంతగ్గలేదు ఈ ఆశ్చర్యం చివరికి జానకిమీద జాలిగా మారింది అప్పుడు తన మనస్సుని వెతుక్కున్నాడు జానకిని పూహించడానికి

ఇంతలో జానకి రెండుకప్పులతో టీ తీసుకొచ్చి శోబితమీద వుంచింది బుచ్చి తలవంచుకొనే ఒక కప్పు అందుకొన్నాడు కాని జగన్నాథాకి ఆ పానీయంమీద ధ్యాసేలేదు దుఃఖంపాలు ఆ చేలకేసి చూస్తూ వుండిపోయాడు సరిగా ఆ సమయానికి ఆమెగూడ తలెత్తి జగన్నాథాన్ని చూసింది వెంటనే దృష్టిని ఆ త్రోవనొంచి తిప్పుకొంది

టీ పూర్తయినతర్వాత స్నేహితులిద్దరు బయటికి వెళ్ళిపోయారు జానకి కాళీ కప్పుల్ని లోపలకెట్ట నవ్వూకీ వచ్చేసరికి తల్లితో మాటాడుతూ సుందరమ్మ కనిపించింది చిరునవ్వుతో జానకిచచ్చి వాళ్ళ దగ్గరకూచొంది సుందరమ్మ అగి, విధికేసి ఒకర వ్ర విసిరి అడిగింది

“అతనెవరు జానకి?”

జానకి యధాగాపంగా సమాధాన విచ్చింది “బుచ్చి స్నేహితుడట, ఎం ఏ శ్రితం ఏడాకే పాకై వీరేశలింగం హో స్కూల్లో మాస్టరుపనికి వచ్చారట”

సుందరమ్మ మందహాసంచేస్తూ “పాపం! మనో బ్రతుకు తెగువు కనిపించలేనట్లుంది పంతులు పనిలో ప్రవేశించారు అదృష్ట వంతుగు” అంది ఆ అదృష్టవంతుడని నొక్కిచెప్పడంలో ఆమె తన భర్త అదృష్టాన్ని గూడకలిపిచెప్పిందని జానకి పూహించకపోలేదు

కాని ఈ అనవసరప్రశ్నలు జానకికి మహా చిరాకుని కలిగించాయి ఆమె ఈ ప్రశ్నలేనో కా అనుమానంగానే వేసిం దనీ జానకి మనస్సు అనవ్యాయితో వికలమై పోయింది మరోమాట అడిలేదు గిడుక్కున లోపలికి వెళ్ళిపోయింది (ఇంకా వుంది)

కౌంట్ ఆఫ్ మాంట్ క్రిస్టో

(18-వ పేజీ తరువాయి)

తుజే నన్నిక్కడికి రప్పించాడు. నేనెందుకు వచ్చానో భగవంతునికే తెలుసు. నా కర్తవ్యం నెరవేరింది ఇంక నాకు నెలవియ్యి."

అనతికాలంలోనే ప్రయాణికులిద్దరూ మార్చేల్స్ రైవు చేరారు. అప్పుడే ఒక ఓడ బయలుదేరుతోంది. అక్కడోక చోటు చూపించి మార్చేల్ ఇలా అన్నాడు. "ఇదే చోట ఇక్కడే నేనూ నాతండ్రి నిలబడి ధరావోవాక తిరిగి రావడం చూశాను. నాతండ్రి కన్నీటితో ఆకాశంవంక చూసి భగవంతునికి మొక్కిాడు. ఆ దృశ్యం ఇప్పటికీ నాకు కంటికి కట్టినట్లుంటుంది."

"అవును నేనూ చూశాను అదేమీ అక్కడ నిలబడి నేను మిమ్మల్ని పరీక్షించాను" అన్నాడు మాంట్ క్రిస్టో. ఇద్దరి దృష్టి అకస్మాత్తుగా ఓడలో ఒక వ్యక్తిపై పడింది. "అరే! అక్కడ నిలబడింది ఆల్బర్ట్ కాదా?" అన్నాడు మార్చేల్. "అవును."

మాంట్ క్రిస్టో మరొకవంక చూస్తున్నాడు. మర్సిదా కంట నీరడుకుంటూ నిలబడి తుమారునికి వీడ్కోలు ఇస్తోంది.

"మార్చేల్! నువ్వీ సగరంలో చూడవలసిన దేదైనా ఉందా?" అన్నాడు మాంట్ క్రిస్టో.

"ఉంది నాతండ్రి గోరి దర్శించి రావాలి."

"సరే వెళ్ళు నేను వచ్చేవరకూ నువ్వుక్కడే ఉండు."

మాక్సిమిలియన్ కనుమూపుమేర దాటి పోయేవరకూ మాంట్ క్రిస్టో చూశాడు. తరవాత చిరపరిచితుమైన మార్గం నెలట పూర్వం తన తండ్రి నివసించిన ఇంటివైపు నడిచాడు. ఇప్పుడా ఇంటి నంతనీ మాంట్ క్రిస్టో మర్సిదా కిచ్చాడు.

మర్సిదా తుమారుని ఓడపై పంపి వచ్చి, ఇంటివద్ద వెనుక తోటలో ఒక వెట్టుకింద శిలానంపై కూర్చుండి చేతుల్లో గుళుం దాచుకుని ఆమె వెక్కిరిచి పిలుస్తోంది. మాంట్ క్రిస్టో మెలిగా ఆమెను సమీపించాడు. అడుగుల సవ్వడి విని మర్సిదా తలెత్తి చూసింది. డాంట్రిని చూడగానే ఆమెముఖం పొలిపోయింది. నిశ్చేష్టురాలై ఆతనివంక తేరిపార చూడ నారంభించింది. డాంట్రి ఆమెను చూసి నిలబడి పోయాడు.

క్షణం గడిచిన తరవాత డాంట్రి ఇలా అన్నాడు. "పోయిన గుళాన్ని నీకు తిరిగి తెచ్చిపెట్టలేను మర్సిదా! కాని మిత్రుడను నయస్తే స్వీకరించగలవా?"

"నిజంగా నాస్తితి గుర్తురంగా ఉంది డాంట్రి! నేనీ ప్రపంచంలో ఏకాకినైపోయాను ఉన్న కొడుకు నన్ను విడిచిపోయాడు."

"ఆల్బర్ట్ ఉదారహృదయుడు మర్సిదా! ఆతను చేసిన దానిలో వోపం లేదు. నీదగ్గరే ఉండిపోతే ఆతని జీవితం దుఃఖభాజనమైపోయేది. ఆతని భవిష్యత్తు నాన్నీ ఆతన్నే నిర్మించుకోనీ వచ్చి నిన్ను గుళుపెట్టగలడు. ఆతను సమర్థుడని నాకు తెలుసును."

"ఆల్బర్ట్ భాగ్యవంతుడై తిరిగి రావచ్చు కాని నాకందులూ గుళుం ఉండదు. నాజీవితంవిషయమై పూరితమైపోయింది. నాకింకమృత్యువు దగ్గరపడింది. తొలిరోజుల్లో అలాకే కానందం అనుభవించిన జన్మ భూమికి నన్ను తీర్చిన మీమేలు ఎన్నటికీ మరువలేను డాంట్రి!"

"మర్సిదా! నాచేతులారా నీ సౌఖ్యాన్ని నాశనంచేశాను. నాపట్ల ద్వేషం వహించవలసింది పోయి, స్నేహం చూపుతున్నావు. దీనివల్ల నావ్యగ్రమరిత అధికమైతోంది."

"నీపట్ల ద్వేషమా? డాంట్రి! నా తుమారుని ప్రాణాలూ కాపాడిన వాడిపట్ల ద్వేషమా? చూడు. నావంక చూడు. నాకళ్ళలో చూడు. ద్వేషం వీసమైనా కనపడుతున్నదా?"

మర్సిదా నూటిగా ఆతనివంక చూసింది. డాంట్రి ఆమె కన్నులలో తరిచి చూశాడు. "నాకు నీపట్ల కోపంకూడా లేదు. డాంట్రి! నన్ను నేనే నిందించుకుంటున్నాను. నన్ను నేనే ద్వేషించుకుంటున్నాను. ఒకప్పుడు నాలో ప్రేమ ఉండేది. పరిపూర్ణతఃకరణ ఉండేది. అందం ఉండేది. కాని ఇప్పుడవేమి?"

డాంట్రి ఆమెదగ్గరకు వచ్చి చేతులండుకోబోయాడు. ఆమె వారిించింది. "వొద్దు డాంట్రి. నన్ను తాకవద్దు. అందరినీ శిక్షించి అందరికంటే ఎక్కువ అపచారం చేసిన నన్ను రక్షించావు. నన్ను అనునయించడానికి ఇంకా నాపట్ల దయచూపబోతున్నట్లున్నావు. కాని వొద్దు. నేనెందుకు తగను కష్టాలలో నాతల పండిపోయింది. నాముఖం ముడతలు పడిపోయింది. నువ్వో! నువ్వీంకా వయసులో ఉన్నావు. నీ అందం రవంతైనా మాయలేదు. ఎందువల్లనంటే నువ్వన్నడూ భగవంతుని కరుణను శంకించలేదు. నీ కష్టాలన్నిటిలోనూ భగవంతుడే నీకు తోడ్పడుతాడు."

"మర్సిదా! నీకెందుకు ఆత్మనింద? నీ ఉత్కృష్టప్రకృతి ఎన్నడూ కష్టాలనుండు వసివాడలేదు. నీవేదన చూడలేకుండా ఉన్నాను. నేనేది చేసినా భగవంతుని ఆజ్ఞ పాలించాననే భావిస్తున్నాను. ఇందుకు భగవంతుడే సాక్షి. నీకోసం నా ప్రాణాలైనా అర్పించడానికి పదేళ్ళనుంచీ సిద్ధంగా ఉన్నాను. అది భగవంతునికే తెలుసును. ఒకటిమాత్రం సగర్వంగా చెప్పుకుంటాను మర్సిదా! భగవంతుడే నన్ను బ్రతకమన్నాడు. నేను బ్రతికాను. కావలసినవారందరూ నన్ను నాదురవ్యకు విడిచి పెట్టేశారు. అంధకార కూపంలో పడ్డాల్సివచ్చి మ్రగ్గిపోయాను. వారాత్తుగా ఒకరోజున ఆ అంధకారంనుంచి బైటపడి అపారసంపదలకు యజమానినైనాను. ఇదంతా గమనిస్తే భగవంతుడే నన్ను తన కర్తవ్య నిర్వహణకు బ్రతికించి నాకే సంపదలనూ శక్తిని ప్రసాదించాడని తలచడంలేదా? ఆనాటినుంచీ నాసుఖాన్ని, తేమాన్ని లక్ష్యంపెట్టకుండా కర్తవ్య నిర్వహణకే కృషిచేశాను. నాశరీరాన్ని అనేక పరీక్షలకు లోనుచేశాను. కరుణ చంపుకుని అతిభీకర దృశ్యాలను చిరునవ్వుతో చూడడం నేర్చుకున్నాను. అన్ని ఆటంకాలను అధిగమించి నాలక్ష్యం సాధించాను. నన్ను వంచించిన వారిని శిక్షించాను."

"చాలు చాలు ఎడ్మండ్! నిన్ను గుర్తుపట్టగలిగినది నేను మాత్రమే. నిన్ను నీ లక్ష్యాలనూ నేను పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నాను."

"మర్సిదా! నేనింక వెళ్లబోతున్నాను. నన్ను కోరవలసిందే లేదా?"

"ఒక్కటే ఉంది డాంట్రి— నా తుమారుని గుళుం."

"ఆతన్ను రక్షించమని భగవంతుని ప్రార్థించు మర్సిదా! ఆతనికి గుళుం చేకూర్చిపెట్టడానికి నేను సర్వదా కృషిచేస్తాను. కాని నీకోసం కొరుకునేదేది లేదా మర్సిదా?"

"నేను కొరుకోగలిగే దేది లేదు డాంట్రి! నేనిప్పుడు రెండు గోరిల మధ్య తిరుగాడుతున్నాను. నేను ప్రేమించిన ఆనాటి ఎడ్మండ్ డాంట్రి గోరి ఒకటి. డాంట్రి చేతిగో మరణించిన వ్యక్తి గోరి మరొకటి. నవ్వు విధించిన శిక్ష న్యాయమే నంటాను. కాని చనిపోయినవారికోసం ప్రార్థించడం నా కర్తవ్యం."

"ఇప్పుడు నువ్వేం చేయదలచుకున్నావు, నీకింక ఆధారమేమిటి? కౌంట్ మాక్స్ వెల్స్ ఆర్థించినదానిలో సగం నీకు తెడవలసింది కూడా దానం చేయడం మంచిది కాదు మర్సిదా!"

"నేనది స్వీకరించలేను డాంట్రి. నా కోరిక సర్వత్రా చిగు నువ్వు పెళ్ళినాడు. ఇవ్వాలనుకున్న మూడు పేలూ ఉంది అది చాలు నాకు."

“అల్పార్థికి సమృతం కాని దేదీ నువ్వు చెయ్యవద్దు కాని అతను నా సహాయం అంగీకరిస్తే నువ్వు నిరాకరించవుకదా”

“భోగవిలాసాలతో నా కింక నిమిత్తం లేదు డాంటి! ఆధారంకోసం సహాయం పంపితే కాదనను”

“మన మింక తిరిగి కలుసుకునే దక్కడ?”

మర్నీదా ఆకసంవంక చూపింది “అక్కడ?”

91

మాంట్ క్రిస్టో హృదయభారంతో వెనుతిరిగారు ఎడ్వర్డ్ చనిపోయినది మొదలు అతనిలో పరివర్తన వచ్చింది ప్రతీకారం తీసుకున్న తరవాత వెనుతిరిగి మానేసరికి అతనికి అంధకారం కనపడింది శంకా సంజీవో లతన్ని పీడించ సాగినాయి అదికాక, మర్నీదాతో మాట్లాడిన తరవాత పూర్వ స్మృతు లనేకం అతన్ని ముప్పిరిగొన్నాయి అత్యనిందకు లోనై ఎక్కడో తనవల్ల లోపం జరిగి ఉంటుందని శంకించసారంభించాడు ఏదో అసంతృప్తి హృదయాన్ని పిండ నారంభించింది గతాన్ని తరచ నారంభించాడు భాగ్య సంపదలను విడదాడినప్పుడు కాని తృప్తి కలుగ దేమా ననుకున్నాడు మెలిగా నడిచి రేపు చేరాడు అక్కడే అతన్ని సిపాయిలు బోలెక్కించి ఇన్ఫోటకు తీసుకువెళ్లారు ఒక బోటులో కోటకు బయలుదేరాడు తిరిగి అతని కానాటి దృశ్యాలు కళ్ళకు కట్టాయి దూరాన దీపం, చుట్టూ అంధకారం, తప్పించుకోడానికి యత్నం, సిపాయిలు అదిమి పట్టుకోడం అన్నీ జ్ఞప్తికి వచ్చి అతనికి శరీరంజలదరించింది ముఖాన దట్టంగా వెనుట పట్టింది “మనం ఒడ్డు చేరామండి” అని బోటువాడు చెప్పే వరకూమాంట్ క్రిస్టో మేలుకోలేదు

ఇప్పుడా కోటలో ఖైదీల నుంచుడంలేదు దర్శనాపేక్షతో వచ్చేవారికి కోటంతా చూపడానికి మార్గదర్శకుల్ని ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది

మాంట్ క్రిస్టో కోటంతా తిరిగి చూశాడు పథ్నాలుగేళ్లు తాను గడిపిన కుపాన్ని చూశాడు అది అంధకారబంధురంగా ఎప్పటిమాదిరిగానే ఉంది గోడ తవ్వ సారంగం చేసినచోట మాసిక పెట్టినట్లు కొత్త రాతిపలక బిగించబడి ఉంది

“ఈ గదికి సంబంధించిన కథ లేవనా ఉన్నాయా?” అని పరిచారకుని అడిగాడు

“ఇక్కడ జైల్ గా ఉన్న ఆంగ్లేయిక్ నాకొక కథ చెప్పాడండి” అన్నాడు పరిచారకుడు ఆంగ్లేయిక్ పేరు విశే సరికి మాంట్ క్రిస్టో ఉలిక్కిపడ్డాడు వెనక్కు తిరిగి ద్వారంవంక చూశాడు అక్కడ జైల్ ఆకారం లీలగా అతని కళ్ళకు గోచరించింది

“అది చెప్పమంటారా?”

“చెప్ప”

“ఈ గదిలో భయంకరుడైన ఖైదీ ఒక డుంజేవాడుంటుంది ఈ గదికి కొద్ది దూరంలో మరొక గదిలో ఒక పాదరీ ఉంజేవాడు ఆయన పాపం పిచ్చివాడు”

“ఇద్దరూ కలుసుకునేవారా?”

“కలుసుకోడానికి వీలేదు కాని అందరినీ మోసపుచ్చి ఒక సారంగం ద్వారా రెండు గడుల మధ్య దారి చేసుకున్నారండి”

“సారంగం ఎవరు తవ్వారు?”

“ఇంకెవరు? మొదటి ఖైదీయే అతను బల్ముగు పాదరీ ములినాడు, ఒలహీనుడు అదీకాక అతను పిచ్చివాడు ఇంతపని చెయ్యలేడు”

“అంధులు” అని గొణుక్కున్నాడు మాంట్ క్రిస్టో

కథ చెప్తున్నంతసేపూ మాంట్ క్రిస్టోకి సర్వం తిరిగి అనుభవి

స్తున్నట్లయింది తిరిగి తన బాధలన్నీ జ్ఞప్తికి రాగానే మనస్సుని పీడిస్తున్న శంక అధికమయింది

తరవాత డెరయా నిర్బంధించబడినగదికి వెళ్లాడు గోడపై పడే మూర్తికిరణాన్ని బట్టి కాలనిర్ణయం చేసే రేఖాచిత్రం గోడపై కనపడింది మాంట్ క్రిస్టో డెరయాను తలుచుకొని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా శిరస్సు వంచుకున్నాడు జేబులోనుంచి ఒక నాణెంతీసి పరిచారకుని చేతిలో పెట్టాడు పరిచారకుడు సంతోషంతో అందుకుని చూశాడు వెంటనే “ఇదేమిటి? మీరు పారబడి నట్లున్నారు ఇది బంగారునాణెం” అన్నాడు

“లేదు పారబడలేదు తీసుకో”

పరిచారకుడు ఆశ్చర్యపడ్డాడు “అయితే నేను మీ కొక టివ్వగలను”

“ఏమి టివి?”

“నే చెప్పిన కథకు సంబంధించినదే”

“నిజంగానా? ఏమి టివి?”

“ఇటు వినండి పదిహేనేళ్లు ఒక్క గదిలో గడిపిన ఖైదీ ఏదో ఒకటి చివరి రోజున విడిచిపెట్ట బోతాడు అంగుకని నేనొక రోజు ఈ గోడలు తట్టి చూశాను ఒక చోట చిన్న గూడు కనపడింది అక్కడ”

“ఏమున్నాయి? పగమో పరికరాలా?”

“వీరాలా తెలుసు?” అన్నాడు పరిచారకుడు తెల్లబోయి

“హింపించానంటే”

“అవునండి అవే అవి కొందరికి అమ్మే నా ఇంకా నాదగ్గ రొకటుంది”

“అదేదో తెచ్చిపెట్టు అది నేననుకున్నదే అయితే నీకుపారితో పిక విస్తాను” పరిచారకుడు పరుగు పరుగున వెళ్లాడు మాంట్ క్రిస్టో పడకఉండవలసినచోట మోకరిల్లాడు “నాకుస్వేచ్ఛను, జ్ఞానాన్ని సంపదలను ప్రసాదించారు ఈ నేలలో, ఈగోడలో నాలో మీ అంశ ఇంకా మిగిలిఉంటే, నావ్యధ తీర్చండి నాశంక నివారించండి,” అని ప్రార్థించాడు

పరిచారకుడు పరుగుమీది వచ్చాడు “ఇదిగోనండి” అన్నాడు మాంట్ క్రిస్టో లేచి అందుకున్నాడు డెరయా గుడ్డపై లీకలపై రచించిన గ్రంథ ముడి మాంట్ క్రిస్టో దృష్టి వెంటనే ఒక వాక్యంపైన పడింది “రాక్షసుల కోరలు పీకి, క్రూరమృగాలను కాల రాయగలవు అని దేవుడన్నాడు”

“ఇదే సమాధానం” అనుకున్నాడు మాంట్ క్రిస్టో సంకోచం బోయి, భారం తీరినట్లయింది గుప్పెడు నాణెలు తీసి పరిచారకుని చేతిలో పెట్టాడు

“ఇదేమిటి? ఇదంతా నాకేనా!”

“అవును నువ్విప్పుడిచ్చినది అమూల్యమైనది” మాంట్ క్రిస్టో ఉత్సాహంతో బోలెక్కాడు ఈ మారతనికి హెచ్చి జ్ఞప్తికి వచ్చింది

మోల్ ను శృకానవాటికలో కలుసుకున్నాడు “మారల్! నీకిక్కడింకా ఉండాలనుందా?” అన్నాడుమాంట్ క్రిస్టో

“నాకు నిరయించుకోగల విచక్షణ బోయింది కొంటే! కాని ఇక్కడుంటే కొంత ఉపకాంతి కలగవచ్చు”

“అయితే ఇక్కడే ఉండు కాని ఏ అమూల్యత్యానికి ఒడి బడనని మాటిస్తావా?”

“మాట ఇస్తున్నాను అట్టోబరు 5 వ తేదీ మాట మీరు మరిచి పోకండి”

“మనుష్యుల మాటపట్ల ఇంత అవిశ్వాసం తగదు మారల్! అట్టోబరు 5 వ తేదీని మాంట్ క్రిస్టోదీపంలో నీకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను”

★==క దా ద రి త్త్యం==★

మన దక్షిణదేశంలో సినిమాపరిశ్రమ పుట్టి దాదాపు రెండు దశాబ్దాలయింది కనీసం రెండు తరాల టెక్నిషియనులూ, నటులూ ఇందులో పనిచేశారు. ఆనాటి కానాడు సినిమాశిల్పమూ, పరికరాలూ, నటనా, స్టూడియో పాకర్లాలూ అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి గాని ఎంత మాత్రమూ దిగనాపిట్టం లేదు ఒకనాడు 80 వేలకు తయారైన చిత్రాలు ఈనాడు మూడు లక్షలలో తెమలటంలేదు ఇదంతా ప్రవోల్లసణం అనటానికిలేదు, ఎందుకంటే యుద్ధపూర్వంనాటి ధరలతో పోలిస్తే ఈనాటి ధరలు అయిదింతలు మాత్రమే పెరిగింది. ఐనక 80 మొదలు 40 కార్టూన్లతో పూర్తి అయిన చిత్రాలు ఈనాడు 80 నుంచి 90 కార్టూన్లకు తీసుకుంటున్నాయి దానికి తగ్గట్టు పూర్వం రోజుకు 20 షాట్స్ తీసిన చోట ఈనాడు 10 మూడా కావడం లేదు.

దీన్ని బట్టి పూర్వంకంటే ఇప్పుడు చిత్ర నిర్మాతలు సినిమా చిత్రాలను రెట్టింపు క్రేడెన్స్, రెట్టింపు ఖర్చుతో, రెట్టింపు సమర్థతతో తీస్తున్నారన్నది నిర్వివాదాంశం. పూర్వం తారలుసహితం తదితరమ ఒకచిత్రంలోనే ఐక్ అయేవారు ఆ చిత్రం పూర్తి అయి, రిలీజ్ పుచ్చుకొంటే గాని ఇంకొక ఐక్కింగు ఉండేది కాదు ఈనాడు ఉప పాత్రలు ధరించేవారు మూడా ఒకేసారి నాలుగైదు చిత్రాలలో ఐక్ అయి ఉంటున్నారు ఏమంటే ఈనాడు చిత్రనిర్మాతలు చిల్లరపాత్రలకు మూడా ప్రసిద్ధులైన నటులనే ఐక్ చేస్తున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితిలో కొన్ని సినిమా చిత్రాలు చెప్పి తింటున్నాయంటే దానికి కారణం కేవలం కథాదార్పిద్యమే యుద్ధానంతరం తయారై, విడుదలై, చెప్పితిన్న చిత్రాలలో నటుల హంగు చాలక గాని, శిల్పం లోపించిగాని చెప్పితిన్న చిత్రం

చాలా అరుదు. దాదాపు అన్నీ కథ సరిగా లేక తిన్నతే కథ చాలాబాగుండి మిగిలిన హంగులు—అంటే, సమర్థులైన నటులూ, తగిన సెటింగులూ ఫోటోగ్రఫీ రికార్డింగు పాటలూ, సంగీతమూ, దర్శకత్వమూ వగైరాలు లేక చెప్పితిన్న చిత్రం మచ్చుకు మూడా కనబడదు.

ఇందులో వింత ఏమీ లేదు కారణం చిత్రనిర్మాత వ్యయంచేసే ఇన్ని లక్షల రూపాయలకూ, నటుల నటనా సామర్థ్యానికి, సెటింగులకూ, సంగీతానికి, ఫోటోగ్రఫీకి, దర్శకత్వానికి పునాది కథ సినిమా కథలో సన్నివేశాల పటుత్వమూ, సరిఅయిన పాత్రపోషణ ఉన్న పక్షంలో ఒక ముదిరి నటులు మూడా దానికి ఆకారం ఇవ్వగలరు గాని పాత్రలోలేని వన నటనతో భర్తీ చేయడం ఎవరితరమూ కాదు అట్లా సాధ్యమవుతుంది దిగుతునేవారు పరమానందాయ

శోభనాచలవారి "సావాసం" సెట్టుమీద మీర్జాపురం రాజా

భరణీవారి "ప్రేమ"లో భానుమతి

శిష్యులు చేసికేది ఆధారమేవారికి తెలియ వన్నమాట

కెడిపోయిన చిత్రాలను ఒక్కపాటి స్వరించినట్లయితే వాటిలో రెండు రకాలు కనిపిస్తాయి కొన్నిటి కథలు వస్తుతః సినిమాకు పనికి రానివి వాటితో సినిమా చిత్రాలు తీయాలన్న సంకల్పమే నవ్వు దాయకమైనది అయితే ఇటువంటి కథలు గల చిత్రాలు చాలాకొద్ది హెచ్చు చిత్రాలలో మంచికథకు అవకాశం ఉండేకూడా కథ ఖాసీ అయిపోయినట్టు మనకు కనిపిస్తుంది ఈ చిత్రాలు మంచి కథలేక కెడిపోయినవికావు మంచి కథకుల సహాయం లేక కెడిపోయినవి! ఇటువంటి చిత్రాలు తయారయేటప్పుడు ఏపాటి కథాజ్ఞానం గల వాడు ఆ చాయల ఉండినా మంచి చిత్రం తయారయేదేమో ననిపిస్తుంది ఇంతకన్నా శోచనీయమైన పరిస్థితి ఉండబోదు ఈ మధ్య విడుదలఅయిన చిత్రాలలో “స్వప్న గుండరి” “చంద్రవంక” “అగ్ని పరీక్ష”,

“మంత్రదండం” వగైరా చిత్రాలు, మంచి కథలండికూడా కథనం సరిగాలేక చెబు తిన్న చిత్రాలు

దీనికంతకూ మూలకారణం ఒకటి కనిపిస్తుంది--కథకుడికి చిత్రనిర్మాణంలో ఉండే దగినంత ప్రాముఖ్యం లేకపోవటం ఇరవై ఏళ్ళ చిత్రనిర్మాణానుభవం ఉన్నవారు కూడా సినిమాకథ ఎవరైనారాయనవచ్చినన్న అపోహతో బాధపడుతున్నారు ముఖ్యంగా తమ స్క్రిప్టు తామే రాసుకోగలడైరెక్టర్లలో ఈ భ్రమ హెచ్చుగా ఉంటున్నది దీనికి ఆధారమేమి కనిపించదు స్క్రిప్టు రచన వేళ కళ అయినమాట నిజమే, చాలామంది కథకులకు ఆ విద్య తెలియని మాటా నిజమే అయినప్పటికీ ఎంతమంచి స్క్రిప్టు కూడా మొట్టమొదట కథాకారం తీసుకోవారి ఆ స్వయాపంలోనే పాత్రలకూ, నన్నివేళా లకూ ప్రాణం విర్యదారి ఆ ప్రాణం స్క్రిప్టులోనూ, మోటింగులోనూ వారిం

చుకు పోకుండా కనిపెట్టి ఉండగల కథ కుడు చిత్రంవెంటే చివరదాకా ఉండాలి

చాలా చిత్రాల కథలు మొదల నుంచి వ్యంగం ఉంటున్నాయనీ, పెల్లెలయిడో మీదికి ఎక్కే విధానంలోనే వాటిని పురుగు ముట్టుకుంటున్నదనీ సినిమా లైసులో అనుభవంగల కథకులు చెబుతున్నారూ ఇది వాస్తవం కావచ్చు సినిమా చిత్ర నిర్మాణంలో చాలా దురాచారాలు ప్రవేశించాయి వీటిని ప్రవేశపెట్టినవారు కథాజ్ఞానశూన్యులు వీరికి చిత్రనిర్మాణంలో చాలాకాలంగా అనుభవం ఉండటం చేత కొంత పలుకుబడి ఉండి తమ పాత ఎద్యకులను అమలుజరప గలుగుతున్నారు వీరి బాల్యంలో గొప్పచిత్రాలకు కొన్ని పొరవ శ్లంజేవి వాటికి చలామణీ ఇవ్వడం కొనమని వీరు కథనూ పాత్రలనూ నిశ్చింతిగా ఖాసీ చెయ్యగలరు ఒక్క అపశంఖో పాత్ర న్వంసమయిపోతుందనీ ఒక్కసంభావన దర్పంగా వినిపించటానికో, ప్రేక్షకు

సర్వోదయావారి “మానవతి” లో ఒక సన్నివేశం

మాంధారిగారి మూడో భార్య మంజరి అకుసుమకు మడుగులూర్తిలేక అటమిడించే అభాగ్యురనకుడు టాం టాం
వివోదావారి "శాంతి"లో నావిత్రి, మేకేటి శివరాం

అను నవ్వించటానికే ఆలోచించి పాత్ర చేత దానికి తగని మాట మాట్లాడించి నట్లు యితే అందువల్ల ఆ పాత్ర దెబ్బ తింటుందనీ పాత్రపోషణ అతి సున్నితమైన విషయమనీ గుర్తించినవారు సినిమా రంగంలో ఈనాడు మాత్రా అరుదుగానే ఉన్నారు.

కొందరు చిత్రనిర్మాతలవృత్తిలో సినిమా కథ రాసేటందుకు ఆర్థిక గలవాడు కని! వారి దృష్టిలో, ఈనాడు మాత్రా, కథ కన్నా పాత్రపోషణకన్నా, సంభాషణల కన్నా పాటలు ప్రధానం "సంగీతం

పర్వాలే పెద్దంతైనా పిల్లంతైనా నులి పుగి కడుపున చేరిన కడుపునాప్పి అదని వోదడుర్యాసన విస్మయకరం కదలగును ఈ క్రిమినీటి గొట్టి వరలో గ్యారంటీగా ముఖిచ్చును నీసా ! క 1-0-0 వి పి ఖర్చు చేయి కాండిన్యూజిహా, కృష్ణాపురం - అక్బరబాద్ మద్రాసు 24

బాగుంటే చిత్రం దెబ్బ తినదు" అన్నది ఒక నిర్దాంతం మంచి సంగీతానికి మాటలు పాటలు అందుచేత పాటలు ముఖ్యం ఇవారే సినిమాలకు కథలు రాసి సంపాదించే దానికన్నా పాటలు రాసి ఎక్కువ సంపాదించవచ్చు.

మరికొందరు చిత్రనిర్మాతలు స్క్రిప్టు రాయరు చేయటానికి ఒకరిని మించి నియోగించటం వృధా అనకుండా ఆ ఒకరూ దీర్ఘానుభవంగలవాళ్లుగా ఉండేటట్లు చూసుకుంటారు కథ రాయడమూ, సంభాషణలు రాయటమూ పాటలు రాయటమూ (స్క్రిప్టు (ట్రీట్మెంట్) రాయటమూ వేరు వేరు విద్యలనీ, వీటికి తగినవారిని వేరు వేరుగా నియోగించవచ్చుననీ వీరికి తటదు చిత్రాని కంఠిహా పువాది అయిన స్క్రిప్టు రాయరయేవరమా సాధ్యమైనంత తక్కువ ఖర్చు చేసి, ఆ స్క్రిప్టులోలేని రక్తిచిత్రం

లోకి తీసుకురావడానికీ చిత్రనిర్మాతలు లక్షలకు లక్షలు తగలెయ్యటం చూస్తే భయంకరంగా కనపడుతుంది.

మన సినిమారంగంలో కథకుల ప్రభావం ప్రతిఒక్కరిమీదా ప్రబలంగా ప్రసరించ వలసిఉన్నది ఇప్పుడు మన డైరెక్టర్లు గాని, నిటులు గాని చాలావరకు మొరటు పనితోనే తృప్తి పడుతున్నారు వారి పని తనంలో నాటాకు రావాలంటే సాహిత్యానికుండే గౌరవం సినిమాకు కూడా దక్కాలంటే వారికి సహాయపడగలవాడు కథకుడు తప్ప మరొకడు లేడు (స్క్రిప్టు రచనలో కథకుడికి సరిఅయిన స్థానం ఇవ్వటమే గాక చిత్రనిర్మాతృవర్గంలో కథకుడికి బాధ్యతగల స్థానంలో ఉంచినట్లయితే ఇన్ని చిత్రాలు దెబ్బ తినవలసిన అవసరం లేదు.

పిచ్చ-ప్రేమలో విషమఘట్టం "పెళ్లి చేసిచూడు"లో రామారావు, వరలక్ష్మి, బాలకృష్ణ

వాహినీవారి 'మల్లీశ్వరి'లో భానుమతి, కమలాదేవి

సంక్రాంతికి ప్రత్యేక సినిమా సంచిక

రాగల సంక్రాంతినాటికి ఆంధ్రప్రదేశ్ సచిత్ర పాఠశాలను ప్రత్యేక సినిమా సంచికగా వెలువరించుతున్నామని తెలుపుటకు ఆనందిస్తున్నాము

ఈ సంచికలో 1951 లో వెలువడిన తెలుగు చిత్రాలను గురించిన వివరాలూ అందులో ప్లాగిని అన్ని రంగాలలోనూ పనిచేసిన చిత్రనిర్మాతలకూ, డైరెక్టర్లకూ, నటులకూ, టెక్నిషియనులకూ సంబంధించిన వివరాలూ, ఫోటోలూ, వర్ణచిత్రాలూ విరివిగా ఉంటాయి

1951 లో స్థాపించిన కొత్త సినిమా సంస్థలను గురించి, ప్రారంభించిన చిత్రాలను గురించి వివరాలుంటాయి

సంపాదకుడు

అంజలి ఎక్స్‌ప్రెస్ "పరదేశి"లో కొత్తరకం పాత్ర ధరిస్తున్న రంగారావు

ధర్మ సత్యం

(23-వ పేజీ తరువాయి)

పోలీసు (కోపంగా, కర్రతో గడ్డించి)
 వీయ చిప్పకూడు కావాలా?
 గురు లేదు బాబూ లేదు లెంపలేసు
 కంటాను (అలా చేశాడు)
 పోలీసు కుక్కలాగా పడుకో
 గురు (మొత్తకు తేరగిలబడి) చిత్రం
 గురూ—(నిద్రోతాడు)
 పోలీసు (కునుకుతూనే — నీరసంగా
 పాడతాడు)
 “పింతోటూ పిగురునూదూ
 పిన్నదానీ పోగరు నూదూ”
 (పాడతూనే నిద్రోతాడు—గోడ
 నానుకుని)
 (ఆరములు; పెరుపులు, సన్నచిను
 కులు ప్రారంభమయి క్రమ క్రమంగా
 ఎక్కువవుతుంటాయి కుక్కలూ,
 పక్షులూ గోలచేస్తాయ్ గబ్బిలాయ్ లెగురు
 తాయ్ గుడ్డగుబ్బ హుస్తంది)
 (ఎడమవైపుచీకాక్కి నిద్రోపించిన
 స్త్రీ, పుగవ మూర్తులు జంటగా
 వచ్చాయ్ వాళ్ళ మళ్ళాలు అతుక్కుని
 పున్నాయ్ మద్దల చప్పగు)
 పురుషచాయ (వెంకట గొంతుతో)
 మనిద్దగో ఎవరిదగ్గరుంటే ఏముందీ ఆ
 మరుగు లిట్టా యివ్వు
 స్త్రీచాయ (పార్వతమ్మ గొంతు) ఇది
 గట్టిగురుకు
 పురుష నా గడియారం అ మేల్కొద్దు ను
 గానీ టైం తెలియకపోలే బస్తీలో మహా
 చావు
 స్త్రీ అయితే అది అమ్మకు
 వెంకులూ ఇది తీసుకో (మెరిసే మురు
 గులు తీసియిస్తుంది)
 పురుష (మురుగులు కేబుల్ వేసుకుని)
 దాన్ని మరిపించి ఆ నానుపట్టెడకూడా

తీసి యిచ్చావా - పొద్దున్నే అమ్మి వైకం
 తెచ్చేస్తాను ఇక నునం ముద్రానులో
 మకాం పెట్టానునుకో - (చిటిక వేసి)
 అంతే!

స్త్రీ నీయివ్వమే నాయివ్వమన్నానుగా
 వెంకులూ! నకో

పురు ముద్రానులో నీకు - నీ జన్మలో
 ఎరగని గమ్మత్తులు ఎన్నెన్నో విచిత్రాలు
 చూపిస్తా ననుకో

స్త్రీ (ఖులాసాగా వచ్చి) నీ మూలా
 నన్నా అన్నీ ముచ్చటూ తీర్చుకుంటాను
 (ముద్దెట్టుకుంది) ఇక పడకోనాన్నా.
 (మెల్లగావెళ్లి తన ప్రక్కను చేరుతుంది)
 పురుష (చాపమీద పగుతోబోతూ
 పోలీసును చూచాడు) ఎవరో పోలీ
 సున్నాడే (కేబులు గట్టిగా పట్టుకుని -
 గాఢనిద్ర సభినయిస్తున్నాడు)

స్త్రీ (ప్రక్కను వంగిచూచి) ఎవరదీ?
 (ప్రక్కమీద నీడలు కదిలాయ్ పెరుపు
 కాంతిలో రెండు శరీరాలుగా కనిపిం
 చాయ్)

స్త్రీ (మెరుపుకాంతిలో పార్వతమ్మగా
 కనిపించింది)
 పార్వతమ్మో నీ పురుషుగాలా - నీ
 సిగ్గు చితకా ఎంతపనీ, ఎంతపనీ!!
 (కోపలీని కాలితో తన్నింది) ఏమేం ..
 (మళ్ళీ తన్నింది)

జానకి అత్తయో దొంగలు, దొంగలు
 (ప్రక్కనున్న మూటను పట్టుకుని వదిలి)
 మనుగు దొంగలు, మనుగుదొంగలు

పోలీసు (కళ్ళు నులుపుకుంటూ లేచి,
 లాశీయై త్రి) ఎక్కడ?
 [చాపమీది వెంకట్రావు లేచి దీపం పెద్దది
 చేశాడు మంచంమీది వినాయకరావు,
 కునుకుతున్న గురుమాస్త్రి, యితరులూ
 లేచారు బంగారయ్య తలుపు తీసి
 [లాంతరుతో వచ్చాడు జంతుతూనే]

వినా! ఎక్కడా?
 గురు ఎవరూ?
 బంగా ఎటు పోయారూ?

వెంకట ఏంపోయింది పార్వతమ్మ
 గారూ?
 జానకి (ప్రక్కనున్నది మూట అని
 తెలుసుకుంటుంది ఆ వెలుగులో తన వీపు
 మీద తనే “ఘూ ఘూ” అనుకుని) మూట
 జూచి ఎవరో అనుకున్నాను

పార్వతమ్మ: (అశ్చర్యంగా) నే చూచిం
 దబద్దమేనా? దొంగలు లేరూ?

పోలీసు మరేదో పోయిందంటున్నారే
 జానకి (అత్త నేగాదిగా చూచి) మీ
 మురుగులేవి అత్తయ్యా

పార్వతమ్మ: (తెండు ముఖాని కృత్యకుని)
 దొంగ లనటంలేదటే కోడలంబిల్లా (విచ్చు)

[మిగిలినవాళ్ళకూడా లేచారు బుచ్చి
 బాబు తప్ప]

వినా. ఆ సారి ముచ్చప్పెవరేలే?
 వెంకట: అవునువును వాడే దొంగ

య్యంటాడు
 బంగా: నే నపుడే అనుకున్నా వాడు
 దొంగని!

బైరాగి [కళ్ళు నులుముకుని] ఎవరండీ
 దొంగా?

బంగా వాడే—ఆ పిచ్చి వాడుగా
 దున్నాడే—వాడు.

బైరాగి బుచ్చి బాబా? ఆయన దొంగ
 కాడండీ!

వెంకట కాకపోవడమేమిటి? వాడే
 దొంగ—

జానకి వర్తి కాడీసు వెనవ—
 బంగా పచ్చి పొగరుబోతు దొంగ—

వినా! వాడు కమ్యూనిస్టునని నే చెప్ప
 లేదు—

పోలీసు కమ్యూనిస్టు? అయితే—వాడే
 దొంగ ఆ [గంధోపం] నేపథ్యేస్తాను
 యీ చెబ్బితో ప్రేరణ—ప్రమాద వ
 కాళ్ళమీద పడిందిన్నూలే!

వినా ముందు వెదకవయ్యా—
 పోలీసు ఏడీ? ఎక్కడుంటాడూ?

[వాన ఎక్కువయి పోయింది]
 బుచ్చిబాబు [చెట్టు కిందినుంచి లేచి
 తలగులుపుకుంటూ అరుగుమీదికి వెళుతూం
 టాడు]

అందరూ అశుగో—దొంగ—వాడే
 దొంగ!!

పోలీసు [లాశీతో నెత్తి మీద కొట్టి,
 పడిపోతున్న బుచ్చి బాబు నోరు మూసి
 లాక్కుపోతాడు]

[అంతా గందర గోళంగా మాట్లాడు
 కుంటూండగా గాలికి దీపాలు ఆరి
 పోతాయ్]

బంగా కుఫాను వచ్చేట్టుంది లోప
 లన్నా పడకోండి— [చూడావుడిగా
 అందరూ లోనికి తలొస్తూ వెళతారు]

[పురుషులు పెరుపులు, వాన ఎక్కు
 వయ్యాయ్]

బైరాగి [అరుగుమీద నే జూర్పు ని
 పాడుతున్నాడు]

== పద్య గీతి ==
 ఈ వికార, నిశీధి, కారు మేఘాల క్రింద,
 కీచురాలకుతోడుగా, కునుకు నీడి,
 కవరి, కృశియించి, కన్నీరుకార్చు అవనీ!
 కన్నకొడుకులు, కూతుళ్ళు, కలకుమిది;
 కామ, కోధాల కాగిళ్ళ కేరి, నిన్ను,
 కడుపు కోతకు, యిటు, బలితేసివార?—
 దిగులు చెండక, సంతరిన్, మేలుకొలిపి
 వెలుగు బాటలు చూపవా—కన్నతల్లీ!!
 [యవనిక]

ధాతువర్ధని

పెన్సిల్ ముసలి ఎక ప్రమైని కాళ్ళు
 వొప్పలు విరిచినత గుండెదడ మేహ
 ములు వికాక అతిమాత్రం మొ॥ అం
 దించి ఇంద్రియమును వృద్ధిపరచి అదిక
 నంతోగళ క్రిచ్చిమ పీసా దు 4-12
 పీ సీ డ 0 14-0

చైతన్య రూపగుంట్ల సుప్రహృద్యం!
 ఇండియన్ మెడికల్ హాస్
 లింగ్ హాంపేట - విజయవాడ 2
 (౦ క్వి అర్ మ ర ద)

హాట్టు కోసం

గుమ్మంలో కారు ఆగివట్టనిపించింది హాట్ మోటారుడ వినిపించింది నిర్జీవి అయిపోయాడు వెంకన్న పంతులు కోట మాటలేదు సావిత్రిమ్మకు పిల్లలిద్దరినీ చూసి చిత్తరుమాపులు చూస్తున్నారా 'ఇంకేముంది కొంప ముడిగింది మంత్రిగారే రచ్చాడు యా కం గా' అంటూ వణుక్కుంటూ గంగన్న యింటోకి గబగబ రచ్చాడు చేతిలో కర్ర అవతల పోలేసి రుండే బాదుకుంటోంది ముసలమ్మ.

'పెత్తనం వాళ్ళదిరా, మనం వాళ్ళను కదిలించి గెలవగలమా, పూరుకోరా అబ్బాయి అంటూ చిలకకు చెప్పినట్టు చెప్పి విన్నావుట్రా! ఇప్పుడు చూడు

యెవరు ఆలోచిస్తారు పూరుకోందని చెపుతూనే వున్నానండి, నామాట వివరేదండి యిప్పుడే మొ యిట్లా అయిందండి' అంటూ గంగన్న వంకపాట

'ఎంత బలము వాళ్ళదవులేమాత్రం మంత్రి గారిదాక పోతుందని అనుకోలేదే. నేను తర్వాత పశ్చాత్తాప పడ్డాను ఎందుకు పెట్టుకున్నానా పోటాట అని అప్పుడు అందరు బలేపని చేశావు అనేవాళ్లే ఇప్పుడు మనల్ని ఆడుకోవటానికి వక్కదూరాడే' అంటూ వెంకన్న పంతులు వాపోవటం

'నాన్నా నాన్నా, మొన్న సాయం త్రము బళ్ళో వెంకటామయ్య లెక్కలే తప్పవులే, తప్పయిందని యెంతాళి చేశా

అంటూ గంగన్నకు అడ్డంరాకపోలే పెద్ద బ్బాయి పెళ్లి జరిగేదే

'తెలియక చేసేవి కొన్ని తెలిసిచేసేవి కొన్ని ఎటాగవులే కొంపమిడికి తెచ్చి పెట్టారు తండ్రి కొడుకులు కలిసి ఇప్పుడే మనుకుంటే యెంలాభం' అంటూ సావిత్రిమ్మ కోపాన్నంతా వెళ్ళబుచ్చుతోంది

'అమ్మగారు బాకుమార్కెట్టు చేస్తున్న వాళ్ళనుకూడ పట్టుకోవటానికి వచ్చారట అంటూ అప్పుడే కొంచెంగా తొంగిచూసి, పెళ్లిగా చెప్పినవేశాడు, గంగన్న

'అ! ' అంటూ ముసలమ్మ నిర్భంత పోయింది

'ఏమండీ అట్లా అన్నారు' అన్నాడు గంగన్న అమాయకంగా 'అయ్యో, బ్లాకు

శ్రీ ఇసుకపల్లి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

ఏం సమాధానం చెబుతావో మంత్రినే తీసుకువచ్చారట! అంటూ ముసలమ్మ గజగజ వణికింది

'నేనూ ఆమాటే అన్నానండి పోలీసు జవానదగ్గరనుంచి మంత్రులవరకు వాళ్ళ దయింది ప్రభుత్వము మన న్యాయము

బహుమతి రూ. 500
(గవర్నమెంటు రిజిస్టర్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు అది కాకా లికము మా సవాసనగల 'మోసామోహిని హేర్ ఆయర్' అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వర్ధతిలో తయారై 80 సం॥ వయస్సువరకు వెండ్రుకలను నల్లగావుంచును ఇదిగాక మెదడుకు చలవనిచ్చును ఉన్మాదము తలవోప్పి వగైరా జబ్బులరాసేయదు జ్ఞాపక శక్తిని కంటి చూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక నీసా రూ 2-8.0 3 నీసాలు రూ 9 0.0 వగము నెరిసివుంటే, ఒకనీసా రూ 5 0.0 3 నీసాలు రూ 12/ పూర్తిగ నెరిసివుంటే ఒక నీసా రూ 7/- 3 నీసాలు రూ 18/- ఇది వని చేయదని నిరూపించిన రూ 500/-

INDRA LABORATORIES

P O Raj Dhanwar (H Bagh)

నని, మా బాబాయి మంత్రి ఏమనుకున్నావో ఏం చేయిస్తావో అంటూ మీద కొచ్చాడే' అంటూ మొన్నటి సంఘటన యీ సందర్భంలోనే అతికించాడు, సపుత్రుడు

'అయ్యో ఆ మంత్రిగారబ్బాయి జోలికి యెందుకు పోయావురా? వాడిలెక్కైట పులేయేం, తప్పవులేయేం నువ్వు కూడ వున్నావుట్రా నాయనా యిందులో' అంటూ ముసలమ్మ యింకొంచెం జోరుగా గుండే బాదుకుంటోంది

'సావిత్రిమ్మగారు అబ్బాయిని యెందుకండి కొట్టటం ఏదో తెలిక అన్నాడు'

మార్కెట్టు అంటే నాకు తెలిదమ్మ మొన్ననే కింకరంగారి భార్య, 'మాయింటికి చుట్టాలు వచ్చారు బియ్యము బొత్తిగా లేవు' అంటూ నాదగ్గరకొస్తే పూరుకోలేక పావుపసాబియ్యము యిచ్చానమ్మ అది కాస్త బ్లాకుమార్కెట్టు అని చెప్పింది గామాలు దీనికేం పుట్టిందో యీ భాగ్యానికి మంత్రిగారితో చెప్పారీగా మాలు అయ్యో నన్ను జైల్లోవేస్తారుగామాలు,' అంటూ ముసలమ్మ వకటే కోకాలు

'అయ్యో నేను పుట్టినతర్వాత యెరగను బ్లాకుమార్కెట్టుండే చేతిలో దమ్మిడి లేదని, పసుమలు అరబస్తాను అన్నయ్య

యిప్పుడే వచ్చిన వికొత్త మోడల్

RCA డ్రైబ్బాటరీ రేడియో

4 వాల్వలు - మోడల్ నెంబరు Q B 421- ధర రూ 485-0-0

గమనింప దగిన ముఖ్య విషయములు :

1 స్వతస్సిద్ధమైన విదేశీ దిగుమతి, 2 యీ రేడియో 4 వాల్వలు గలిగినప్పటికి రీ వాల్వ దానివలె పనిచేయును, 3 అందమైన పోర్టబుల్ వాల్ నెట్టు స్టేషిక్ కాబినెట్టు, 4 శబ్ద గ్రహణములో మంచి నాణ్యత, 5 యీ రేడియో యవరెడి (Eveready) 818 నెంబరు డ్రైబ్బాటరీ మీద పనిచేయును

వివరములకు: మాధవ అండ్ కంపెనీ,

పోస్టుబాక్సు నెం 56, పార్కురోడ్డు, విజయవాడ

చేత అమ్మించాను ఇదిమంత్రిగారికియెట్లా తెలిసిందో అంటూ సావిత్రిమ్మ ఏడుపు 'అయ్యో కాంతా నీపెళ్లి ముద్దుముచ్చట్లు నేను చూద్దామనుకున్నానే యిట్లా అవుతుందని కలలోకూడ అనుకోలేదే' అంటూ ముసలమ్మ ధ్వని పెంచేటప్పటికీ, ఏం చెయ్యలో అర్థంకాక కాంతే, గోపీలు బావురుమన్నారని

వెంకన్న పంతులుగారికి 'కింక రవ్యం' అనే సమస్యలో యీ రోదన అంతగా విని పించటంలా

'గోపన్న గార్ని పట్టుకున్నారు మనింటికీ వచ్చేట్టున్నారు,' అంటూ తేత్రపడి బోతున్నాడు గంగన్న

'అయ్యో గోపన్న గార్నీ పట్టుకున్నారు అదుగో వస్తున్నారు' అంటూ ముసలమ్మ, దిక్కునియంత్రంలాగ గుమ్మం బైపుకు తిరిగింది

మంత్రిగారు, మరిద్దరితోసహా గృహ ప్రవేశ మయ్యేటప్పటికీ, పంచప్రాణాల్లో నాలుగుప్రాణాలు యే గిరి పోయినాయి వెంకన్న పంతులికి

ఇంగ్లీషు విద్యాబోధిని

ఒకరి సహాయ ముక్కరలేకయే ఆంగ్ల భాషను తేలికగా నేర్చుకొనుటకు పీలుగ వ్రాయబడినది 80 దినములలో మంచి భాషాజ్ఞానమును నేర్వవచ్చును వెల 1-0-0 ఖర్చు చేరు

ఆధునిక కామశాస్త్రము

స్త్రీ పురుషులకు సంబంధించిన రహస్య విషయములు, పాశ్చాత్యుల కామకథా గ్రంథములనుండి సేకరింబడినవి ఇందు గలవు వెల 2-0-0

ఈ శ్వరి కి

పోస్టుబాక్స్ 139 - మద్రాసు

వ్యవహార మార్తాండ దస్తావేజుల సాగర్

854 పేజీలు 200 మతలములు 1951 మే నాటికి వుండు స్థాంపుయాభు ఫీజులు 1951 నం||రం మేసెలలో పీంటు అయినది ఒక్కొక్క రకమునకు 10-12 విధములు వ్రాయు సమానాలు యిందు గలవు దీనికి సాటి మరిఒకటి ఆంధ్ర దేశములో లేదు

వెల రు 3-4-0 పోస్టేజీ 0-9-0 కరిం శ్రీ రామకనకం నర్సాపురం పి||గో||జి||ల్లా

'వెంకన్న పంతులుగారు మీ రే నా' అన్నాడు అందులో వకాయన ఈ బహువచన సంబోధనతో కొంచెం తెప్పరిల్లి, 'చిత్రము' అని యెట్లాగైతేం అన్నాడు వెంకన్న పంతులు

'మీరు నలుగురు అన్నదమ్ములటగా,' అన్నాడు యింకొకాయన

'సమాధానం రాకుండానే, 'వీళ్ళది పెద్ద కుటుంబం మొదటినుంచి వీళ్ళంతా కాంగ్రెసు అభిమానులే' అంటూ రెండో ఆయన సమాధానం చెప్పాడు 'పప్పటికీ వెంకన్న పంతులుకు ఆసాంలేంఅంత చిక్కలా

ఇంతలో మంత్రిగారు కల్పించుకొని, 'ఇదివరకు మాదిరిగానే యీసారికూడ మీ వోట్లన్నీ మా కాంగ్రెసుకే వెయ్యండి' మీకు ఇదవరకంబై అనేక విధాల లాభాలు వుంటాయి ఈమధ్య కుక్కలాడుగులు లాగ అనేకపార్టీలు బయలుదేరాయి అందువలన భ్రష్టుపడతారేమో అని చెప్పుతున్నాగాని, లేకపోలే పాతికేళ్ళ నుంచి ఖద్దరు కట్టుతున్న మీ కుటుంబం యింకే పార్టీకి మీవోట్లు యిస్తారని అనుకుంటాం? అంటూ మూడు ముక్కల్లో ముక్తసరిగా మంత్రిగారు వుపన్యాసం ముగించేటప్పటికీ, వెంకన్న పంతులు పొట్ట వెక్కలయ్యేటట్టు విరగపడ్డాడు

అత్త, కోడళ్లు వకళ్ళగుట్ట, వకళ్ళకు తెలిసింజే అన్నట్టు, వకళ్ళను చూసి వకళ్లు కూతి విరిచారు

వెంకన్న పంతుల విరగపాటు మంత్రిగారికి అర్థం కానేకాలేదు

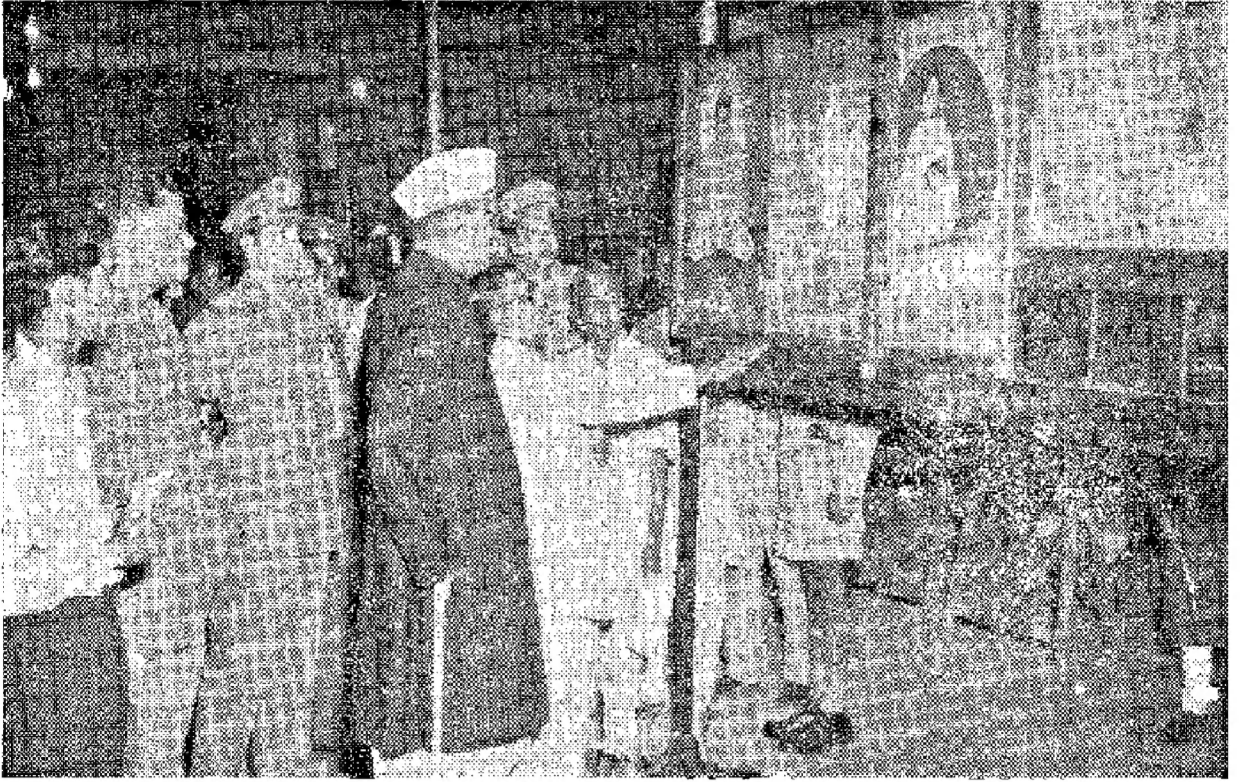
దేశీయసమస్యలు; పార్టీలు (4-వ పేజీ తరువాయి)

మరింత ఆధారపడుతూ సహకారంకోసం వెతుకులాడమే సరైన సహకారాన్ని ఇంత వరకూ ఏదేశంలోనూ ప్రజలూ తమ ప్రభుత్వంతో సాధించలేకపోయినారంటే కారణం ప్రపంచపరిస్థితుల పరిణామమే నని అర్థం చేసుకోవాలి 'మ్యూనిస్టు ప్రభుత్వాలకల దేశాలలో ప్రభుత్వాలు ప్రజలను పూర్తిగా వశంచేసుకుని, వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్యంతో నిమిత్తంలేకుండా దేశీ యార్థిక పునర్నిర్మాణమే ప్రధానంగా పరిపాలన సాగించినందువల్ల, ప్రజలెన్ని కష్టాలలో లోనైనప్పటికీ కొంతవరకూ ఆర్థికస్థితిని వృద్ధిపరచుకొన్నారు కాని స్వాతంత్ర్య వాతావరణంలో వ్యక్తి వికాసానికి శ్రీక్షిగత కృషికి అనువైన రాజకీయ వ్యవస్థలో, బలాత్కారంతోనూ దౌర్జన్యంతోనూ ఆవశరం లేకుండా ప్రజలకోసం ప్రజల ప్రతి నిధులవల్ల స్థాపించబడిన ప్రభుత్వానికి

ప్రజల సహకారానికి అధికావకాశం ఉండడం నిర్వివాదాంశం ఇట్టి స్వేచ్ఛా వాతావరణంలో ప్రజలకూ ప్రభుత్వానికి మధ్య సహకారం కుదిరినట్లయితే నిత్య జీవితంలో ప్రజలకు సంపూర్ణ కష్టాలు నివారించబడి వ్యక్తిగత జీవనదుపాయాల అభివృద్ధికి జాతీయ భువియూనికి అధికావకాశాలు ఉండగలవు ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు ప్రజల కృషికి తోడ్పడేనప్పుడు ప్రజల అసంతృప్తి తావులకు ఇట్టి సహకారాన్ని సాధించాలంటే ప్రభుత్వంపట్ల ప్రజలకు విశ్వాసం కలగాలంటే, రాజకీయ పక్షాలు ముందుగా ఆర్థిక విశ్వాసాన్ని సంపాదించాలి నేటి ఎన్నికలలో ఏ పార్టీకి అట్టి బలం, ఆత్మవిశ్వాసం, నాయక వర్గం ఉన్నవో గమనించడం అత్యవసరం నాయకులు ప్రజలహృదయపూర్వక విశ్వాసానికి, ప్రేమకూపాత్రులుకానట్లయితే ప్రజలకూ అట్టి నాయకుల ప్రభుత్వానికి మ్యూ సంపూర్ణ అనివార్యమాతుంది నేటి ముదేశపరిపాలన వ్యవస్థలో సహకారలోపమే ప్రజల అసంతృప్తికి కారణమని గ్రహించి నప్పుడు, దేశీయ సమస్యల పరిష్కారానికి, దేశంలో సుస్థిర ప్రభుత్వస్థాపనకూ ఏ పార్టీని బలపరచాలో నిర్ణయించడం ప్రజలకు సులభమౌతుంది అయితే పార్టీలపై కూడా ఒక ముఖ్య వ్యాప్తి ఉంది ప్రజల పట్ల రాజకీయ నాయకులు ప్రభుత్వోద్వోగములు నిర్వహించవలసిన బాధ్యతను గుర్తుకు తెచ్చి, పరిపాలన ప్రజలకోసం ప్రజల నిత్యకష్టాలను గ్రహించి తన్నివారణ కముఖ్యంగా నిర్వహించినప్పుడు సర్వజనులకూ శ్రేయోదాయకమైన రాజకీయ వ్యవస్థ రూపొందిగలదు ఇన్నేళ్లుగా పాశ్చాత్యదేశాలలో ప్రయోగపూర్వకంగా ప్రజలతోపాటు వారి చైతన్యంతో పాటు పరివర్తన కాంక్షలు వచ్చిన ప్రజాస్వామ్య రాజ్యాంగవిధానం మన దేశంలో మన పరిస్థితులకు అనుకూలంగా ఒక రూపాన్ని పొందినప్పుడే, అది స్థిరపడి ప్రజలందరికీ సుఖజీవన సదుపాయాలను సమకూర్చగలుగుతుంది అట్టి నూతన వ్యవస్థకు రూపప్రతిష్ఠ చెయ్యవలసిన కర్తవ్యం ఈ రాజకీయ పక్షాలైన పక్షింది

కుష్టు ★ బొల్లి

వగరూ మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం జీవి రెడ్డి అండ్ కో, (రిజిస్టర్డ్) భాస్కరాశ్రమము గోపాలపురం, తూ గోదావరి

వీహార్ పర్యటన సందర్భంలో వాట్సా చిత్ర ప్రదర్శనాలయాన్ని రిపబ్లిక్ ఆఫీసు
డా॥ రాజేంద్రప్రసాద్ పరిశీలించారు

ఢిల్లీలో స్త్రీలచే నిర్వహింపబడిన చిత్రప్రదర్శనాలయాన్ని సర్వ సైన్యాధిపతి కరియప్పగారు దర్శించారు

గాంధీమహాత్మని

ఆత్మకథ

రెండవ సంపుటములు

చతుర్థముద్రణము

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారి

అనువాదము

బద్ధరుబైండు

ప్రతిసంపుటము పోస్టేజితో సహా వెల రూ. 5-9-0

ఒకేసారి 2 సంపుటములు పోస్టేజితో రూ. 10-12-0

ఆంధ్రగ్రంథమాల

పోస్టుబాక్సు 212, మదరాసు.